

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 303

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

61ο έτος

28 Νοεμβρίου 2018

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1805 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης 1
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή 39
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1807 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με ένα πλαίσιο για την ελεύθερη ροή των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ⁽¹⁾ 59

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς 69

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/1805 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Νοεμβρίου 2018

σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, αρχή η οποία έχει χαρακτηριστεί ευρέως ως ο ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και εξής.
- (3) Η δέσμευση και η δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος συγκαταλέγονται στα πλέον αποτελεσματικά μέσα για την καταπολέμηση του εγκλήματος. Η Ένωση έχει δεσμευθεί να εξασφαλίσει αποτελεσματικότερο εντοπισμό, δήμευση και επαναχρησιμοποίηση των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης σύμφωνα με «Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης – Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες» ⁽²⁾.
- (4) Δεδομένου ότι η εγκληματικότητα έχει συχνά διακρατικό χαρακτήρα, η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία είναι απαραίτητη για τη δέσμευση και δήμευση προϊόντων και οργάνων εγκλήματος.
- (5) Το ισχύον νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης αποτελείται από τις αποφάσεις-πλαίσια του Συμβουλίου 2003/577/ΔΕΥ ⁽³⁾ και 2006/783/ΔΕΥ ⁽⁴⁾.
- (6) Οι εκθέσεις εφαρμογής της Επιτροπής σχετικά με τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ δείχνουν ότι το υφιστάμενο καθεστώς για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης δεν είναι πλήρως αποτελεσματικό. Οι εν λόγω αποφάσεις-πλαίσια δεν έχουν υλοποιηθεί ούτε εφαρμοσθεί ομοιόμορφα στα κράτη μέλη, γεγονός το οποίο έχει οδηγήσει σε ανεπάρκειες ως προς την αμοιβαία αναγνώριση και σε ατελή διασυνοριακή συνεργασία.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2018.

⁽²⁾ ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

⁽³⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 45).

⁽⁴⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης (ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 59).

- (7) Το νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης δεν συμβαδίζει με τις πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα, η οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ θεσπίζει ελάχιστους κανόνες για τη δέσμευση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Οι εν λόγω κανόνες αφορούν τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος, μεταξύ άλλων και σε περίπτωση ασθένειας ή φυγής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, εφόσον έχει ήδη κινηθεί ποινική διαδικασία όσον αφορά ποινικό αδίκημα, εκτεταμένη δήμευση και δήμευση εις χείρας τρίτου. Οι εν λόγω κανόνες αφορούν επίσης τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους. Οι τύποι αποφάσεων δέσμευσης και αποφάσεων δήμευσης που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται στο νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση.
- (8) Κατά την έκδοση της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ανέφεραν με δήλωσή τους ότι ένα αποτελεσματικό σύστημα δέσμευσης και δήμευσης στην Ένωση είναι εγγενώς συνδεδεμένο με την εύρυθμη λειτουργία της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη τους την ανάγκη θέσπισης ενός ολοκληρωμένου συστήματος δέσμευσης και δήμευσης των οργάνων και των προϊόντων εγκλήματος στην Ένωση, κάλεσαν την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης.
- (9) Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της της 28ης Απριλίου 2015 με τίτλο «Ευρωπαϊκό Θεματολόγιο για την Ασφάλεια», έκρινε ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις βασίζεται στα αποτελεσματικά διασυνοριακά μέσα και ότι η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων αποτελεί βασικό στοιχείο του πλαισίου ασφάλειας. Η Επιτροπή υπενθύμισε επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης.
- (10) Η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της της 2ας Φεβρουαρίου 2016 σχετικά με το «Σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας», υπογράμμισε την ανάγκη να διασφαλισθεί ότι οι εγκληματίες οι οποίοι χρηματοδοτούν την τρομοκρατία αποστερούνται των περιουσιακών τους στοιχείων. Η Επιτροπή ανέφερε ότι για να αποδιοργανωθούν οι δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος που χρηματοδοτούν την τρομοκρατία, είναι απαραίτητο να αποστερούνται οι εν λόγω εγκληματίες των προϊόντων του εγκλήματος. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή ανέφερε ότι είναι απαραίτητο να διασφαλισθεί ότι όλοι οι τύποι αποφάσεων δέσμευσης και αποφάσεων δήμευσης εκτελούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό σε όλη την Ένωση μέσω της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.
- (11) Για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης, θα πρέπει να καθορισθούν οι κανόνες σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών μέσω νομικά δεσμευτικής και άμεσα εφαρμοστέας πράξης της Ένωσης.
- (12) Είναι σημαντικό να διευκολυνθούν η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης περιουσιακών στοιχείων με τη θέσπιση κανόνων που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις τις αποφάσεις δέσμευσης και τις αποφάσεις δήμευσης που έχουν εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο διαδικασιών επί ποινικών υποθέσεων και να εκτελούν τις αποφάσεις αυτές στο έδαφός τους.
- (13) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε απόφαση δέσμευσης και σε κάθε απόφαση δήμευσης που εκδίδεται στο πλαίσιο διαδικασιών επί ποινικών υποθέσεων. Η έννοια «διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων» αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης, η ερμηνεία της οποίας γίνεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Επομένως, ο όρος καλύπτει όλους τους τύπους των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που εκδίδονται κατόπιν διαδικασιών για ποινικό αδίκημα, όχι μόνο αποφάσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ. Καλύπτει επίσης και άλλους τύπους αποφάσεων που εκδίδονται χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση. Μολονότι τέτοιες αποφάσεις μπορεί να μην υφίστανται στο νομικό σύστημα ενός κράτους μέλους, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίσει και να εκτελέσει μια τέτοια απόφαση που εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος. Οι διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων θα μπορούσαν επίσης να περιλαμβάνουν ποινικές έρευνες της αστυνομίας και άλλων αρχών επιβολής του νόμου. Οι αποφάσεις δέσμευσης και οι αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο δίκης επί αστικών ή διοικητικών υποθέσεων θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (14) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αφορά τις αποφάσεις δέσμευσης και τις αποφάσεις δήμευσης που σχετίζονται με ποινικά αδικήματα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης που σχετίζονται με άλλα ποινικά αδικήματα. Τα ποινικά αδικήματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει επομένως να περιορίζονται στα ιδιαιζόντως σοβαρά εγκλήματα που έχουν διασυνοριακή διάσταση, δεδομένου ότι το άρθρο 82 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) δεν απαιτεί τέτοιον περιορισμό σε σχέση με τα μέτρα για τη θέσπιση κανόνων και διαδικασιών με σκοπό τη διασφάλιση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 39).

- (15) Η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, η οποία βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και στην άμεση εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, προϋποθέτει την εμπιστοσύνη ότι οι αποφάσεις που θα αναγνωρισθούν και θα εκτελεσθούν εκδίδονται πάντοτε σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Μια τέτοια συνεργασία προϋποθέτει επίσης ότι τα δικαιώματα των προσώπων που θίγονται από απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης θα πρέπει να προστατεύονται. Μεταξύ των θιγόμενων προσώπων, τα οποία μπορεί να είναι φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα, θα πρέπει να περιλαμβάνεται το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης ή το πρόσωπο στο οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από αυτή την απόφαση, καθώς και τυχόν τρίτα μέρη των οποίων τα δικαιώματα στην εν λόγω περιουσία βλάπτονται ευθέως από την απόφαση αυτή, συμπεριλαμβανομένων των καλόπιστων τρίτων. Το κατά πόσον οι τρίτοι αυτοί βλάπτονται ευθέως από απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης θα πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.
- (16) Ο παρών κανονισμός δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- (17) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτη») και την Ευρωπαϊκή σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («ΕΣΔΑ»). Αυτό περιλαμβάνει την αρχή της απαγόρευσης κάθε μορφής διάκρισης, όπως η διάκριση λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού, εθνικότητας, γλώσσας ή πολιτικών πεποιθήσεων, ή αναπηρίας. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (18) Τα δικονομικά δικαιώματα που προβλέπονται στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2010/64/ΕΕ⁽¹⁾, 2012/13/ΕΕ⁽²⁾, 2013/48/ΕΕ⁽³⁾, (ΕΕ) 2016/343⁽⁴⁾, (ΕΕ) 2016/800⁽⁵⁾ και (ΕΕ) 2016/1919⁽⁶⁾ θα πρέπει να εφαρμόζονται, εντός του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από τις οδηγίες αυτές. Σε κάθε περίπτωση, οι εγγυήσεις του Χάρτη θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις διαδικασίες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, οι βασικές εγγυήσεις της ποινικής διαδικασίας που προβλέπονται στον Χάρτη θα πρέπει να εφαρμόζονται στις διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων οι οποίες δεν αποτελούν ποινικές διαδικασίες αλλά καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (19) Οι κανόνες για τη διαβίβαση, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης θα πρέπει να διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας ανάκτησης των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης, ενώ συγχρόνως πρέπει να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα.
- (20) Κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποιούν, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να επαληθεύει αν τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν το εν λόγω ποινικό αδίκημα, όπως αποτυπώνονται στο πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης που προσκομίζει η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, θα υπόκειντο, αυτά καθ'αυτά, σε ποινική κύρωση και στο κράτος εκτέλεσης αν συνέβαιναν σε αυτό το κράτος κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης.
- (21) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να μεριμνά ώστε να τηρούνται οι αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας κατά την έκδοση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης. Κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης θα πρέπει να εκδίδεται και να διαβιβάζεται σε αρχή εκτέλεσης σε άλλο κράτος μέλος μόνο όταν θα μπορούσε να είχε εκδοθεί και χρησιμοποιηθεί σε αποκλειστικά εγχώρια υπόθεση. Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την εκτίμηση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των εν λόγω αποφάσεων σε κάθε υπόθεση, δεδομένου ότι η αναγνώριση και η εκτέλεση αποφάσεων δέσμευσης και αποφάσεων δήμευσης δεν θα πρέπει να απορρίπτονται για λόγους άλλους από αυτούς που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.
- (22) Σε ορισμένες περιπτώσεις απόφαση δέσμευσης μπορεί να εκδίδεται από αρχή, την οποία ορίζει το κράτος έκδοσης, η οποία είναι αρμόδια σε ποινικές υποθέσεις για την επιβολή ή εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και η οποία δεν είναι δικαστής, δικαστήριο ή εισαγγελέας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η απόφαση δέσμευσης θα πρέπει να επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο ή εισαγγελέα πριν από τη διαβίβασή της στην αρχή εκτέλεσης.

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

⁽⁶⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορούμενους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ. 1).

- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να υποβάλουν δήλωση στην οποία θα αναφέρουν ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δέσμευσης ή δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης, η αρχή έκδοσης θα πρέπει να διαβιβάζει την αρχική απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της, μαζί με το πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν την εν λόγω δήλωση. Η Επιτροπή θα πρέπει να θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (ΕΔΔ), το οποίο προβλέπεται στην απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου (*). Το ΕΔΔ θα πρέπει να καθιστά διαθέσιμες τις εν λόγω πληροφορίες στον ιστότοπο που αναφέρεται στην εν λόγω απόφαση.
- (24) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης, μαζί με την απόφαση δέσμευσης ή την απόφαση δήμευσης, κατά περίπτωση, είτε απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή στην κεντρική αρχή του κράτους εκτέλεσης, κατά περίπτωση, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως υπό συνθήκες που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα του πιστοποιητικού ή της απόφασης, όπως συστημένη επιστολή ή ασφαλές ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει οποιονδήποτε πρόσφορο δίαυλο ή μέσο διαβίβασης, συμπεριλαμβανομένων του ασφαλούς συστήματος τηλεπικοινωνιών του ΕΔΔ, της Eurojust ή άλλων διαύλων που χρησιμοποιούν οι δικαστικές αρχές.
- (25) Όταν η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης σχετικά με χρηματικό ποσό έχει περιουσιακά στοιχεία ή εισοδήματα σε κράτος μέλος, θα πρέπει να διαβιβάσει το πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης που αφορούν την απόφαση στο εν λόγω κράτος μέλος. Επί αυτής της βάσης, το πιστοποιητικό θα μπορούσε, για παράδειγμα, να διαβιβαστεί στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικεί το φυσικό πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση ή, αν το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει μόνιμη ή σταθερή διεύθυνση, στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του. Όταν η απόφαση εκδίδεται κατά νομικού προσώπου, το πιστοποιητικό θα μπορούσε να διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο το νομικό πρόσωπο έχει την έδρα του.
- (26) Για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των πιστοποιητικών που αφορούν αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να ορίσουν μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές, εάν αυτό είναι αναγκαίο λόγω της δομής των εσωτερικών νομικών συστημάτων τους. Οι εν λόγω κεντρικές αρχές θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν διοικητική υποστήριξη, να έχουν συντονιστικό ρόλο και να βοηθούν στη συλλογή στατιστικών στοιχείων, διευκολύνοντας με τον τρόπο αυτόν και προωθώντας την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.
- (27) Σε περίπτωση που ένα πιστοποιητικό δήμευσης που αφορά απόφαση δήμευσης σχετικά με χρηματικό ποσό διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, το κράτος έκδοσης θα πρέπει να προσπαθεί να αποφύγει την περίπτωση όπου δημεύονται περισσότερα περιουσιακά στοιχεία απ' όσα είναι αναγκαία και το συνολικό ποσό που προκύπτει από την εκτέλεση της απόφασης θα υπερέβαινε το μέγιστο ποσό που καθορίζεται σε αυτήν. Για τον σκοπό αυτό, η αρχή έκδοσης θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να αναφέρει στο πιστοποιητικό δήμευσης την αξία των περιουσιακών στοιχείων, αν είναι γνωστή, σε κάθε κράτος εκτέλεσης, ώστε οι αρχές εκτέλεσης να μπορούν να τη λαμβάνουν υπόψη, να διατηρεί τις αναγκαίες επαφές και διάλογο με τις αρχές εκτέλεσης επί των περιουσιακών στοιχείων που πρόκειται να δημευθούν και να ενημερώνει την αρμόδια αρχή ή τις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης αμέσως αν κρίνει ότι θα μπορούσε να συντρέχει κίνδυνος η δήμευση να υπερβεί το μέγιστο ποσό. Όπου αρμόζει, η Eurojust θα μπορούσε να ασκεί συντονιστικό ρόλο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της προκειμένου να αποφεύγεται η υπερβολική δήμευση.
- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να προβούν σε δήλωση, στην οποία θα αναφέρεται ότι, ως κράτη εκτέλεσης, θα δέχονται πιστοποιητικά δέσμευσης ή πιστοποιητικά δήμευσης, ή και τα δύο, σε μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, πέραν της δικής τους επίσημης γλώσσας ή γλωσσών.
- (29) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να αναγνωρίζει αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης και να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης θα πρέπει να λαμβάνεται και η δέσμευση ή η δήμευση θα πρέπει να εκτελείται με την ίδια ταχύτητα και προτεραιότητα που θα δίνονταν σε παρόμοιες εγχώριες υποθέσεις. Θα πρέπει να ορίζονται προθεσμίες, οι οποίες θα πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου (*), προκειμένου να διασφαλίζονται η ταχεία και αποτελεσματική απόφαση αναγνώρισης της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης και η ταχεία και αποτελεσματική εκτέλεσή τους. Όσον αφορά τις αποφάσεις δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να αρχίσει να λαμβάνει τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση των εν λόγω αποφάσεων το αργότερο 48 ώρες μετά τη λήψη της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών.
- (30) Κατά την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας. Ειδικότερα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστάσεων και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης. Αυτό δεν θίγει την υποχρέωση ενημέρωσης των θιγόμενων προσώπων που θίγονται από την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(*) Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130).

(**) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1· ελληνική ειδική έκδοση: κεφάλαιο 01 τόμος 001 σ. 131).

- (31) Η αναγνώριση και η εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης δεν θα πρέπει να απορρίπτονται για λόγους άλλους από αυτούς που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές εκτέλεσης να μην αναγνωρίζουν ή να μην εκτελούν αποφάσεις δήμευσης βάσει της αρχής *ne bis in idem*, βάσει των δικαιωμάτων των θυγόμενων προσώπων ή βάσει του δικαιώματος παράστασης σε δίκη.
- (32) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές εκτέλεσης να μην αναγνωρίζουν ή εκτελούν τις αποφάσεις δήμευσης όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση απόφασης δήμευσης η οποία συνδέεται με τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση. Αυτός ο λόγος για τη μη αναγνώριση ή μη εκτέλεση θα πρέπει να βρίσκει εφαρμογή μόνο στις δίκες που καταλήγουν στην έκδοση αποφάσεων δήμευσης συνδεδεμένων με τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση και όχι σε διαδικασίες που οδηγούν στην έκδοση αποφάσεων δήμευσης που δεν βασίζονται σε καταδικαστική απόφαση. Ωστόσο, προκειμένου να μπορεί να εφαρμοσθεί ο λόγος αυτός, θα πρέπει να διεξαχθούν μία ή περισσότερες ακροάσεις. Ο λόγος αυτός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται αν οι σχετικοί εθνικοί δικονομικοί κανόνες δεν προβλέπουν ακρόαση. Οι εν λόγω εθνικοί δικονομικοί κανόνες θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με τον Χάρτη και την ΕΣΔΑ, ιδίως σε σχέση με το δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν η διαδικασία διεξάγεται με απλουστευμένο τρόπο, ακολουθώντας, αποκλειστικά ή εν μέρει, γραπτή διαδικασία ή διαδικασία κατά την οποία δεν προβλέπεται ακρόαση.
- (33) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, θα πρέπει να είναι δυνατή η μη αναγνώριση ή μη εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης, εφόσον τέτοια αναγνώριση ή εκτέλεση θα εμπόδιζε το κράτος εκτέλεσης να εφαρμόσει τους συνταγματικούς του κανόνες που αφορούν την ελευθερία του τύπου ή την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα.
- (34) Η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ένωση βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και σε τεκμήριο συμμόρφωσης των άλλων κρατών μελών με το δικαίο της Ένωσης και, ιδίως, με τα θεμελιώδη δικαιώματα. Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι ώστε να θεωρείται, με βάση συγκεκριμένα και αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, ότι η εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση συναφούς θεμελιώδους δικαιώματος σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Χάρτη, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει ότι δεν θα αναγνωρίσει ή ότι δεν θα εκτελέσει τη σχετική απόφαση. Τα θεμελιώδη δικαιώματα που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο αυτό είναι, ιδίως, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, το δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου και τα δικαιώματα της υπεράσπισης. Το δικαίωμα ιδιοκτησίας δεν είναι καταρχήν συναφές, διότι η δέσμευση και η δήμευση περιουσιακών στοιχείων συνεπάγονται αναγκαστικά επέμβαση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας του προσώπου και διότι οι απαραίτητες σχετικές διασφαλίσεις προβλέπονται ήδη στο δικαίο της Ένωσης, μεταξύ άλλων και στον παρόντα κανονισμό.
- (35) Προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης βάσει οποιουδήποτε λόγου μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να συμβουλευθεί την αρχή έκδοσης, προκειμένου να λάβει τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.
- (36) Κατά την εξέταση αιτήματος από την αρχή εκτέλεσης για περιορισμό της περιόδου κατά την οποία θα πρέπει να δεσμευθεί το περιουσιακό στοιχείο, η αρχή έκδοσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, ιδίως αν η συνέχιση της απόφασης δέσμευσης θα μπορούσε να προκαλέσει αδικαιολόγητη ζημία στο κράτος εκτέλεσης. Η αρχή εκτέλεσης καλείται να προχωρήσει σε διαβούλευση με την αρχή έκδοσης σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα πριν από την υποβολή επίσημου αιτήματος.
- (37) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης όταν αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει οποιοδήποτε χρηματικό ποσό το οποίο έχει καταβληθεί σε σχέση με την απόφαση δήμευσης, με την έννοια ότι το κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να ενημερωθεί μόνο αν το καταβληθέν σε σχέση με την απόφαση ποσό επηρεάζει το ανεξόφλητο ποσό που πρέπει να δημευθεί σύμφωνα με την απόφαση.
- (38) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης, ιδίως αν η εκτέλεσή της μπορεί να βλάψει εν εξελίξει ποινική έρευνα. Μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αναβολής, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης.
- (39) Μετά την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης και σε συνέχεια της απόφασης για την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να ενημερώνει τα θυγόμενα πρόσωπα τα οποία γνωρίζει σχετικά με τέτοια εκτέλεση ή απόφαση. Για τον σκοπό αυτό, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια για να προσδιορίσει ποια είναι τα θυγόμενα πρόσωπα, να επαληθεύσει τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να προσεγγισθούν και να τα ενημερώσει για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης. Κατά την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης, η αρχή εκτέλεσης θα μπορούσε να ζητήσει βοήθεια από την αρχή έκδοσης, για παράδειγμα όταν τα θυγόμενα πρόσωπα φαίνεται να διαμένουν στο κράτος έκδοσης. Η υποχρέωση της αρχής εκτέλεσης με βάση τον παρόντα κανονισμό να παράσχει πληροφορίες στα

τιγόμενα πρόσωπα δεν θίγει ενδεχόμενη υποχρέωση της αρχής έκδοσης να παράσχει πληροφορίες σε πρόσωπα σύμφωνα με το δικαίο του κράτους έκδοσης, για παράδειγμα σχετικά με την έκδοση απόφασης δέσμευσης ή σχετικά με τα υφιστάμενα μέσα παροχής έννομης προστασίας με βάση το δικαίο του κράτους έκδοσης.

- (40) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να ενημερώνεται αμελλητί αν είναι αδύνατο να εκτελεσθεί μια απόφαση δέσμευσης ή μια απόφαση δήμευσης. Τέτοια αδυναμία μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι το περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευθεί, εξαφανισθεί ή καταστραφεί ή δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που έχει υποδείξει η αρχή έκδοσης ή στο γεγονός ότι ο τόπος του περιουσιακού στοιχείου δεν έχει υποδειχθεί με επαρκή ακρίβεια παρά τις διαβουλεύσεις μεταξύ της αρχής εκτέλεσης και της αρχής έκδοσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αρχή εκτέλεσης δεν θα πρέπει να είναι πλέον υποχρεωμένη να εκτελέσει την απόφαση. Εντούτοις, εάν η αρχή εκτέλεσης στη συνέχεια λάβει πληροφορίες που της επιτρέπουν να εντοπίσει το περιουσιακό στοιχείο, θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκτελέσει την απόφαση χωρίς να απαιτείται διαβίβαση νέου πιστοποιητικού, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (41) Όταν το δικαίο του κράτους εκτέλεσης καθιστά νομικά αδύνατη την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έλθει σε επαφή με την αρχή έκδοσης προκειμένου να συζητήσουν την κατάσταση και να εξεύρουν λύση. Μια τέτοια λύση θα μπορούσε να συνίσταται στην ανάκληση της σχετικής απόφασης από την αρχή έκδοσης.
- (42) Μόλις ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να ενημερώσει την αρχή έκδοσης σχετικά με τα αποτελέσματα της εκτέλεσης. Στις περιπτώσεις που είναι πρακτικά δυνατό, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει τη στιγμή εκείνη να ενημερώσει επίσης την αρχή έκδοσης για το περιουσιακό στοιχείο ή το χρηματικό ποσό που έχει κατασχεθεί, καθώς και για άλλες λεπτομέρειες που θεωρεί συναφείς.
- (43) Η εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης θα πρέπει να διέπεται από το δικαίο του κράτους εκτέλεσης και μόνο οι αρχές του εν λόγω κράτους θα πρέπει να είναι αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης. Όπου αρμόζει, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να μπορούν να καλούν την Eurojust ή το ΕΔΔ να συνδράμουν, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, σχετικά με θέματα που αφορούν την εκτέλεση αποφάσεων δέσμευσης και αποφάσεων δήμευσης.
- (44) Η ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προϋποθέτει στενή επικοινωνία μεταξύ των οικείων αρμόδιων εθνικών αρχών, ιδίως στις περιπτώσεις της ταυτόχρονης εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαβουλεύονται μεταξύ τους όποτε αυτό είναι αναγκαίο, απευθείας ή, κατά περίπτωση, μέσω της Eurojust ή του ΕΔΔ.
- (45) Στις διασυννοριακές υποθέσεις, δεν θα πρέπει να θίγονται τα δικαιώματα αποζημίωσης και αποκατάστασης των θυμάτων. Οι κανόνες για τη διάθεση δεσμευμένων ή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην αποζημίωση των θυμάτων και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων σε αυτά. Η έννοια «θύμα» πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το δικαίο του κράτους έκδοσης, το οποίο θα πρέπει να μπορεί επίσης να προβλέπει ότι ένα νομικό πρόσωπο θα μπορούσε να θεωρηθεί θύμα για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τους κανόνες για την αποζημίωση και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στα θύματα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών.
- (46) Όταν η αρχή εκτέλεσης έχει ενημερωθεί σχετικά με απόφαση που έχει εκδοθεί από την αρχή έκδοσης ή από άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να δύναται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι το σχετικό περιουσιακό στοιχείο δεσμεύεται και επιστρέφεται το ταχύτερο δυνατό στο θύμα. Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να μπορεί να μεταβιβάσει το περιουσιακό στοιχείο στο κράτος έκδοσης, προκειμένου το τελευταίο να μπορέσει να επιστρέψει το περιουσιακό στοιχείο στο θύμα, ή να το μεταβιβάσει απευθείας στο θύμα με τη συγκατάθεση του κράτους έκδοσης. Η υποχρέωση επιστροφής δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου στο θύμα θα πρέπει να υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις: το δικαίωμα του θύματος επί του περιουσιακού στοιχείου δεν θα πρέπει να τελεί υπό αμφισβήτηση, υπό την έννοια ότι γίνεται δεκτό ότι το θύμα είναι ο νόμιμος ιδιοκτήτης του περιουσιακού στοιχείου και δεν υπάρχουν σοβαρές αξιώσεις που θέτουν αυτό υπό αμφισβήτηση· το περιουσιακό στοιχείο δεν θα πρέπει να είναι αναγκαίο ως αποδεικτικό στοιχείο σε ποινικές διαδικασίες στο κράτος εκτέλεσης· και δεν θα πρέπει να προσβάλλονται τα δικαιώματα των τιγόμενων προσώπων, ιδίως των καλόπιστων τρίτων. Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να επιστρέφει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα μόνο εφόσον έχουν πληρωθεί οι εν λόγω προϋποθέσεις. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι δεν έχουν πληρωθεί οι εν λόγω προϋποθέσεις, θα πρέπει να διαβουλευθεί με την αρχή έκδοσης, για παράδειγμα να ζητήσει τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες ή να συζητήσει την κατάσταση, προκειμένου να εξευρεθεί λύση. Εάν δεν είναι δυνατόν να εξευρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να μπορεί να αποφασίσει να μην επιστρέψει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα.
- (47) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εξετάσει την ίδρυση εθνικής κεντρικής υπηρεσίας, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου ενόψει πιθανής μεταγενέστερης δήμευσης, καθώς και για τη διαχείριση του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου. Το δεσμευθέν και το δημευθέν περιουσιακό στοιχείο θα μπορεί να διατίθεται κατά προτεραιότητα σε έργα που αποσκοπούν στην επιβολή του νόμου και την πρόληψη της οργανωμένης εγκληματικότητας, καθώς και σε άλλα έργα δημόσιου συμφέροντος και κοινωνικής χρησιμότητας.

- (48) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εξετάσει την ίδρυση εθνικού ταμείου που θα εγγυάται την κατάλληλη αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, όπως είναι οι οικογένειες των αστυνομικών και των δημόσιων υπαλλήλων που έχασαν τη ζωή τους ή υπέστησαν μόνιμη αναπηρία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέπουν τη διάθεση μέρους των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων για τον σκοπό αυτό.
- (49) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν μεταξύ τους αποζημίωση για δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εάν, ωστόσο, το κράτος εκτέλεσης έχει υποβληθεί σε σημαντικές ή έκτακτες δαπάνες, για παράδειγμα επειδή το περιουσιακό στοιχείο παρέμεινε δεσμευμένο για σημαντικό χρονικό διάστημα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την αρχή έκδοσης τυχόν πρόταση της αρχής εκτέλεσης για τον καταμερισμό του κόστους.
- (50) Για να είναι σε θέση η Επιτροπή να αντιμετωπίσει στο μέλλον εντοπισθέντα προβλήματα σε σχέση με το περιεχόμενο των πιστοποιητικών που περιέχονται στα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού το συντομότερο δυνατόν, θα πρέπει να της ανατεθεί η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά τροποποιήσεις των εν λόγω πιστοποιητικών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι δε διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽¹⁾. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (51) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως εξαιτίας της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (52) Οι διατάξεις της απόφασης-πλαίσίου 2003/577/ΔΕΥ έχουν ήδη αντικατασταθεί από την οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ όσον αφορά τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την εν λόγω οδηγία. Οι διατάξεις της απόφασης-πλαίσίου 2003/577/ΔΕΥ όσον αφορά τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν. Η απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ θα πρέπει επίσης να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν. Οι διατάξεις της απόφασης-πλαίσίου 2003/577/ΔΕΥ όσον αφορά τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων καθώς και οι διατάξεις της απόφασης-πλαίσίου 2006/783/ΔΕΥ θα πρέπει ως εκ τούτου να συνεχίσουν να εφαρμόζονται όχι μόνο μεταξύ των κρατών μελών που δεν δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό, αλλά και μεταξύ κάθε κράτους μέλους που δεν δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό και κάθε κράτους μέλους που δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό.
- (53) Η νομική μορφή της παρούσας πράξης δεν θα πρέπει να αποτελέσει προηγούμενο για μελλοντικές νομικές πράξεις της Ένωσης στο πεδίο της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις. Η επιλογή της νομικής μορφής για τις μελλοντικές νομικές πράξεις της Ένωσης θα πρέπει να αξιολογηθεί προσεκτικά, για κάθε περίπτωση χωριστά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων παραγόντων, της αποτελεσματικότητας της νομικής πράξης καθώς και των αρχών της αναλογικότητας και της επικουρικότητας.
- (54) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε, σύμφωνα με την απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽³⁾, οι οικείες υπηρεσίες ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων να συνεργάζονται μεταξύ τους προς διευκόλυνση της ανίχνευσης και του εντοπισμού προϊόντων εγκλήματος και άλλων συναφών περιουσιακών στοιχείων, τα οποία ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης.
- (55) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε την επιθυμία του να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (56) Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (57) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τη συνεργασία των υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων στα κράτη μέλη προς ανίχνευση και εντοπισμό προϊόντων εγκλήματος ή άλλων συναφών περιουσιακών στοιχείων (ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ. 103).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης οι οποίες εκδόθηκαν από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο διαδικασιών επί ποινικών υποθέσεων.
2. Ο παρών κανονισμός δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ.
3. Κατά την έκδοση αποφάσεων δέσμευσης ή αποφάσεων δήμευσης οι αρχές έκδοσης διασφαλίζουν ότι τηρούνται οι αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.
4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο αστικών ή διοικητικών διαδικασιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «απόφαση δέσμευσης»: απόφαση που εκδίδεται ή επικυρώνεται από αρχή έκδοσης για την αποτροπή της καταστροφής, μετατροπής, μετακίνησης, μεταφοράς ή διάθεσης περιουσιακών στοιχείων, με σκοπό τη δήμευσή τους·
- 2) «απόφαση δήμευσης»: τελεσίδικη ποινή ή μέτρο που επιβάλλεται από δικαστήριο κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα και καταλήγει στην οριστική αποστέρηση περιουσιακού στοιχείου από φυσικό ή νομικό πρόσωπο·
- 3) «περιουσιακό στοιχείο»: κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο, είτε ενσώματο είτε ασώματο, κινητό ή ακίνητο, και νομικά έγγραφα ή νομικές πράξεις που πιστοποιούν τίτλο ή δικαίωμα επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου, για τα οποία η αρχή έκδοσης κρίνει ότι:
 - α) συνιστούν προϊόντα ποινικού αδικήματος ή ισοδυναμούν με προϊόντα ποινικού αδικήματος, είτε στο σύνολο είτε σε μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών,
 - β) συνιστούν τα όργανα ποινικού αδικήματος ή την αξία των οργάνων αυτών,
 - γ) υπόκεινται σε δήμευση μέσω της εφαρμογής, στο κράτος έκδοσης οποιωνδήποτε από τις εξουσίες δήμευσης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ, ή
 - δ) υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλες διατάξεις σχετικά με εξουσίες δήμευσης, συμπεριλαμβανομένης της δήμευσης χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης, κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα·
- 4) «προϊόντα εγκλήματος»: οποιαδήποτε οικονομικά πλεονεκτήματα προερχόμενα άμεσα ή έμμεσα από ποινικά αδικήματα, τα οποία συνίστανται σε κάθε μορφή περιουσιακού στοιχείου και περιλαμβάνουν κάθε μεταγενέστερη επανεπένδυση ή μετατροπή άμεσων προϊόντων και κάθε σημαντικό όφελος·
- 5) «όργανα»: κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν με οποιονδήποτε τρόπο, εξολοκλήρου ή εν μέρει, για να διαπραχθεί ποινικό αδίκημα·
- 6) «κράτος έκδοσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει εκδοθεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης·
- 7) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβασθεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεσή της·
- 8) «αρχή έκδοσης»:
 - α) σε σχέση με τις αποφάσεις δέσμευσης:
 - i) δικαστής, δικαστήριο ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση· ή

- ii) άλλη αρμόδια αρχή ορισθείσα ειδικά για τον σκοπό αυτόν από το κράτος έκδοσης και η οποία είναι αρμόδια σε ποινικές υποθέσεις να διατάσσει τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, προτού διαβιβασθεί στην αρχή εκτέλεσης, η απόφαση δέσμευσης επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο ή εισαγγελέα στο κράτος έκδοσης μετά την εξέταση της συμμόρφωσής της με τις προϋποθέσεις έκδοσης τέτοιας απόφασης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Αν η απόφαση έχει επικυρωθεί από δικαστή, δικαστήριο ή εισαγγελέα, η εν λόγω αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να θεωρηθεί αρχή έκδοσης για τους σκοπούς της διαβίβασης της απόφασης,
- β) σε σχέση με τις αποφάσεις δήμευσης, αρχή ορισθείσα ειδικά για τον σκοπό αυτόν από το κράτος έκδοσης και η οποία είναι αρμόδια σε ποινικές υποθέσεις να εκτελεί απόφαση δήμευσης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
- 9) «αρχή εκτέλεσης»: αρχή αρμόδια να αναγνωρίζει απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης και να εξασφαλίζει την εκτέλεσή της σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για τη δέσμευση ή δήμευση περιουσιακών στοιχείων· όταν οι εν λόγω διαδικασίες απαιτούν να καταχωρίζεται η απόφαση από δικαστήριο το οποίο θα επιτρέπει την εκτέλεσή της, στις αρχές εκτέλεσης περιλαμβάνεται η αρχή που είναι αρμόδια να ζητήσει αυτή την καταχώριση και άδεια από το δικαστήριο·
- 10) «θιγόμενο πρόσωπο»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ανήκει η περιουσία που καλύπτεται από αυτή την απόφαση, καθώς και τρίτοι των οποίων τα δικαιώματα στην εν λόγω περιουσία βλάπτονται ευθέως από την απόφαση αυτή, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 3

Ποινικά αδικήματα

1. Η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης εκτελείται χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιήσιμου των πράξεων για τις οποίες εκδόθηκαν οι εν λόγω αποφάσεις, εφόσον οι πράξεις αυτές τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με ποινή στερητική της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και συνιστούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα ποινικά αδικήματα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης:

- 1) συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- 2) τρομοκρατία,
- 3) εμπορία ανθρώπων,
- 4) σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- 5) παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- 6) παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- 7) δωροδοκία,
- 8) καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένων της απάτης και άλλων ποινικών αδικημάτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, όπως ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾,
- 9) νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- 10) παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κίβδηλειας του ευρώ,
- 11) εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο,
- 12) εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- 13) παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- 14) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ή βαριά σωματική βλάβη,
- 15) παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- 16) απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
- 17) ρατσισμός και ξενοφοβία,
- 18) οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές,
- 19) παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29).

- 20) απάτη,
- 21) «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση,
- 22) παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- 23) πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- 24) πλαστογραφία μέσων πληρωμής,
- 25) λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- 26) λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
- 27) εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- 28) βιασμός,
- 29) εμπρησμός με πρόθεση,
- 30) εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- 31) αεροπειρατεία ή πειρατεία,
- 32) δολιοφθορά.

2. Για τα ποινικά αδικήματα που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτά την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης από τον όρο ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης συνιστούν ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, όποια και αν είναι η ειδική τους υπόσταση ή ο χαρακτηρισμός τους βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 4

Διαβίβαση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η απόφαση δέσμευσης διαβιβάζεται μέσω πιστοποιητικού δέσμευσης. Η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα του πιστοποιητικού δέσμευσης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλουν δήλωση στην οποία θα αναφέρεται ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δέσμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει, μαζί με το πιστοποιητικό δέσμευσης, την αρχική απόφαση δέσμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της. Ωστόσο, μόνο το πιστοποιητικό δέσμευσης πρέπει να μεταφράζεται, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πριν την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή αργότερα. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποσύρουν τη δήλωση αυτή οποτεδήποτε. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν μια τέτοια δήλωση. Η Επιτροπή θέτει την ενημέρωση αυτή στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΔΔ.

4. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό, αν η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα σε κράτος μέλος, διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος.

5. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, αν η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα στοιχεία αυτά βρίσκονται σε κράτος μέλος, διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος.

6. Το πιστοποιητικό δέσμευσης:

- α) συνοδεύεται από πιστοποιητικό δήμευσης που διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 14, ή
- β) περιέχει εντολή σύμφωνα με την οποία το περιουσιακό στοιχείο πρέπει να παραμείνει υπό δέσμευση στο κράτος εκτέλεσης εν αναμονή της διαβίβασης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 14· σε αυτήν την περίπτωση, η αρχή έκδοσης σημειώνει την εκτιμώμενη ημερομηνία για τη διαβίβαση αυτή στο πιστοποιητικό δέσμευσης.

7. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης για οποιοδήποτε θιγόμενο πρόσωπο τυχόν γνωρίζει. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει επίσης, κατόπιν αιτήματος, την αρχή εκτέλεσης για οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη αξίωση των εν λόγω θιγόμενων προσώπων σε σχέση με το περιουσιακό στοιχείο, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε πληροφορίας για την ταυτοποίηση των εν λόγω προσώπων.

8. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά τις πληροφορίες που έχουν διατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη στην αρχή έκδοσης, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ, προκειμένου να καθορίσει ποια αρχή είναι αρμόδια για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

9. Εάν η αρχή στο κράτος εκτέλεσης η οποία παραλαμβάνει πιστοποιητικό δέσμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να αναγνωρίσει την απόφαση δέσμευσης ή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, η εν λόγω αρχή διαβιβάζει αμέσως το πιστοποιητικό δέσμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 5

Διαβίβαση απόφασης δέσμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Το πιστοποιητικό δέσμευσης διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά, εκτός εάν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 ή 3 του παρόντος άρθρου.
2. Όταν απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, το πιστοποιητικό δέσμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα εφόσον:
 - α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δέσμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης, ή
 - β) η δέσμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης θα απαιτήσει ανάλυση δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης.
3. Όταν απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό, το πιστοποιητικό δέσμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα, όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν η εκτιμώμενη αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δεσμευτεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για τη δέσμευση του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 6

Τυποποιημένο πιστοποιητικό δέσμευσης

1. Προκειμένου να διαβιβάσει απόφαση δέσμευσης, η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το πιστοποιητικό δέσμευσης που παρατίθεται στο παράρτημα Ι, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Η αρχή έκδοσης παρέχει στην αρχή εκτέλεσης μετάφραση του πιστοποιητικού δέσμευσης σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα δεχθεί το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή ότι θα δεχτεί μεταφράσεις πιστοποιητικών δέσμευσης σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ένωσης, άλλη από την επίσημη γλώσσα ή τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους. Η Επιτροπή θέτει τις δηλώσεις στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΔΔ.

Άρθρο 7

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει απόφαση δέσμευσης που έχει διαβιβασθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή της με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο εκτελείται και μια εγχώρια απόφαση δέσμευσης που εκδίδεται από αρχή του κράτους έκδοσης, εκτός εάν η αρχή εκτέλεσης επικαλεσθεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 8 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 10.
2. Η αρχή εκτέλεσης υποβάλλει στην αρχή έκδοσης έκθεση για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, στην οποία περιλαμβάνεται περιγραφή του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου και παρέχεται, όπου είναι διαθέσιμη, εκτίμηση της αξίας του. Η εν λόγω έκθεση υποβάλλεται με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μόλις η αρχή εκτέλεσης ενημερωθεί ότι η απόφαση δέσμευσης έχει εκτελεσθεί.

Άρθρο 8

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει απόφαση δέσμευσης μόνο εάν:
 - α) η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης θα αντέβαινε στην αρχή *ne bis in idem*·
 - β) υπάρχει προνόμιο ή ασυλία σύμφωνα με το δικαιο του κράτους εκτέλεσης που θα εμπόδιζε τη δέσμευση του σχετικού περιουσιακού στοιχείου ή υπάρχουν κανόνες σχετικά με τον καθορισμό ή περιορισμό της ποινικής ευθύνης που αφορούν την ελευθερία του τύπου ή την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι εμποδίζουν την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης·
 - γ) το πιστοποιητικό δέσμευσης είναι ελλιπές ή περιέχει πρόδηλα σφάλματα και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2·
 - δ) η απόφαση δέσμευσης σχετίζεται με ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εξολοκλήρου ή εν μέρει εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εξολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, η δε συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης δεν συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το δικαιο του κράτους εκτέλεσης·
 - ε) στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά σχετικά με την οποία εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης δεν συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το δικαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, στις περιπτώσεις που αφορούν ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος, η αναγνώριση ή η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης δεν απορρίπτεται λόγω του γεγονότος ότι το δικαιο του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου κανόνες περί φόρων και δασμών ή ιδίου τύπου ρυθμίσεις περί τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του δικαίου του κράτους έκδοσης·
 - στ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι να θεωρείται, με βάση συγκεκριμένα και αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, ότι η εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση συναφούς θεμελιώδους δικαιώματος σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Χάρτη, ιδίως του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, του δικαιώματος αμερόληπτου δικαστηρίου και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.
2. Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή εκτελέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση δέσμευσης, διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, κατά περίπτωση, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.
3. Οποιαδήποτε απόφαση μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης λαμβάνεται αμελλητί και κοινοποιείται αμέσως στην αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.
4. Όταν η αρχή εκτέλεσης έχει αναγνωρίσει μια απόφαση δέσμευσης, αλλά κατά την εκτέλεσή της αντιλαμβάνεται ότι ισχύει ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης με κάθε κατάλληλο μέσο για να συζητηθεί η λήψη των κατάλληλων μέτρων. Στη βάση αυτή η αρχή έκδοσης μπορεί να αποφασίσει να αποσύρει την απόφαση δέσμευσης. Αν, κατόπιν της εν λόγω συζήτησης, δεν βρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

Άρθρο 9

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει την απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και εκτελεί την απόφαση αυτή αμελλητί και με την ίδια ταχύτητα και προτεραιότητα που θα δινόταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση, αφού η αρχή εκτέλεσης παραλάβει το πιστοποιητικό δέσμευσης.
2. Εάν η αρχή έκδοσης έχει ορίσει στο πιστοποιητικό δέσμευσης ότι η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης πρέπει να εκτελεσθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει κατά το δυνατόν υπόψη της το γεγονός αυτό. Στις περιπτώσεις που η αρχή έκδοσης έχει αναφέρει ότι χρειάζεται συντονισμός μεταξύ των οικείων κρατών μελών, η αρχή εκτέλεσης και η αρχή έκδοσης συντονίζονται μεταξύ τους με σκοπό να συμφωνήσουν την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει σχετικά με την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης, λαμβάνοντας υπόψη κατά το δυνατόν τα συμφέροντα της αρχής έκδοσης.
3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, όταν η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει στο πιστοποιητικό δέσμευσης ότι η άμεση δέσμευση είναι αναγκαία επειδή υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το σχετικό περιουσιακό στοιχείο πρόκειται να μετακινηθεί ή να καταστραφεί προσεχώς, ή λόγω οποιασδήποτε ανάγκης που αφορά έρευνα ή διαδικασία στο κράτος έκδοσης, η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης δέσμευσης το αργότερο 48 ώρες μετά την παραλαβή της από την αρχή εκτέλεσης. Εντός 48 ωρών αφότου ληφθεί η απόφαση αυτή, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της απόφασης.

4. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί στην αρχή έκδοσης, αμελλητί και με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, την απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.
5. Όταν, σε ειδικές περιπτώσεις, η αρχή εκτέλεσης δεν είναι δυνατόν να τηρήσει τις προθεσμίες που ορίζονται στην παράγραφο 3, ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθούν οι εν λόγω προθεσμίες, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για το κατάλληλο χρονοδιάγραμμα για την αναγνώριση ή την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.
6. Η λήξη των προθεσμιών που ορίζονται στην παράγραφο 3 δεν απαλλάσσει την αρχή εκτέλεσης από την υποχρέωσή της να λάβει απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και να εκτελέσει την εν λόγω απόφαση, αμελλητί.

Άρθρο 10

Αναβολή της εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης που διαβιβάσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4 εφόσον:
- α) η εκτέλεσή της θα μπορούσε να βλάψει εν εξελίξει ποινική έρευνα· στην περίπτωση αυτή η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί για όσο χρονικό διάστημα κρίνει εύλογο η αρχή εκτέλεσης·
 - β) υπάρχει ήδη ισχύουσα απόφαση δέσμευσης για το περιουσιακό στοιχείο· στην περίπτωση αυτή η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί έως ότου ανακληθεί αυτή η ισχύουσα απόφαση· ή
 - γ) υπάρχει ήδη ισχύουσα απόφαση δέσμευσης για το περιουσιακό στοιχείο η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας στο κράτος εκτέλεσης· στην περίπτωση αυτή η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί έως ότου ανακληθεί αυτή η ισχύουσα απόφαση. Ωστόσο, το παρόν σημείο εφαρμόζεται μόνον όταν η υπάρχουσα απόφαση θα είχε προτεραιότητα κατά το εθνικό δίκαιο επί μεταγενέστερων εθνικών αποφάσεων δέσμευσης σε ποινικές υποθέσεις.
2. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης, αμέσως και με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης, εκθέτοντας τους λόγους της αναβολής αυτής και, ει δυνατόν, την αναμενόμενη διάρκεια της.
3. Μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 11

Εμπιστευτικότητα

1. Κατά την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης.
2. Εξαιρουμένων των αναγκαίων ενεργειών για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστατικών και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, μόλις εκτελεσθεί η απόφαση δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει σχετικά τα θιγόμενα πρόσωπα σύμφωνα με το άρθρο 32.
3. Για την προστασία των εν εξελίξει ερευνών, η αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει από την αρχή εκτέλεσης να αναβάλει την ενημέρωση των προσώπων που θίγονται από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το άρθρο 32. Μόλις παύσει να είναι πλέον αναγκαία η αναβολή της ενημέρωσης των θιγόμενων προσώπων για να προστατευτούν οι εν εξελίξει έρευνες, η αρχή έκδοσης ενημερώνει σχετικά την αρχή εκτέλεσης, ώστε η τελευταία να μπορέσει να ενημερώσει τα θιγόμενα από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης πρόσωπα σύμφωνα με το άρθρο 32.
4. Εάν η αρχή εκτέλεσης αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο παρόν άρθρο, ενημερώνει την αρχή έκδοσης αμέσως και, ει δυνατόν, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

Άρθρο 12

Διάρκεια των αποφάσεων δέσμευσης

1. Το υποκείμενο σε απόφαση δέσμευσης περιουσιακό στοιχείο παραμένει δεσμευμένο στο κράτος εκτέλεσης, έως ότου η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους απαντήσει οριστικά σε απόφαση δήμευσης που έχει διαβιβάσθει σύμφωνα με το άρθρο 14 ή έως ότου η αρχή έκδοσης ενημερώσει την αρχή εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο που καθιστά την απόφαση μη εκτελεστή ή την ανακαλεί, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1.

2. Η αρχή εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, μπορεί να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση στην αρχή έκδοσης για τον περιορισμό της περιόδου κατά την οποία παραμένει δεσμευμένο το περιουσιακό στοιχείο. Η αίτηση αυτή, συμπεριλαμβανομένων τυχόν σχετικών στοιχείων υποστήριξής της, διαβιβάζεται με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή έκδοσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα της αίτησης. Κατά την εξέταση της εν λόγω αίτησης, η αρχή έκδοσης λαμβάνει υπόψη όλα τα σχετικά συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της αρχής εκτέλεσης. Η αρχή έκδοσης απαντά στην αίτηση το ταχύτερο δυνατόν. Εάν η αρχή έκδοσης δεν συμφωνήσει με τον περιορισμό, αναφέρει στην αρχή εκτέλεσης τους σχετικούς λόγους. Στην περίπτωση αυτή, το περιουσιακό στοιχείο παραμένει δεσμευμένο σύμφωνα με την παράγραφο 1. Εάν η αρχή έκδοσης δεν απαντήσει εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, η αρχή εκτέλεσης παύει να δεσμεύεται από την απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 13

Αδυναμία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης

1. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι είναι αδύνατη η εκτέλεση απόφασης δέσμευσης, ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης.
2. Πριν ενημερώσει την αρχή έκδοσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται, κατά περίπτωση, με την αρχή έκδοσης.
3. Η μη εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη μόνο αν το περιουσιακό στοιχείο:
 - α) έχει ήδη δημευθεί·
 - β) έχει εξαφανισθεί·
 - γ) έχει καταστραφεί·
 - δ) δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που ορίζεται στο πιστοποιητικό δέσμευσης· ή
 - ε) δεν μπορεί να βρεθεί, διότι η θέση του δεν έχει οριστεί με επαρκή ακρίβεια, παρά τις διαβουλεύσεις της παραγράφου 2.
4. Σχετικά με τις καταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία β), δ) και ε), εάν η αρχή εκτέλεσης στη συνέχεια λάβει πληροφορίες που της επιτρέπουν να εντοπίσει το περιουσιακό στοιχείο, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να εκτελέσει την απόφαση δέσμευσης χωρίς να χρειάζεται διαβίβαση νέου πιστοποιητικού δέσμευσης, υπό τον όρο ότι, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης εξακριβώσει μέσω της αρχής έκδοσης ότι η απόφαση δέσμευσης εξακολουθεί να ισχύει.
5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεσμευθεί περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας, δεν απαιτείται η αρχή εκτέλεσης να εκτελέσει την απόφαση δέσμευσης αν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 3 και δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία ισοδύναμης αξίας που να μπορούν να δεσμευθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΗΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 14

Διαβίβαση αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται μέσω πιστοποιητικού δήμευσης. Η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 17 απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα του πιστοποιητικού δήμευσης.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλουν δήλωση στην οποία θα αναφέρουν ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δήμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει την πρωτότυπη απόφαση δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό δήμευσης. Ωστόσο, μόνο το πιστοποιητικό δήμευσης πρέπει να μεταφράζεται, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πριν την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ή αργότερα. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποσύρουν τη δήλωση αυτή οποτεδήποτε. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν μια τέτοια δήλωση. Η Επιτροπή θέτει την ενημέρωση αυτή στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΔΔ.
4. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, αν η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα σε κράτος μέλος, διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος.

5. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, αν η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα εν λόγω στοιχεία βρίσκονται σε κράτος μέλος, διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος.
6. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης για οποιοδήποτε θιγόμενο πρόσωπο τυχόν γνωρίζει. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει επίσης, κατόπιν αιτήματος, την αρχή εκτέλεσης για οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη αξίωση των εν λόγω θιγόμενων προσώπων σε σχέση με το περιουσιακό στοιχείο, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε πληροφορίας για την ταυτοποίηση των εν λόγω προσώπων.
7. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά τις πληροφορίες που έχουν διατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ, προκειμένου να καθορίσει ποια αρχή είναι αρμόδια για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.
8. Εάν η αρχή του κράτους εκτέλεσης η οποία παραλαμβάνει πιστοποιητικό δήμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να αναγνωρίσει την απόφαση δήμευσης ή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αμέσως το πιστοποιητικό δήμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης στο κράτος μέλος της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 15

Διαβίβαση απόφασης δέμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Το πιστοποιητικό δήμευσης διαβιβάζεται, σύμφωνα με το άρθρο 14, σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά, εκτός εάν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 ή 3 του παρόντος άρθρου.
2. Όταν απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, το πιστοποιητικό δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα εφόσον:
- α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης, ή
 - β) η δήμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης θα απαιτούσε ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης.
3. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, το πιστοποιητικό δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα, όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν:
- α) το οικείο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευθεί βάσει του παρόντος κανονισμού, ή
 - β) η εκτιμώμενη αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δημευθεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για τη δήμευση του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δήμευσης.

Άρθρο 16

Συνέπειες διαβίβασης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η διαβίβαση απόφασης δήμευσης, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15, δεν περιορίζει το δικαίωμα του κράτους έκδοσης να εκτελέσει την απόφαση.
2. Το συνολικό ποσό που προκύπτει από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό δεν υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση, ανεξαρτήτως του εάν η εν λόγω απόφαση διαβιβάστηκε σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης.
3. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει αμέσως την αρχή εκτέλεσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως όταν:
- α) θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος να προκύψει δήμευση πέρα από το μέγιστο ποσό, ιδίως βάσει πληροφοριών που λαμβάνει από την αρχή εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο β),
 - β) η απόφαση δήμευσης έχει εκτελεσθεί, εν όλω ή εν μέρει, στο κράτος έκδοσης ή σε άλλο κράτος εκτέλεσης, περίπτωση στην οποία προσδιορίζεται το ποσό που απομένει για την πλήρη εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ή
 - γ) μετά τη διαβίβαση πιστοποιητικού δήμευσης, σύμφωνα με το άρθρο 14, η αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει χρηματικό ποσό το οποίο έχει καταβληθεί σύμφωνα με την απόφαση δήμευσης.

Στην περίπτωση εφαρμογής του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου, η αρχή έκδοσης ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν την αρχή εκτέλεσης αν ο κίνδυνος που αναφέρεται στο εν λόγω στοιχείο παύσει να υφίσταται.

Άρθρο 17

Τυποποιημένο πιστοποιητικό δήμευσης

1. Προκειμένου να διαβιβάσει απόφαση δήμευσης, η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το πιστοποιητικό δήμευσης που ορίζεται στο παράρτημα II, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Η αρχή έκδοσης παρέχει στην αρχή εκτέλεσης μετάφραση του πιστοποιητικού δήμευσης σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα δεχθεί το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή, ότι θα δεχτεί μεταφράσεις πιστοποιητικών δήμευσης σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ένωσης εκτός από την επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους. Η Επιτροπή θέτει τις δηλώσεις στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΔΔ..

Άρθρο 18

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει απόφαση δήμευσης που έχει διαβιβασθεί σύμφωνα με το άρθρο 14 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή της με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο εκτελείται και μια εγχώρια απόφαση δήμευσης που εκδίδεται από αρχή του κράτους εκτέλεσης, εκτός αν η αρχή εκτέλεσης επικαλεσθεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 19 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 21.
2. Εάν μια απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης μπορούν, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης, να συμφωνήσουν ότι η δήμευση στο κράτος εκτέλεσης μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της δήμευσης χρηματικού ποσού αντίστοιχου προς την αξία του περιουσιακού στοιχείου που επρόκειτο να δημευθεί.
3. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό και η αρχή εκτέλεσης δεν μπορέσει να επιτύχει την καταβολή του εν λόγω ποσού, εκτελεί την απόφαση δήμευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 επί οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου είναι διαθέσιμο για τον σκοπό αυτόν. Εφόσον είναι αναγκαίο, η αρχή εκτέλεσης μετατρέπει το προς δήμευση ποσό στο νόμισμα του κράτους εκτέλεσης με βάση την ημερήσια ισοτιμία του ευρώ όπως δημοσιεύτηκε στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης δήμευσης.
4. Οποιοδήποτε μέρος του ποσού ανακτάται δυνάμει της απόφασης δήμευσης σε άλλο κράτος πέραν του κράτους εκτέλεσης αφαιρείται πλήρως από το ποσό που πρόκειται να δημευθεί στο κράτος εκτέλεσης.
5. Όταν η αρχή έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση δήμευσης, αλλά δεν έχει εκδώσει απόφαση δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης μπορεί, ως μέρος των συγκεκριμένων μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, να αποφασίσει να δεσμεύσει το σχετικό περιουσιακό στοιχείο αυτεπαγγέλτως σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, ενόψει της επακόλουθης εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης. Σε μια τέτοια περίπτωση, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης, και, ει δυνατόν, πριν από τη δέσμευση του σχετικού περιουσιακού στοιχείου.
6. Μόλις ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, σχετικά με τα αποτελέσματα της εκτέλεσης.

Άρθρο 19

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει απόφαση δήμευσης μόνο εάν:
 - α) η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης θα αντέβαινε στην αρχή *ne bis in idem*·
 - β) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει προνόμιο ή ασυλία που εμποδίζουν τη δήμευση επί του σχετικού περιουσιακού στοιχείου ή υπάρχουν κανόνες σχετικά με τον καθορισμό ή τον περιορισμό της ποινικής ευθύνης σχετικά με την ελευθερία του τύπου ή την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι εμποδίζουν την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης·
 - γ) το πιστοποιητικό δήμευσης είναι ελλιπές ή περιέχει πρόδηλα σφάλματα και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2·

- δ) η απόφαση δήμευσης σχετίζεται με ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εξολοκλήρου ή εν μέρει εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εξολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, η δε συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης·
- ε) τα δικαιώματα των θυγόμενων προσώπων θα καθιστούσαν αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, ακόμη και όταν αυτό οφείλεται στην εφαρμογή μέσων παροχής έννομης προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 33·
- στ) όταν συντρέχει περίπτωση αναφερόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά σχετικά με την οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, στις περιπτώσεις που αφορούν ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος, η αναγνώριση ή εκτέλεση της απόφασης δήμευσης δεν απορρίπτεται για τον λόγο το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου κανόνες περί φόρων και δασμών ή ιδίου τύπου ρυθμίσεις περί τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του δικαίου του κράτους έκδοσης·
- ζ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό δήμευσης, το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης η οποία συνδέεται με τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, εκτός εάν το πιστοποιητικό δήμευσης αναφέρει ότι, σύμφωνα με τις περαιτέρω διαδικαστικές απαιτήσεις που ορίζονται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης, το πρόσωπο:
- i) κλητεύθηκε αυτοπροσώπως σε εύθετο χρόνο και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης ή ενημερώθηκε όντως επίσημως, με άλλα μέσα, για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης, κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι το πρόσωπο αυτό ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη και είχε ενημερωθεί εγκαίρως ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση δήμευσης σε περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο δεν εμφανισθεί στη δίκη·
 - ii) ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ίδιο αυτό πρόσωπο είτε το κράτος, να εκπροσωπήσει το εν λόγω πρόσωπο στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως από τον δικηγόρο αυτό στη δίκη· ή
 - iii) αφού του επιδόθηκε η απόφαση δήμευσης και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του για νέα δίκη ή για άσκηση ένδικου μέσου, όπου το πρόσωπο θα δικαιούται να παρίσταται και θα είναι δυνατή η επανεξέταση της ουσίας της υπόθεσης, περιλαμβανομένης και εξέτασης νέων αποδεικτικών στοιχείων, η δε δίκη θα μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης δήμευσης, δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβήτησε την απόφαση δήμευσης ή δεν ζήτησε να δικασθεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·
- η) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι ώστε να θεωρείται, με βάση συγκεκριμένα και αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, ότι η εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση συναφούς θεμελιώδους δικαιώματος σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Χάρτη, ιδίως του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, του δικαιώματος αμερόληπτου δικαστηρίου και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.
2. Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή εκτελέσει την απόφαση δήμευσης, είτε εν όλω είτε εν μέρει, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, κατά περίπτωση, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.
3. Οποιαδήποτε απόφαση μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης απόφασης δήμευσης λαμβάνεται αμελλητί και κοινοποιείται αμέσως στην αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 20

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης λαμβάνεται αμελλητί από την αρχή εκτέλεσης και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, το αργότερο 45 ημέρες μετά την παραλαβή του πιστοποιητικού δήμευσης από την αρχή εκτέλεσης.
2. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί, αμελλητί και με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, στην αρχή έκδοσης την απόφασή της σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.
3. Εάν δεν συντρέχουν λόγοι αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 21, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης αμελλητί και τουλάχιστον με την ίδια ταχύτητα και προτεραιότητα που θα δίνονταν σε παρόμοια εγχώρια απόφαση.
4. Όταν, σε ειδικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατόν να τηρηθεί η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθεί η εν λόγω προθεσμία, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για το κατάλληλο χρονοδιάγραμμα για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.

5. Η λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν απαλλάσσει την αρχή εκτέλεσης από την υποχρέωσή της να λάβει απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης και να εκτελέσει την απόφαση αυτή, αμελλητί.

Άρθρο 21

Αναβολή της εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την αναγνώριση ή την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 αν:

- α) η εκτέλεσή της θα μπορούσε να βλάψει εν εξελίξει ποινική έρευνα· στην περίπτωση αυτή η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης μπορεί να αναβληθεί για όσο χρονικό διάστημα κρίνει εύλογο η αρχή εκτέλεσης·
- β) σε περίπτωση απόφασης δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό, θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος το συνολικό ποσό που προέκυψε από την εκτέλεσή της εν λόγω απόφασης δήμευσης να υπερβαίνει σημαντικά το ποσό που ορίζεται στην απόφαση δήμευσης λόγω ταυτόχρονης εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη·
- γ) το περιουσιακό στοιχείο υπόκειται ήδη σε εν εξελίξει διαδικασία δήμευσης στο κράτος εκτέλεσης· ή
- δ) έχει ασκηθεί μέσο παροχής έννομης προστασίας όπως αναφέρεται στο άρθρο 33.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 18 παράγραφος 5, επί όσο χρόνο διαρκεί η αναβολή εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης λαμβάνει όλα τα μέτρα τα οποία θα λάμβανε σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση για να διασφαλισθεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν διαθέσιμα για τον σκοπό της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης.

3. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει, αμελλητί και με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, την αρχή έκδοσης σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης, εκθέτοντας τους λόγους της αναβολής αυτής και, ει δυνατόν, την αναμενόμενη διάρκειά της.

4. Μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμελλητί τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 22

Αδυναμία εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης

1. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι είναι αδύνατη η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης.

2. Πριν ενημερώσει την αρχή έκδοσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται, κατά περίπτωση, με την αρχή έκδοσης, λαμβάνοντας υπόψη και τις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 ή 3.

3. Η μη εκτέλεση της απόφασης δήμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη μόνο εάν το περιουσιακό στοιχείο:

- α) έχει ήδη δημευθεί·
- β) έχει εξαφανισθεί·
- γ) έχει καταστραφεί·
- δ) δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που ορίζεται στο πιστοποιητικό δήμευσης· ή
- ε) δεν μπορεί να βρεθεί, διότι η θέση του δεν έχει οριστεί με επαρκή ακρίβεια, παρά τις διαβουλεύσεις της παραγράφου 2.

4. Σχετικά με τις καταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία β), δ) και ε), εάν η αρχή εκτέλεσης στη συνέχεια λάβει πληροφορίες που της επιτρέπουν να εντοπίσει το περιουσιακό στοιχείο, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να εκτελέσει την απόφαση δήμευσης χωρίς να χρειάζεται διαβίβαση νέου πιστοποιητικού δήμευσης, υπό τον όρο ότι, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης έχει εξακριβώσει μέσω της αρχής έκδοσης ότι η απόφαση δήμευσης εξακολουθεί να ισχύει.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, στην περίπτωση που η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δημευθεί περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας, δεν απαιτείται η αρχή εκτέλεσης να εκτελέσει την απόφαση δήμευσης αν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 3 και δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία ισοδύναμης αξίας που να μπορούν να δημευθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

1. Η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και οι αρχές του είναι αποκλειστικά αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσής της και να καθορίζουν όλα τα συναφή μέτρα.
2. Η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης που εκδίδεται κατά νομικού προσώπου εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων.
3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 18 παράγραφοι 2 και 3, το κράτος εκτέλεσης δεν μπορεί να επιβάλει εναλλακτικά μέτρα αντί της απόφασης δέσμευσης που διαβιβάσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4 ή της απόφασης δήμευσης που διαβιβάσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 χωρίς τη συναίνεση του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 24

Γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές

1. Έως τις 19 Δεκεμβρίου 2020, κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την αρχή ή τις αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημεία 8) και 9), οι οποίες είναι αρμόδιες σύμφωνα με το δικαίό του στις περιπτώσεις στις οποίες το εν λόγω κράτος μέλος είναι το κράτος έκδοσης ή το κράτος εκτέλεσης, αντίστοιχα.
2. Εάν είναι αναγκαίο, λόγω της δομής του εσωτερικού του νομικού συστήματος, κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές ως αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή πιστοποιητικών δέσμευσης και πιστοποιητικών δήμευσης και για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές του. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τον ορισμό οποιασδήποτε τέτοιας αρχής.
3. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει σύμφωνα με το παρόν άρθρο στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΛΔ.

Άρθρο 25

Επικοινωνία

1. Όπου κρίνεται απαραίτητο, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύονται μεταξύ τους αμελλητί για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, χρησιμοποιώντας οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο επικοινωνίας.
2. Όλες οι επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προορίζονται για την αντιμετώπιση δυσκολιών που αφορούν τη διαβίβαση ή τη διαπίστωση της γνησιότητας οποιουδήποτε εγγράφου απαιτείται για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης, πραγματοποιούνται απευθείας μεταξύ της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης και, όταν κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, πραγματοποιούνται, κατά περίπτωση, με τη βοήθεια της εν λόγω κεντρικής αρχής.

Άρθρο 26

Πολλαπλές αποφάσεις

1. Εάν η αρχή εκτέλεσης παραλάβει δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης από διαφορετικά κράτη μέλη που εκδόθηκαν κατά του ίδιου προσώπου και το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία στο κράτος εκτέλεσης για την εκτέλεση όλων των αποφάσεων ή εάν η αρχή εκτέλεσης παραλάβει δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης σε σχέση με το ίδιο περιουσιακό στοιχείο, η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ποιες από τις αποφάσεις εκτέλεσης θα εκτελεσει σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, με την επιφύλαξη της δυνατότητας να αναβάλει την εκτέλεση απόφασης δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 21.
2. Κατά τη λήψη της απόφασής της, η αρχή εκτέλεσης δίνει προτεραιότητα στα συμφέροντα των θυμάτων, όπου αυτό είναι δυνατόν. Λαμβάνει επίσης υπόψη όλες τις λοιπές σχετικές περιστάσεις, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:
 - α) εάν τα περιουσιακά στοιχεία έχουν ήδη δεσμευθεί·
 - β) τις ημερομηνίες των αντίστοιχων αποφάσεων και τις ημερομηνίες διαβίβασής τους·

- γ) τη βαρύτητα του σχετικού ποινικού αδικήματος· και
- δ) τον τόπο όπου διαπράχθηκε το ποινικό αδίκημα.

Άρθρο 27

Περάτωση της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης

1. Όταν η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης δεν μπορεί πλέον να εκτελεστεί ή παύει να ισχύει, η αρχή έκδοσης ανακαλεί την απόφαση δέσμευσης ή την απόφαση δήμευσης, αμελλητί.
2. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει αμέσως την αρχή εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, για την ανάκληση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης, καθώς και για κάθε απόφαση ή μέτρο που συνεπάγεται την ανάκληση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης.
3. Η αρχή εκτέλεσης περατώνει την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης, στο μέτρο που η εκτέλεση δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, μόλις ενημερωθεί από την αρχή έκδοσης σύμφωνα με την παράγραφο 2. Η αρχή εκτέλεσης αποστέλλει στο κράτος έκδοσης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, επιβεβαίωση της περάτωσης.

Άρθρο 28

Διαχείριση και διάθεση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Η διαχείριση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.
2. Το κράτος εκτέλεσης διαχειρίζεται το δεσμευμένο ή δημευμένο περιουσιακό στοιχείο με σκοπό να αποτρέψει την υποτίμηση της αξίας του. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος εκτέλεσης, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 10 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, έχει τη δυνατότητα πώλησης ή μεταβίβασης δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων.
3. Τα δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία και τα χρήματα που λαμβάνονται από την πώλησή τους σύμφωνα με την παράγραφο 2 παραμένουν στο κράτος εκτέλεσης έως ότου διαβιβασθεί και εκτελεσθεί απόφαση δήμευσης, με την επιφύλαξη της δυνατότητας επιστροφής περιουσιακών στοιχείων βάσει του άρθρου 29.
4. Το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται να εκποιήσει ή να επιστρέψει συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης, όταν τα εν λόγω στοιχεία αποτελούν πολιτιστικά αγαθά, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1) της οδηγίας 2014/60/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την υποχρέωση επιστροφής πολιτιστικών αγαθών που απορρέει από την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 29

Επιστροφή στο θύμα δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιό της, για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, η αρχή έκδοσης συμπεριλαμβάνει στο πιστοποιητικό δέσμευσης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση ή κοινοποιεί στην αρχή εκτέλεσης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση σε μεταγενέστερο στάδιο.
2. Σε περίπτωση που η αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει, όταν τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία έχουν δεσμευθεί, ότι αυτά επιστρέφονται το ταχύτερο δυνατόν στο θύμα, σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες του κράτους εκτέλεσης, εφόσον είναι αναγκαίο μέσω του κράτους έκδοσης, εφόσον:
 - α) η κυριότητα του θύματος επί του περιουσιακού στοιχείου δεν αμφισβητείται·
 - β) το περιουσιακό στοιχείο δεν είναι αναγκαίο ως αποδεικτικό στοιχείο σε ποινικές διαδικασίες στο κράτος εκτέλεσης· και
 - γ) τα δικαιώματα των θυγόμενων προσώπων δεν προσβάλλονται.

Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης σε περίπτωση που το περιουσιακό στοιχείο μεταβιβάζεται απευθείας στο θύμα.

3. Σε περίπτωση που η αρχή εκτέλεσης δεν έχει πεισθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης αμελλητί και με κάθε πρόσφορο μέσο προκειμένου να εξευρεθεί λύση. Εάν δεν είναι δυνατό να εξευρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης δύναται να αποφασίσει να μην επιστρέψει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/60/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους μέλους και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (ΕΕ L 159 της 28.5.2014, σ. 1).

Άρθρο 30

Διάθεση δημευμένων περιουσιακών στοιχείων ή των χρημάτων που λαμβάνονται από την πώλησή τους

1. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιό της, είτε για την επιστροφή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα είτε για την αποζημίωση του θύματος, η αρχή έκδοσης συμπεριλαμβάνει στο πιστοποιητικό δήμησης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση ή κοινοποιεί, σε μεταγενέστερο στάδιο, στην αρχή εκτέλεσης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση.
2. Σε περίπτωση που αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την επιστροφή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει, όταν τα περιουσιακά στοιχεία έχουν δεσμευθεί, ότι αυτά επιστρέφονται το ταχύτερο δυνατόν στο θύμα, όπου είναι αναγκαίο μέσω του κράτους έκδοσης. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης σε περίπτωση που το περιουσιακό στοιχείο μεταβιβάζεται απευθείας στο θύμα.
3. Αν η αρχή εκτέλεσης αδυνατεί να επιστρέψει τα περιουσιακά στοιχεία στο θύμα σύμφωνα με την παράγραφο 2, αλλά έχουν ληφθεί χρήματα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης της απόφασης δήμησης σε σχέση με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, μεταφέρεται στο θύμα το αντίστοιχο χρηματικό ποσό για τους σκοπούς της επιστροφής, όπου είναι αναγκαίο μέσω του κράτους έκδοσης. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης σε περίπτωση που τα χρήματα μεταφέρονται απευθείας στο θύμα. Τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 7.
4. Σε περίπτωση που η αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την αποζημίωση του θύματος κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 και έχουν ληφθεί χρήματα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης της απόφασης δήμησης, μεταφέρεται στο θύμα το αντίστοιχο χρηματικό ποσό για τους σκοπούς της αποζημίωσης, εφόσον δεν υπερβαίνει το ποσό που αναγράφεται στο πιστοποιητικό αποζημίωσης, όπου είναι αναγκαίο μέσω του κράτους έκδοσης. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει την αρχή έκδοσης σε περίπτωση που τα χρήματα μεταφέρονται απευθείας στο θύμα. Τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 7.
5. Εάν στο κράτος έκδοσης εκκρεμεί διαδικασία για την επιστροφή περιουσιακού στοιχείου στο θύμα ή για την αποζημίωση του, η αρχή έκδοσης ενημερώνει σχετικά την αρχή εκτέλεσης. Το κράτος εκτέλεσης απέχει από τη διάθεση του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου, έως ότου οι πληροφορίες σχετικά με την απόφαση επιστροφής περιουσιακού στοιχείου ή αποζημίωσης του θύματος έχουν κοινοποιηθεί στην αρχή εκτέλεσης, ακόμα και σε περιπτώσεις που η απόφαση δήμησης έχει ήδη εκτελεσθεί.
6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 έως 5, μη χρηματικά περιουσιακά στοιχεία που προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμησης, διατίθενται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:
 - α) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να πωληθούν, οπότε το προϊόν της πώλησης πρέπει να διατεθεί σύμφωνα με την παράγραφο 7·
 - β) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να μεταφέρονται στο κράτος έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι, εάν η απόφαση δήμησης καλύπτει χρηματικό ποσό, η αρχή έκδοσης έχει δώσει τη συγκατάθεσή της για τη μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων στο κράτος έκδοσης·
 - γ) υπό την επιφύλαξη του στοιχείου δ), εάν δεν είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί το στοιχείο α) ή β), τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να διατεθούν με άλλο τρόπο σύμφωνα με εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ή
 - δ) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς δημόσιου συμφέροντος ή κοινωνικούς σκοπούς στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το δίκαιό του, με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του κράτους έκδοσης.
7. Εάν η απόφαση δήμησης δεν συνοδεύεται από απόφαση για την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στο θύμα ή την αποζημίωσή του σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 5 ή εάν δεν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα οικεία κράτη μέλη, το κράτος εκτέλεσης διαθέτει τα χρήματα που προέκυψαν από την εκτέλεση απόφασης δήμησης ως εξής:
 - α) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμησης είναι ίσο ή μικρότερο από 10 000 EUR, το ποσό μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης· ή
 - β) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμησης είναι μεγαλύτερο από 10 000 EUR, το 50 % του ποσού μεταφέρεται από το κράτος εκτέλεσης στο κράτος έκδοσης.

Άρθρο 31

Δαπάνες

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τις δικές του δαπάνες από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με την επιφύλαξη των διατάξεων για τη διάθεση των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων που ορίζονται στο άρθρο 28.
2. Η αρχή εκτέλεσης δύναται να υποβάλει στην αρχή έκδοσης πρόταση για τον καταμερισμό του κόστους όταν φαίνεται, είτε πριν είτε μετά την εκτέλεση της απόφασης δέσμησης ή της απόφασης δήμησης, ότι η εκτέλεση της απόφασης θα συνεπαγόταν υπερβολικά υψηλές ή έκτακτες δαπάνες.

Η πρόταση αυτή συνοδεύεται από λεπτομερή ανάλυση των δαπανών που προκύπτουν από την αρχή εκτέλεσης. Μετά την υποβολή της εν λόγω πρότασης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύονται μεταξύ τους. Ανάλογα με την περίπτωση, η Eurojust δύναται να διευκολύνει τις εν λόγω διαβουλεύσεις.

Οι διαβουλεύσεις ή, τουλάχιστον, τα αποτελέσματά τους καταγράφονται με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 32

Υποχρέωση ενημέρωσης των θιγόμενων προσώπων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11, μετά την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή μετά την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί, στο μέτρο του δυνατού, τα γνωστά της θιγόμενα πρόσωπα σχετικά με αυτή την εκτέλεση και σχετικά με την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού της δικαίου.
2. Οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, αναφέρουν το όνομα της αρχής έκδοσης και τα μέσα παροχής έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα βάσει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης. Οι πληροφορίες εκδίδουν επίσης, τουλάχιστον εν συντομία, τους λόγους για την απόφαση.
3. Κατά περίπτωση, η αρχή εκτέλεσης δύναται να ζητήσει τη συνδρομή της αρχής έκδοσης για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 33

Μέσα παροχής έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης

1. Τα θιγόμενα πρόσωπα έχουν το δικαίωμα σε πραγματικό μέσο παροχής έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων δέσμευσης σύμφωνα με το άρθρο 7 και αποφάσεων δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 18. Το δικαίωμα σε μέσο παροχής έννομης προστασίας ασκείται ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το δικαίο του. Όσον αφορά τις αποφάσεις δήμευσης, η άσκηση μέσου παροχής έννομης προστασίας μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, όταν αυτό προβλέπεται από το δικαίο του κράτους εκτέλεσης.
2. Οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.
3. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνεται για κάθε μέσο παροχής έννομης προστασίας που ασκείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.
4. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής στο κράτος έκδοσης διασφαλίσεων και μέσων παροχής έννομης προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ.

Άρθρο 34

Επιστροφή χρηματικών ποσών

1. Όταν το κράτος εκτέλεσης ευθύνεται, σύμφωνα με το δικαίο του, για ζημία σε θιγόμενο πρόσωπο λόγω της εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης που έχει διαβιβασθεί σε αυτό σύμφωνα με το άρθρο 4 ή απόφασης δήμευσης που έχει διαβιβασθεί σε αυτό σύμφωνα με το άρθρο 14, το κράτος έκδοσης επιστρέφει στο κράτος εκτέλεσης τυχόν χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν στο θιγόμενο πρόσωπο ως αποζημίωση. Ωστόσο, όταν το κράτος έκδοσης μπορεί να αποδείξει στο κράτος εκτέλεσης ότι η ζημία ή μέρος αυτής οφείλεται αποκλειστικά σε ενέργειες του τελευταίου, το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης συμφωνούν μεταξύ τους σχετικά με το ποσό που πρέπει να επιστραφεί.
2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει το δικαίο των κρατών μελών σχετικά με τις αξιώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων προς αποκατάσταση ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Στατιστικά στοιχεία

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν τακτικά στατιστικά στοιχεία από τις αρμόδιες αρχές. Διατηρούν τα στοιχεία αυτά και τα αποστέλλουν στην Επιτροπή ετησίως. Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία περιλαμβάνουν, πέραν των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, τον αριθμό των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που λαμβάνει κράτος μέλος από άλλα κράτη μέλη οι οποίες αναγνωρίστηκαν και εκτελέστηκαν και αυτών των οποίων η αναγνώριση και εκτέλεση απορρίφθηκαν.

2. Κάθε χρόνο, τα κράτη μέλη αποστέλλουν επίσης στην Επιτροπή τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία, αν είναι διαθέσιμα σε κεντρικό επίπεδο στο σχετικό κράτος μέλος:

- α) τον αριθμό των περιπτώσεων κατά τις οποίες το θύμα αποζημιώθηκε ή του επιστράφηκε το περιουσιακό στοιχείο που αποκτήθηκε με την εκτέλεση απόφασης δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό· και
- β) τη μέση απαιτούμενη περίοδο της εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 36

Τροποποιήσεις του πιστοποιητικού και του εντύπου

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 37 σχετικά με οποιαδήποτε τροποποίηση των πιστοποιητικών που παρατίθενται στα παραρτήματα I και II. Οι τροποποιήσεις αυτές είναι σύμφωνες με τον παρόντα κανονισμό και δεν τον θίγουν.

Άρθρο 37

Άσκηση της εξουσιοδότησης

- 1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
- 2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 36 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 19 Δεκεμβρίου 2020.
- 3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 36 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
- 4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
- 5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- 6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 36 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 38

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

Έως τις 20 Δεκεμβρίου 2025 και στη συνέχεια ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα εξής:

- α) τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να υποβάλλουν και να ανακαλούν δηλώσεις δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 και του άρθρου 14 παράγραφος 2·
- β) την αλληλεπίδραση μεταξύ του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης·
- γ) την εφαρμογή των άρθρων 28, 29 και 30 για τη διαχείριση και διάθεση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων, την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στα θύματα και την αποζημίωση των θυμάτων.

Άρθρο 39

Αντικατάσταση

Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου 2003/577/ΔΕΥ όσον αφορά τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό από τις 19 Δεκεμβρίου 2020.

Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό από τις 19 Δεκεμβρίου 2020.

Για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό, οι παραπομπές στην απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ όσον αφορά δέσμευση περιουσιακών στοιχείων και οι παραπομπές στην απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 40

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα πιστοποιητικά δέσμευσης και στα πιστοποιητικά δήμευσης τα οποία διαβιβάζονται στις ή μετά τις 19 Δεκεμβρίου 2020.
2. Τα πιστοποιητικά δέσμευσης και τα πιστοποιητικά δήμευσης τα οποία διαβιβάζονται πριν από τις 19 Δεκεμβρίου 2020 εξακολουθούν να διέπονται από τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ, μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό, μέχρις ότου ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης.

Άρθρο 41

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 19 Δεκεμβρίου 2020.

Εντούτοις, το άρθρο 24 εφαρμόζεται από τις 18 Δεκεμβρίου 2018.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 14 Νοεμβρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. TAJANI

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
K. EDTSTADLER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α:

Κράτος έκδοσης:

Αρχή έκδοσης:

Αρχή επικύρωσης (κατά περίπτωση):

Κράτος εκτέλεσης:

Αρχή εκτέλεσης (εφόσον είναι γνωστή):

ΤΜΗΜΑ Β: Επείγων χαρακτήρας και/ή ζητηθείσα προθεσμία για την εκτέλεση

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε τον συγκεκριμένο λόγο επείγοντος χαρακτήρα:

☐ Υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το σχετικό περιουσιακό στοιχείο πρόκειται να μετακινηθεί ή να καταστραφεί προσεχώς, ήτοι:

.....

☐ Ανάγκες σχετικά με έρευνες ή διαδικασίες στο κράτος έκδοσης, ήτοι:

.....

2. Ημερομηνία εκτέλεσης:

☐ Ζητείται συγκεκριμένη ημερομηνία, ήτοι:

☐ Απαιτείται συντονισμός μεταξύ των οικείων κρατών μελών,

Λόγοι για το αίτημα αυτό:

.....

.....

ΤΜΗΜΑ Γ: Θιγόμενα πρόσωπα

Ταυτότητα του ή των προσώπων κατά των οποίων εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή του ή των προσώπων των οποίων περιουσιακό στοιχείο καλύπτει η απόφαση δέσμευσης (σε περίπτωση περισσότερων θιγόμενων προσώπων, παρακαλείσθε να δώσετε τις πληροφορίες για κάθε πρόσωπο):

1. Στοιχεία προσδιορισμού της ταυτότητας

i) Στην περίπτωση φυσικού προσώπου ή προσώπων

Επώνυμο:

Όνομα ή ονόματα:

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση:

Ψευδώνυμο, εάν υπάρχουν:

Φύλο:

Ιθαγένεια:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχει:

Τύπος και αριθμός του ή των εγγράφων ταυτότητας (δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου), εφόσον υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το θιγόμενο πρόσωπο:

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τη θέση του θιγόμενου προσώπου στη διαδικασία:

☐ πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η απόφαση δέσμευσης

☐ πρόσωπο στο οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης

ii) Στην περίπτωση νομικού προσώπου ή προσώπων

Επωνυμία:

Νομική μορφή:

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

Καταχωρισμένη έδρα:

Αριθμός καταχώρισης:

Διεύθυνση:

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου:

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τη θέση του θιγόμενου προσώπου στη διαδικασία:

☐ πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η απόφαση δέσμευσης☐ πρόσωπο στο οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης

2. Να αναφερθεί ο τόπος στον οποίο πρόκειται να εκτελεσθεί η απόφαση δήμευσης, εάν διαφέρει από την προαναφερόμενη διεύθυνση:

.....

3. Τρίτα μέρη των οποίων τα δικαιώματα σχετικά με το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης θίγονται άμεσα από την απόφαση (ταυτότητα και λόγοι):

.....

.....

4. Να παρασχεθούν τυχόν άλλες πληροφορίες που θα διευκολύνουν την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης:

.....

ΤΜΗΜΑ Δ: Πληροφορίες σχετικά με το περιουσιακό στοιχείο το οποίο αφορά η απόφαση

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν η απόφαση αφορά:

☐ χρηματικό ποσό☐ συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία (ενσώματα ή ασώματα, κινητά ή ακίνητα)☐ περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας (στο πλαίσιο της δέσμευσης βάσει αξίας)

2. Εάν η απόφαση αφορά χρηματικό ποσό ή περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας με το εν λόγω χρηματικό ποσό:

— Το προς εκτέλεση ποσό στο κράτος εκτέλεσης, αριθμητικώς και ολογράφως (να αναφερθεί το νόμισμα):

.....

— Το συνολικό ποσό που καλύπτεται από την απόφαση, αριθμητικώς και ολογράφως (να αναφερθεί το νόμισμα):

.....

Συμπληρωματικές πληροφορίες:

— Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το θιγόμενο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία/εισοδήματα στο κράτος εκτέλεσης:

.....

— Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων/της πηγής εισοδήματος του θιγόμενου προσώπου (εάν είναι εφικτό):

.....

— Ακριβής τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων/της πηγής εισοδήματος του θιγόμενου προσώπου (εάν δεν είναι γνωστή, τελευταία γνωστή τοποθεσία):

.....

— Στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού του θιγόμενου προσώπου (εάν είναι γνωστά):

.....

3. Εάν η απόφαση αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία ισοδύναμης αξίας με το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία:

Λόγοι για τη διαβίβαση της απόφασης στο κράτος εκτέλεσης:

☐ το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης☐ το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία είναι καταχωρισμένα στο κράτος εκτέλεσης

- ☐ η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία τα οποία καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης βρίσκονται εν όλω ή εν μέρει στο κράτος εκτέλεσης.

Συμπληρωματικές πληροφορίες:

- Λόγοι για τους οποίους θεωρείται ότι το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης:
.....
- Περιγραφή του ή των περιουσιακών στοιχείων:
.....
- Τοποθεσία του ή των περιουσιακών στοιχείων (εάν δεν είναι γνωστή, η τελευταία τοποθεσία):
.....
- Άλλες σχετικές πληροφορίες (π.χ. διορισμός δικαστικού διαχειριστή):
.....

ΤΜΗΜΑ Ε: Λόγοι έκδοσης της απόφασης δέσμευσης

1. Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστάσεων

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τους λόγους έκδοσης της απόφασης δέσμευσης, μεταξύ άλλων:

- σύνοψη των πραγματικών περιστάσεων και περιγραφή του ή των ποινικών αδικημάτων:
.....
- στάδιο της έρευνας:
.....
- λόγοι της δέσμευσης:
.....
- άλλες σχετικές πληροφορίες:
.....

2. Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του ή των ποινικών αδικημάτων για τα οποία εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης και εφαρμοστέα νομική διάταξη ή διατάξεις:

.....

3. Τιμωρείται το ποινικό αδίκημα σχετικά με το οποίο εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και περιλαμβάνεται στον κατάλογο ποινικών αδικημάτων που παρατίθεται στη συνέχεια; (Να επιλεγεί το αντίστοιχο τετραγωνίδιο). Εάν η απόφαση δέσμευσης αφορά περισσότερα του ενός ποινικά αδικήματα, παρακαλείσθε να αναφέρετε τους αριθμούς στον κατάλογο ποινικών αδικημάτων κατωτέρω (που αντιστοιχούν στα ποινικά αδικήματα που περιγράφονται στα σημεία 1 και 2 ανωτέρω).

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
- ☐ τρομοκρατία
- ☐ εμπορία ανθρώπων
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
- ☐ δωροδοκία
- ☐ καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένων της απάτης και άλλων ποινικών αδικημάτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης όπως ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
- ☐ παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κίβδηλειας του ευρώ
- ☐ εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο

- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παρανόμου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παρανόμου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
- ☐ παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ή βαριά σωματική βλάβη
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση ή ομηρία
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία
- ☐ οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης
- ☐ απάτη
- ☐ «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση
- ☐ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- ☐ πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία τους
- ☐ πλαστογραφία μέσων πληρωμής
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων
- ☐ βιασμός
- ☐ εμπρησμός με πρόθεση
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
- ☐ αεροπειρατεία ή πειρατεία
- ☐ δολιοφθορά

4. Οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία (π.χ. σχέση μεταξύ του περιουσιακού στοιχείου και του ποινικού αδικήματος):

.....

ΤΜΗΜΑ ΣΤ: Εμπιστευτικότητα της απόφασης και/ή αίτημα για ειδικές διατυπώσεις

☐ Ανάγκη διατήρησης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών μετά την εκτέλεση:

.....

☐ Ανάγκη ειδικών διατυπώσεων κατά την εκτέλεση:

.....

ΤΜΗΜΑ Ζ: Εάν το πιστοποιητικό δέσμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, παρακαλείσθε να αναφέρετε τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Το πιστοποιητικό δέσμευσης έχει διαβιβασθεί στο ακόλουθο ή στα ακόλουθα κράτη εκτέλεσης (κράτος και αρχή):

.....

.....

2. Το πιστοποιητικό δέσμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης για τους ακόλουθους λόγους:

Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία:

☐ Διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση πιστεύεται ότι βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης.

☐ Η δέσμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου απαιτεί ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης.

Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό:

☐ Η εκτιμώμενη αξία των περιουσιακών στοιχείων που μπορούν να δεσμευθούν στο κράτος έκδοσης και σε οποιοδήποτε κράτος εκτέλεσης δεν είναι πιθανόν να επαρκεί για τη δέσμευση του συνολικού ποσού που καλύπτεται από την απόφαση.

☐ Άλλες ειδικές ανάγκες

.....

3. Αξία περιουσιακών στοιχείων, εφόσον είναι γνωστή, σε κάθε κράτος μέλος εκτέλεσης:

.....

4. Στην περίπτωση που η δέσμευση του συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή στοιχείων απαιτεί ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, περιγραφή της δράσης που πρέπει να αναληφθεί στο κράτος εκτέλεσης:

.....

ΤΜΗΜΑ Η: Σχέση με τυχόν προγενέστερη απόφαση δέσμευσης, και/ή με άλλη απόφαση ή αποφάσεις ή άλλο αίτημα ή αιτήματα

Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν η παρούσα απόφαση δέσμευσης συνδέεται με προγενέστερη απόφαση ή αίτημα (π.χ. απόφαση δέσμευσης, ευρωπαϊκή εντολή έρευνας, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή αμοιβαία δικαστική συνδρομή). Κατά περίπτωση, να παρασχεθούν οι ακόλουθες σχετικές πληροφορίες για τον εντοπισμό της προγενέστερης απόφασης ή του προγενέστερου αιτήματος:

— Είδος απόφασης/αιτήματος:

.....

— Ημερομηνία έκδοσης:

.....

— Η αρχή στην οποία διαβιβάστηκε η απόφαση/αίτημα:

.....

— Αριθμός αναφοράς που δόθηκε από την αρχή έκδοσης:

.....

— Αριθμός ή αριθμοί αναφοράς που δόθηκαν από την ή τις αρχές εκτέλεσης:

.....

ΤΜΗΜΑ Θ: Δήμευση

Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν:

☐ η απόφαση δέσμευσης συνοδεύεται από πιστοποιητικό δήμευσης που έχει εκδοθεί στο κράτος έκδοσης (αριθμός αναφοράς του πιστοποιητικού δήμευσης):

.....

☐ το περιουσιακό στοιχείο θα παραμείνει δεσμευμένο στο κράτος εκτέλεσης εν αναμονή της διαβίβασης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης (εκτιμώμενη ημερομηνία υποβολής του πιστοποιητικού δήμευσης, ει δυνατόν):

.....

ΤΜΗΜΑ Ι: Εναλλακτικά μέτρα

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν το κράτος έκδοσης παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθούν από το κράτος εκτέλεσης εναλλακτικά μέτρα σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρης ή μερική εφαρμογή της απόφασης δέσμευσης:

☐ Ναι

☐ Όχι

2. Εάν ναι, να αναφερθεί ποια μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν:

.....

ΤΜΗΜΑ ΙΑ: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν έχει εκδοθεί απόφαση για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα:

☐ Ναι

☐ Όχι

Εάν ναι, παρακαλείσθε να προσδιορίσετε τα ακόλουθα όσον αφορά την απόφαση για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα:

Αρχή που εξέδωσε την απόφαση (επίσημο όνομα):

.....

Ημερομηνία της απόφασης:

Αριθμός αναφοράς της απόφασης (εάν υπάρχει):

Περιγραφή του προς επιστροφή περιουσιακού στοιχείου:

Ονοματεπώνυμο του θύματος:

Διεύθυνση του θύματος:

Αν αμφισβητείται το δικαίωμα του θύματος επί του περιουσιακού στοιχείου, παρακαλείσθε να δώσετε λεπτομερή στοιχεία (πρόσωπα που αμφισβητούν το δικαίωμα, λόγοι κ.λπ.):

.....

.....

Αν τα δικαιώματα των θιγόμενων προσώπων θα μπορούσαν να προσβληθούν εξαιτίας της επιστροφής, παρακαλείσθε να δώσετε λεπτομερή στοιχεία (θιγόμενα πρόσωπα, τα δικαιώματα που θα μπορούσαν να προσβληθούν, λόγοι κ.λπ.):

.....

.....

2. Εκκρεμεί αίτημα για επιστροφή στο θύμα των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο κράτος έκδοσης;

☐ Όχι

☐ Ναι, το αποτέλεσμα θα ανακοινωθεί στην αρχή εκτέλεσης

Η αρχή έκδοσης ενημερώνεται σε περίπτωση άμεσης μεταφοράς στο θύμα.

ΤΜΗΜΑ IB: Μέσα παροχής έννομης προστασίας

Αρχή του κράτους έκδοσης που μπορεί να χορηγήσει συμπληρωματικές πληροφορίες για τις διαδικασίες άσκησης μέσων παροχής έννομης προστασίας στο κράτος έκδοσης και για το κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα νομικής συνδρομής, υπηρεσιών διερμηνείας και μετάφρασης:

☐ Η αρχή έκδοσης (βλέπε τμήμα ΙΓ)

☐ Η αρχή επικύρωσης (βλέπε τμήμα ΙΔ)

☐ Άλλη:

.....

ΤΜΗΜΑ ΙΓ: Στοιχεία της αρχής έκδοσης

Τύπος της αρχής έκδοσης:

☐ δικαστής, δικαστήριο, εισαγγελέας

☐ άλλη αρμόδια αρχή διορισμένη από το κράτος έκδοσης

Ονομασία της αρχής:

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία προσώπου:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Αριθ. φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Αριθ. φαξ (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή έκδοσης:

Εάν διαφέρουν από τα ανωτέρω, τα στοιχεία επικοινωνίας του ή των προσώπων από τα οποία μπορούν να ζητηθούν επιπλέον πληροφορίες ή η εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων για την εκτέλεση της απόφασης:

Ονομασία/Τίτλος/Οργανισμός:

Διεύθυνση:

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου/Αριθ. τηλεφώνου:

Υπογραφή της αρχής έκδοσης και/ή του εκπροσώπου της που πιστοποιεί ότι το περιεχόμενο του πιστοποιητικού δέσμευσης είναι ακριβές και ορθό:

Ονοματεπώνυμο:

Θέση (τίτλος/βαθμός):
 Ημερομηνία:
 Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΤΜΗΜΑ ΙΔ Στοιχεία της αρχής που επικύρωσε την απόφαση δέσμευσης

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τον τύπο της αρχής που επικύρωσε την απόφαση δέσμευσης, εάν υπάρχει:

- ☐ δικαστής ή δικαστήριο
☐ εισαγγελέας

Ονομασία της αρχής επικύρωσης:

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία προσώπου:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Αριθμός φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Αριθ. φαξ (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή επικύρωσης:

Παρακαλείσθε να αναφέρετε το κύριο σημείο επαφής για την αρχή εκτέλεσης:

- ☐ αρχή έκδοσης
☐ αρχή επικύρωσης

Υπογραφή και στοιχεία της αρχής επικύρωσης και/ή του εκπροσώπου της:

Ονοματεπώνυμο/ονομασία:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΤΜΗΜΑ ΙΕ: Κεντρική αρχή

Όταν κεντρική αρχή έχει οριστεί υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των πιστοποιητικών δέσμευσης στο κράτος έκδοσης, παρακαλείσθε να αναφέρετε:

Ονομασία της κεντρικής αρχής:

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία προσώπου:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Αριθμός φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής):

Αριθ. φαξ (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής):

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

ΤΜΗΜΑ ΙΣΤ: Συνημμένα

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τυχόν συνημμένα στο πιστοποιητικό:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΗΜΕΥΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α:

Κράτος έκδοσης:

Αρχή έκδοσης:

Κράτος εκτέλεσης:

Αρχή εκτέλεσης (εφόσον είναι γνωστή):

ΤΜΗΜΑ Β: Απόφαση δήμευσης

1. Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση δήμευσης (επίσημη ονομασία):

.....

2. Αριθμός αναφοράς της απόφασης δήμευσης (εάν υπάρχει):

.....

3. Η απόφαση δήμευσης εκδόθηκε στις (ημερομηνία):

.....

4. Η απόφαση δήμευσης κατέστη τελεσίδικη στις (ημερομηνία):

.....

ΤΜΗΜΑ Γ: Θιγόμενα πρόσωπα

Ταυτότητα του ή των προσώπων κατά των οποίων εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης ή του προσώπου ή των προσώπων στα οποία ανήκουν τα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης (σε περίπτωση περισσότερων θιγόμενων προσώπων, παρακαλείσθε να δώσετε πληροφορίες για κάθε πρόσωπο):

1. Στοιχεία προσδιορισμού της ταυτότητας

i) Στην περίπτωση φυσικών προσώπων

Ονοματεπώνυμο:

Όνομα ή ονόματα:

Άλλο σχετικό όνομα ή ονόματα, κατά περίπτωση:

Ψευδώνυμο, εάν υπάρχουν:

Φύλο:

Ιθαγένεια:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης, εάν υπάρχει:

Τύπος και αριθμός του εγγράφου ή των εγγράφων ταυτότητας (δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου), εφόσον υπάρχουν:

.....

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Κατοικία και/ή γνωστή διεύθυνση (εάν η διεύθυνση είναι άγνωστη, να αναφερθεί η τελευταία γνωστή διεύθυνση):

.....

Γλώσσα ή γλώσσες που κατανοεί το θιγόμενο πρόσωπο:

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τη θέση του θιγόμενου προσώπου στη διαδικασία:

☐ πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η απόφαση δήμευσης☐ πρόσωπο στο οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης

ii) Στην περίπτωση νομικών προσώπων

Επωνυμία:

Νομική μορφή:

Συντομευμένη επωνυμία, συνήθως χρησιμοποιούμενη επωνυμία ή εμπορική επωνυμία, κατά περίπτωση:

Καταχωρισμένη έδρα:

Αριθμός καταχώρισης:

Διεύθυνση:

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου:

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τη θέση του θιγόμενου προσώπου στη διαδικασία:

- ☐ πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η απόφαση δήμευσης
☐ πρόσωπο στο οποίο ανήκει το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης

2. Παρακαλείσθε να αναφέρετε τον τόπο στον οποίο πρόκειται να εκτελεσθεί η απόφαση δήμευσης, εάν διαφέρει από την προαναφερόμενη διεύθυνση:

.....

3. Τρίτα μέρη των οποίων τα δικαιώματα σχετικά με περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης θίγονται άμεσα από την απόφαση (ταυτότητα και λόγοι):

.....

.....

4. Να παρασχεθούν τυχόν άλλες πληροφορίες που θα διευκολύνουν την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης:

.....

ΤΜΗΜΑ Δ: Πληροφορίες σχετικά με το περιουσιακό στοιχείο το οποίο αφορά η απόφαση

1. Το δικαστήριο αποφάσισε ότι το περιουσιακό στοιχείο:

- ☐ συνιστά προϊόν ποινικού αδικήματος ή ισοδυναμεί με προϊόντα ποινικού αδικήματος, είτε στο σύνολο είτε σε μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών
☐ συνιστά το όργανο ποινικού αδικήματος ή την αξία του οργάνου αυτού
☐ υπόκειται σε δήμευση μέσω της εφαρμογής στο κράτος έκδοσης οποιωνδήποτε από τις εξουσίες δήμευσης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ (περιλαμβανομένης της εκτεταμένης δήμευσης)
☐ υπόκειται σε δήμευση σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλες διατάξεις σχετικά με εξουσίες δήμευσης, μεταξύ άλλων, δήμευσης χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης έπειτα από δίκη για ποινικό αδίκημα

2. Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν η απόφαση αφορά:

- ☐ χρηματικό ποσό
☐ συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία (ενσώματα ή ασώματα, κινητά ή ακίνητα)
☐ περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας (στο πλαίσιο δήμευσης βάσει αξίας)

3. Εάν η απόφαση αφορά χρηματικό ποσό ή περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας με το εν λόγω χρηματικό ποσό:

— Το προς εκτέλεση ποσό στο κράτος εκτέλεσης, αριθμητικά και ολογράφως (να αναφερθεί το νόμισμα):

.....

— Το συνολικό ποσό που καλύπτεται από την απόφαση, αριθμητικώς και ολογράφως (να αναφερθεί το νόμισμα):

.....

Συμπληρωματικές πληροφορίες:

— Λόγοι για τους οποίους εικάζεται ότι το θιγόμενο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία/εισοδήματα στο κράτος εκτέλεσης:

.....

— Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων/της πηγής εισοδήματος του θιγομένου προσώπου (εάν είναι εφικτό):

.....

— Ακριβής τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων/της πηγής εισοδήματος του θιγομένου προσώπου (εάν δεν είναι γνωστή, τελευταία γνωστή τοποθεσία):

.....

— Στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού του θιγομένου προσώπου (εάν είναι γνωστά):

.....

4. Εάν η απόφαση αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία ισοδύναμης αξίας με το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία:

Λόγοι για τη διαβίβαση της απόφασης στο κράτος εκτέλεσης:

- ☐ το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης
- ☐ το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία είναι καταχωρισμένα στο κράτος εκτέλεσης
- ☐ η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία τα οποία καλύπτονται από την απόφαση βρίσκονται εν όλω ή εν μέρει στο κράτος εκτέλεσης.

Συμπληρωματικές πληροφορίες:

- Λόγοι για τους οποίους θεωρείται ότι το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο ή στοιχεία βρίσκονται στο κράτος εκτέλεσης:
- Περιγραφή του ή των περιουσιακών στοιχείων
- Τοποθεσία του ή των περιουσιακών στοιχείων (εάν δεν είναι γνωστή, η τελευταία τοποθεσία):
- Οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία (π.χ. διορισμός δικαστικού διαχειριστή):

5. Πληροφορίες για τη μετατροπή και μεταφορά περιουσιακών στοιχείων

Εάν η απόφαση αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, να αναφερθεί αν προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης ότι η δήμευση στο κράτος εκτέλεσης μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω δήμευσης χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στην αξία του περιουσιακού στοιχείου που πρόκειται να δημευθεί:

- ☐ Ναι
- ☐ Όχι

ΤΜΗΜΑ Ε: Απόφαση δέσμευσης

Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν:

- ☐ η απόφαση δήμευσης συνοδεύεται από απόφαση δέσμευσης που έχει εκδοθεί στο κράτος έκδοσης (αριθμός αναφοράς του πιστοποιητικού δέσμευσης):
- ☐ το περιουσιακό στοιχείο έχει δεσμευθεί σύμφωνα με προηγούμενη απόφαση δέσμευσης που έχει διαβιβασθεί στο κράτος εκτέλεσης
- ημερομηνία έκδοσης της απόφασης δέσμευσης:
- ημερομηνία διαβίβασης της απόφασης δέσμευσης:
- αρχή στην οποία διαβιβάστηκε:
- αριθμός αναφοράς που δόθηκε από την αρχή έκδοσης:
- αριθμός αναφοράς που δόθηκε από τις αρχές εκτέλεσης:

ΤΜΗΜΑ ΣΤ: Λόγοι έκδοσης της απόφασης δήμευσης

1. Σύνοψη των πραγματικών περιστατικών και αναφορά των λόγων για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης, καθώς και περιγραφή του ή των ποινικών αδικημάτων και άλλες σχετικές πληροφορίες:
2. Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του ή των ποινικών αδικημάτων σχετικά με τα οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης και εφαρμοστέα νομική διάταξη ή διατάξεις:

3. Τιμωρείται το ποινικό αδίκημα σχετικά με το οποίο εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης στο κράτος έκδοσης με στερητική της ελευθερίας ποινή μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και περιλαμβάνεται στον κατάλογο ποινικών αδικημάτων που παρατίθεται στη συνέχεια; (Να επιλεγεί το αντίστοιχο τετραγωνίδιο). Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά περισσότερα του ενός ποινικά αδικήματα, παρακαλείσθε να αναφέρετε τους αριθμούς στον κατάλογο ποινικών αδικημάτων κατωτέρω (που αντιστοιχούν στα ποινικά αδικήματα που περιγράφονται στα σημεία 1 και 2 ανωτέρω):

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
- ☐ τρομοκρατία
- ☐ εμπορία ανθρώπων
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
- ☐ δωροδοκία
- ☐ καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένων της απάτης και άλλων ποινικών αδικημάτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης όπως ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371
- ☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
- ☐ παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κίβδηλειας του ευρώ
- ☐ εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο
- ☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
- ☐ παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή
- ☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ή βαριά σωματική βλάβη
- ☐ παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών
- ☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση ή ομηρία
- ☐ ρατσισμός και ξενοφοβία
- ☐ οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες
- ☐ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης
- ☐ απάτη
- ☐ «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση
- ☐ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- ☐ πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία τους
- ☐ πλαστογραφία μέσων πληρωμής
- ☐ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων
- ☐ λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών
- ☐ εμπορία κλεμμένων οχημάτων
- ☐ βιασμός
- ☐ εμπρησμός με πρόθεση
- ☐ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
- ☐ αεροπειρατεία ή πειρατεία
- ☐ δολιοφθορά

4. Οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία (π.χ. σχέση μεταξύ του περιουσιακού στοιχείου και του ποινικού αδικήματος):

.....

ΤΜΗΜΑ Ζ: Εάν το πιστοποιητικό δήμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, παρακαλείσθε να αναφέρετε τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Πιστοποιητικό δήμευσης έχει διαβιβασθεί στο ή στα ακόλουθα κράτη εκτέλεσης (κράτος και αρχή):

.....

2. Πιστοποιητικό δήμευσης έχει διαβιβασθεί σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης για τον ακόλουθο λόγο:
Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία:
- ☐ Διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση πιστεύεται ότι βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης
 - ☐ Η δήμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου απαιτεί ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης
- Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό:
- ☐ Το συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευθεί βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1805
 - ☐ Η εκτιμώμενη αξία των περιουσιακών στοιχείων που μπορούν να δημευθούν στο κράτος έκδοσης και σε οποιοδήποτε κράτος εκτέλεσης δεν είναι πιθανό να επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού δήμευσης που καλύπτεται από την απόφαση.
 - ☐ Άλλες ειδικές ανάγκες:
-
3. Αξία περιουσιακών στοιχείων, εφόσον είναι γνωστή, σε κάθε κράτος εκτέλεσης:
-
-
4. Στην περίπτωση που η δήμευση του ή των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων απαιτεί ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, περιγραφή της δράσης που πρέπει να αναληφθεί στο κράτος εκτέλεσης:
-

ΤΜΗΜΑ Η: Διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση της απόφασης δήμευσης

Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην απόφαση δήμευσης η οποία συνδέεται με τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη.
2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη.
3. ☐ Όχι, δεν πραγματοποιήθηκε καμία ακρόαση σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες.
4. Εάν έχει επιλεγεί το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλείσθε να διευκρινισθεί αν ισχύει ένα από τα ακόλουθα:
 - 4.1α. ☐ το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης δήμευσης και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση δήμευσης σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη

Ή

- 4.1β. ☐ το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως, αλλά είχε ενημερωθεί με άλλα μέσα επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης δήμευσης, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη και είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση δήμευσης σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη

Ή

- 4.2. ☐ το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ίδιο αυτό πρόσωπο είτε το κράτος, να εκπροσωπήσει το εν λόγω πρόσωπο στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη

Ή

- 4.3. ☐ επιδόθηκε στο πρόσωπο η απόφαση δήμευσης στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου θα δικαιούται να παρίσταται και που θα επιτρέπει την επανεξέταση της ουσίας της υπόθεσης και εξέταση νέων αποδεικτικών στοιχείων και η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης δήμευσης, και

- ☐ το πρόσωπο δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβήτησε την απόφαση δήμευσης

Ή

- ☐ το πρόσωπο δεν ζήτησε την επανεκδίκαση ή την άσκηση ένδικου μέσου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας

5. Εάν έχει επιλεγεί το τετραγωνίδιο στα σημεία 4.1β, 4.2 ή 4.3, παρακαλείσθε να αναφέρετε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο πληρούνται ο σχετικός όρος:

ΤΜΗΜΑ Θ: Εναλλακτικά μέτρα, περιλαμβανομένης ποινής στερητικής της ελευθερίας

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε αν η νομοθεσία του κράτους έκδοσης παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθούν από το κράτος εκτέλεσης εναλλακτικά μέτρα σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρης ή μερική εφαρμογή της απόφασης δήμευσης:
- ☐ Ναι
- ☐ Όχι
2. Εάν ναι, να αναφερθεί ποια μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν:
- ☐ Κράτηση (μέγιστη διάρκεια):
- ☐ Κοινωνικής εργασίας (ή ανάλογη υπηρεσία) (μέγιστη διάρκεια):
- ☐ Άλλα μέτρα (περιγραφή):

ΤΜΗΜΑ Ι: Απόφαση αποκατάστασης περιουσιακού στοιχείου ή αποζημίωσης του θύματος

1. Παρακαλείσθε να αναφέρετε, ανάλογα με την περίπτωση:
- ☐ Αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση για την αποζημίωση του θύματος ή την επιστροφή σε αυτό, του ακόλουθου χρηματικού ποσού:
- ☐ Αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση για την επιστροφή του ακόλουθου περιουσιακού στοιχείου, επιπλέον του χρηματικού ποσού, στο θύμα:
- ☐ Διαδικασία για την επιστροφή περιουσιακού στοιχείου στο θύμα ή την αποζημίωση του θύματος που εκκρεμεί στο κράτος έκδοσης και το αποτέλεσμα της οποίας θα ανακοινωθεί στην αρχή εκτέλεσης
2. Λεπτομερή στοιχεία της απόφασης επιστροφής περιουσιακού στοιχείου ή αποζημίωσης του θύματος:
- Αρχή που εξέδωσε την απόφαση (επίσημη ονομασία):
- Ημερομηνία της απόφασης:
- Ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη τελεσίδικη:
- Αριθμός αναφοράς της απόφασης (εάν υπάρχει):
- Περιγραφή του προς επιστροφή περιουσιακού στοιχείου:
- Ονοματεπώνυμο του θύματος:
- Διεύθυνση του θύματος:
- Η αρχή έκδοσης ενημερώνεται σε περίπτωση άμεσης μεταφοράς στο θύμα.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ: Στοιχεία της αρχής έκδοσης

Ονομασία αρχής:

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία προσώπου:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Αριθμός φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Αριθ. φαξ (κωδικός χώρας) (κωδικός περιοχής/πόλης):

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου/Αριθμός τηλεφώνου:

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή έκδοσης:

Εάν διαφέρουν από τα ανωτέρω, τα στοιχεία επικοινωνίας του ή των προσώπων από τα οποία μπορούν να ζητηθούν επιπλέον πληροφορίες ή η εφαρμογή πρακτικών ρυθμίσεων για την εκτέλεση της απόφασης ή τη μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων:

Ονομασία/Τίτλος/Οργανισμός:

Διεύθυνση:

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου/Αριθ. τηλεφώνου:

Υπογραφή της αρχής έκδοσης και/ή του εκπροσώπου της που πιστοποιεί ότι το περιεχόμενο του πιστοποιητικού δήμευσης είναι ακριβές και ορθό:

Ονοματεπώνυμο/ονομασία:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει):

ΤΜΗΜΑ ΙΒ: Κεντρική αρχή

Σε περίπτωση όπου κεντρική αρχή έχει ορισθεί υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των πιστοποιητικών δήμευσης στο κράτος έκδοσης, παρακαλείσθε να αναφέρετε:

Ονομασία της κεντρικής αρχής:

Ονοματεπώνυμο του αρμόδιου για την επικοινωνία προσώπου:

Θέση (τίτλος/βαθμός):

Αριθ. φακέλου:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλεφώνου (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής):

Αριθ. φαξ (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής):

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (εάν υπάρχει):

ΤΜΗΜΑ ΙΓ: Στοιχεία πληρωμής του κράτους έκδοσης

IBAN:

BIC:

Ονοματεπώνυμο του δικαιούχου του τραπεζικού λογαριασμού:

ΤΜΗΜΑ ΙΔ Συνημμένα

Παρακαλείσθε να αναφέρετε τυχόν συνημμένα στο πιστοποιητικό:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/1806 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 14ης Νοεμβρίου 2018****περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή****(κωδικοποίηση)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου ⁽²⁾ έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα ⁽³⁾ και ουσιαστικά. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση του εν λόγω κανονισμού.
- (2) Ο παρών κανονισμός προβλέπει πλήρη εναρμόνιση όσον αφορά τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών («υποχρέωση θεώρησης») και τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης.
- (3) Οι τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή θα πρέπει να προσδιορίζονται μετά από προσεκτική, ανά περίπτωση αξιολόγηση διαφόρων κριτηρίων. Η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται περιοδικά και ενδέχεται να καταλήξει σε νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού που περιλαμβάνει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών) και του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού που περιλαμβάνει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από αυτήν την υποχρέωση θεώρησης όταν πρόκειται για παραμονή μέχρι 90 ημερών σε οποιοδήποτε περίοδο 180 ημερών, χωρίς να αποκλείεται, σε ειδικές περιπτώσεις, η δυνατότητα κατάθεσης στα εν λόγω παραρτήματα τροποποιήσεων ανά χώρα, για παράδειγμα ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας ελευθέρωσης των θεωρήσεων ή ως τελική συνέπεια μιας προσωρινής αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης («απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης»).
- (4) Το περιεχόμενο των καταλόγων τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II θα πρέπει να είναι και να παραμένει συνεκτικό προς τα κριτήρια που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Οι παραπομπές σε τρίτες χώρες, για τις οποίες έχει μεταβληθεί η κατάσταση όσον αφορά τα εν λόγω κριτήρια, θα πρέπει να μεταφερθούν από το ένα παράρτημα στο άλλο.
- (5) Οι εξελίξεις στο διεθνές δίκαιο που επιφέρουν αλλαγές στο καθεστώς ή στο χαρακτηρισμό ορισμένων κρατών ή οντοτήτων θα πρέπει να αντανakλώνται στα παραρτήματα I και II.
- (6) Δεδομένου ότι η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ⁽⁴⁾ εξαιρεί τους υπηκόους της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας από την υποχρέωση θεώρησης, οι χώρες αυτές δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II.
- (7) Δεδομένου ότι η συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων ⁽⁵⁾ που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, προβλέπει την κυκλοφορία με απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης των υπηκόων της Ελβετίας και των κρατών μελών, η Ελβετία δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II.
- (8) Για τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων από τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη και ιδίως από την Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2018.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1).

⁽³⁾ Βλ. παράρτημα III.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 1 της 3.1.1994, σ. 3.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 114 της 30.4.2002, σ. 6.

20ή Απριλίου 1959, η απόφαση ως προς την υποχρέωση θεώρησης ή την απαλλαγή από αυτήν θα πρέπει να λαμβάνεται σε συνάρτηση με την τρίτη χώρα όπου κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα. Ωστόσο, λόγω των διαφορών στο εθνικό δίκαιο που ισχύει για τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν εάν οι εν λόγω κατηγορίες προσώπων θα πρέπει να απαλλάσσονται, όταν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν τα πρόσωπα αυτά και η οποία τους χορήγησε τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα συγκαταλέγεται στις χώρες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης.

- (9) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, θα πρέπει να θεσπισθεί εξαίρεση από την υποχρέωση θεώρησης για τους κατόχους άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.
- (10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέψουν εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης για τους κατόχους ορισμένων διαβατηρίων διαφορετικών από τα συνήθη.
- (11) Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις που δικαιολογούν ειδικό καθεστώς θεωρήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαλλάσσουν ορισμένες κατηγορίες προσώπων από την υποχρέωση θεώρησης ή να τα υποβάλλουν σε αυτή την υποχρέωση σύμφωνα με το δημόσιο διεθνές ή το εθνικό δίκαιο.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρέσουν από την υποχρέωση θεώρησης τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, όλους τους απάτριδες, τόσο εκείνους που καλύπτονται από τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το καθεστώς των απάτριδων, της 28ης Σεπτεμβρίου 1954, όσο και τους μη υποκειμένους στη σύμβαση αυτή, καθώς και τους μαθητές που ταξιδεύουν για σχολική εκδρομή, όταν τα πρόσωπα των κατηγοριών αυτών κατοικούν σε τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού.
- (13) Το καθεστώς εξαίρεσης από την υποχρέωση θεώρησης θα πρέπει να αντανακλά πλήρως τις τρέχουσες πρακτικές. Ορισμένα κράτη μέλη απαλλάσσουν από τη θεώρηση υπηκόους τρίτων χωρών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και οι οποίοι είναι μέλη των ένοπλων δυνάμεων και μετακινούνται στο πλαίσιο του Οργανισμού Βορειοατλαντικού Συμφώνου (ΝΑΤΟ) ή της Σύμπραξης για την Ειρήνη. Για λόγους ασφάλειας του δικαίου, οι απαλλαγές αυτές, που βασίζονται σε διεθνείς υποχρεώσεις εκτός του δικαίου της Ένωσης θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μνείας στον παρόντα κανονισμό.
- (14) Η πλήρης αμοιβαιότητα όσον αφορά τις θεωρήσεις είναι ένας στόχος που θα πρέπει να επιδιώξει η Ένωση με προορατικό τρόπο στις σχέσεις της με τρίτες χώρες, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στη βελτίωση της αξιοπιστίας και της συνέπειας της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης.
- (15) Θα πρέπει να προβλεφθεί ένας μηχανισμός της Ένωσης που θα επιτρέπει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας όταν μια από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II αποφασίσει να εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τουλάχιστον ενός κράτους μέλους. Ο εν λόγω μηχανισμός θα πρέπει να προβλέπει αντίδραση της Ένωσης ως πράξη αλληλεγγύης, εάν μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης στους υπηκόους τουλάχιστον ενός κράτους μέλους.
- (16) Μετά από κοινοποίηση κράτους μέλους ότι τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους, όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντιδρούν από κοινού, απαντώντας με αυτόν τον τρόπο σε επίπεδο Ένωσης σε μια κατάσταση που αφορά την Ένωση στο σύνολό της και υποβάλλει τους πολίτες της σε ανόμοια μεταχείριση.
- (17) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η κατάλληλη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στη δεύτερη φάση της εφαρμογής του μηχανισμού αμοιβαιότητας, δεδομένων του ιδιαίτερου ευαίσθητου πολιτικού χαρακτήρα της αναστολής από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II και των οριζοντίων συνεπειών της για τα κράτη μέλη, τις συνδεδεμένες χώρες του Σένγκεν και για την ίδια την Ένωση, ιδίως για τις εξωτερικές σχέσεις τους και τη συνολική λειτουργία του χώρου του Σένγκεν, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όσον αφορά ορισμένα στοιχεία του μηχανισμού αμοιβαιότητας. Κατά την ανάθεση της εξουσίας αυτής στην Επιτροπή, λαμβάνεται υπ' όψιν η ανάγκη πολιτικής συζήτησης σχετικά με την πολιτική της Ένωσης όσον αφορά τις θεωρήσεις στον χώρο του Σένγκεν. Απαιχτείται επίσης η ανάγκη να εξασφαλιστεί επαρκής διαφάνεια και νομική ασφάλεια κατά την εφαρμογή του μηχανισμού αμοιβαιότητας σε όλους τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας, ιδίως μέσω της αντίστοιχης προσωρινής τροποποίησης του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ⁽²⁾. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και τροποποίησες των διατάξεων της σύμβασης Σένγκεν (ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει μηχανισμό για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II («μηχανισμός αναστολής») σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, εφόσον απαιτείται άμεση αντίδραση για την επίλυση των δυσκολιών που αντιμετωπίζει τουλάχιστον ένα κράτος μέλος και λαμβάνοντας υπόψη τον συνολικό αντίκτυπο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης στο σύνολο της Ένωσης.
- (19) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή του μηχανισμού αναστολής και ορισμένων διατάξεων του μηχανισμού αμοιβαιότητας, ιδίως δε για να καταστεί δυνατόν να συνεκτιμηθούν δεόντως όλοι οι σχετικοί παράγοντες και οι πιθανές συνέπειες της εφαρμογής των μηχανισμών αυτών, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τον καθορισμό των κατηγοριών των υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας που θα πρέπει να υπαχθούν σε προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαιότητας και της αντίστοιχης διάρκειας της αναστολής αυτής, καθώς και όσον αφορά τον μηχανισμό αναστολής. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Για την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων αυτών, θα πρέπει να εφαρμόζεται η διαδικασία εξέτασης.
- (20) Είναι ανάγκη να αποφεύγεται και να πατάσσεται οποιαδήποτε κατάχρηση λόγω απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για επισκέψεις βραχείας διαμονής υπηκόων τρίτης χώρας, όταν αυτοί συνιστούν απειλή για τη δημόσια τάξη («ordre public») και την εσωτερική ασφάλεια του οικείου κράτους μέλους.
- (21) Ο μηχανισμός αναστολής θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα, αφενός, στα κράτη μέλη να κοινοποιούν περιστάσεις που οδηγούν σε πιθανή αναστολή και, αφετέρου, στην Επιτροπή να ενεργοποιεί τον μηχανισμό αναστολής με δική της πρωτοβουλία.
- (22) Ειδικότερα, η χρήση του μηχανισμού αναστολής θα πρέπει να διευκολύνεται με την πρόβλεψη σύντομων περιόδων αναφοράς και προθεσμιών, γεγονός που θα καθιστά σύντομη τη διαδικασία, οι δε πιθανοί λόγοι αναστολής θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη μείωση της συνεργασίας για την επανεισοδοχή όπως και τη σημαντική αύξηση των κινδύνων για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών. Η εν λόγω μείωση της συνεργασίας θα πρέπει να καλύπτει σημαντική αύξηση του ποσοστού απόρριψης των αιτήσεων επανεισοδοχής, μεταξύ άλλων, των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν διέλθει μέσω της συγκεκριμένης τρίτης χώρας, όταν συμφωνία επανεισοδοχής που έχει συναφθεί μεταξύ της Ένωσης ή κράτους μελών και της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει τέτοια υποχρέωση επανεισοδοχής. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να ενεργοποιεί η ίδια τον μηχανισμό αναστολής σε περίπτωση που η τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται για την επανεισοδοχή, ιδίως όταν έχει συναφθεί συμφωνία επανεισοδοχής μεταξύ της συγκεκριμένης τρίτης χώρας και της Ένωσης.
- (23) Για τους σκοπούς του μηχανισμού αναστολής, μια σημαντική και απότομη αύξηση σημαίνει αύξηση που υπερβαίνει το κατώφλι του 50 %. Μπορεί επίσης να σημαίνει χαμηλότερη αύξηση, εάν η Επιτροπή την κρίνει εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση που κοινοποιήθηκε από το οικείο κράτος μέλος.
- (24) Για τους σκοπούς του μηχανισμού αναστολής, χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης σημαίνει ποσοστό αναγνώρισης αιτήσεων ασύλου που ανέρχεται σε περίπου 3 % ή 4 %. Θα μπορούσε επίσης να σημαίνει υψηλότερο ποσοστό αναγνώρισης, εάν η Επιτροπή το κρίνει εφαρμοστέο στη συγκεκριμένη περίπτωση που κοινοποιήθηκε από το οικείο κράτος μέλος.
- (25) Είναι απαραίτητο να αποφεύγεται και να πατάσσεται οποιαδήποτε κατάχρηση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στην περίπτωση που συνεπάγεται αύξηση της μεταναστευτικής πίεσης, που οφείλεται, για παράδειγμα, σε αύξηση των αβάσιμων αιτήσεων ασύλου, καθώς και όταν οδηγεί σε αβάσιμες αιτήσεις για άδεια διαμονής.
- (26) Με σκοπό να εξασφαλιστεί ότι οι συγκεκριμένες απαιτήσεις οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, που χορηγείται ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων, εξακολουθούν να πληρούνται με την πάροδο του χρόνου, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την κατάσταση στις οικείες τρίτες χώρες. Η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις οικείες τρίτες χώρες.
- (27) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει τακτικές εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, για περίοδο επτά ετών από την έναρξη ισχύος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα, και στη συνέχεια οσάκις η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
- (28) Πριν λάβει οποιαδήποτε απόφαση για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους τρίτης χώρας, η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει υπόψη της την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω τρίτη χώρα, καθώς και τις πιθανές συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για αυτή την κατάσταση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (29) Η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με εκτελεστική πράξη θα πρέπει να καλύπτει ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας, με αναφορά των σχετικών τύπων ταξιδιωτικών εγγράφων και, ενδεχομένως, πρόσθετων κριτηρίων, όπως άτομα που ταξιδεύουν για πρώτη φορά στην επικράτεια των κρατών μελών. Η εκτελεστική πράξη θα πρέπει να προσδιορίζει τις κατηγορίες υπηκόων για τους οποίους θα πρέπει να εφαρμοστεί η αναστολή, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις που κοινοποιούνται από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή έχουν αναφερθεί από την Επιτροπή καθώς και την αρχή της αναλογικότητας.
- (30) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η κατάλληλη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στην εφαρμογή του μηχανισμού αναστολής, δεδομένου του ιδιαίτερα πολιτικά ευαίσθητου χαρακτήρα της αναστολής της απαλλαγής από υποχρέωση θεώρησης για όλους τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού καθώς και των οριζόντιων συνεπειών της για τα κράτη μέλη και για την ίδια την Ένωση, ιδίως για τις εξωτερικές σχέσεις τους και τη συνολική λειτουργία του χώρου του Σένγκεν, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (31) Χάριν της διαφάνειας του καθεστώτος θεωρήσεων και ενημέρωσης των ενδιαφερομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη τα μέτρα που θεσπίζουν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Για τους ίδιους λόγους, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει επίσης να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- (32) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή οι όροι χορήγησης θεωρήσεων δεν θα πρέπει να θίγουν τους κανόνες για την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.
- (33) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας της κοινής πολιτικής θεωρήσεων είναι αναγκαία και ενδεδειγμένη η εφαρμογή των διατάξεων κανονισμού για τον καθορισμό του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου των χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή.
- (34) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών που είχε συνάψει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 και οι οποίες συνεπάγονται την ανάγκη παρέκκλισης από την κοινή πολιτική για τις θεωρήσεις, λαμβανομένης ταυτοχρόνως υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (35) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ⁽¹⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 στοιχείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (36) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽³⁾, που εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.
- (37) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽²⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽³⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽⁴⁾ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ⁽¹⁾, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾.

- (38) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾· ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε οφείλει να την εφαρμόσει.
- (39) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε οφείλει να την εφαρμόσει.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, στη βάση κατά περίπτωση αξιολόγησης διαφόρων κριτηρίων που αφορούν, μεταξύ άλλων, την παράνομη μετανάστευση, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, τα οικονομικά οφέλη, ιδίως όσον αφορά τον τουρισμό και το εξωτερικό εμπόριο, και τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης με τις οικείες τρίτες χώρες συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, ζητημάτων που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και τις επιπτώσεις σε θέματα περιφερειακής συνοχής και αμοιβαιότητας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «θεώρηση» νοείται η θεώρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾.

Άρθρο 3

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.
2. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ευρωπαϊκή συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες πρέπει να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο είναι τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

1. Οι υπήκοοι των τρίτων χωρών οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ απαλλάσσονται από την υποχρέωση του άρθρου 3 παράγραφος 1 για διαμονή η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
2. Επίσης, τα ακόλουθα πρόσωπα απαλλάσσονται από την υποχρέωση να διαθέτουν θεώρηση:
 - α) οι υπήκοοι τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού, που είναι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας η οποία χορηγείται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 όταν οι κάτοχοι αυτοί ασκούν το δικαίωμά τους στα πλαίσια του καθεστώτος της τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας,

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽²⁾ Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

⁽³⁾ Απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1).

- β) οι μαθητές υπήκοοι τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού, που κατοικούν σε κράτος μέλος που εφαρμόζει την απόφαση 94/795/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και ταξιδεύουν στα πλαίσια σχολικής εκδρομής ως μέλη ομάδας μαθητών που συνοδεύεται από εκπαιδευτικό του εν λόγω σχολείου,
- γ) οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα, οι απάτριδες και άλλα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι οποιασδήποτε χώρας, οι οποίοι κατοικούν σε κράτος μέλος και είναι κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου εκδοθέντος από το κράτος αυτό.

Άρθρο 5

Οι υπήκοοι νέων τρίτων χωρών προερχομένων από τρίτες χώρες περιλαμβανομένων στους καταλόγους των παραρτημάτων I και II υπόκεινται στα άρθρα 3 και 4, αντιστοίχως, εκτός εάν και έως ότου το Συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από την οικεία διάταξη της ΣΛΕΕ διαδικασία.

Άρθρο 6

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 3, ή από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 4, όσον αφορά:
 - α) τους κατόχους διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών/επίσημων διαβατηρίων ή ειδικών διαβατηρίων·
 - β) μέλη πληρωμάτων της πολιτικής αεροπορίας και του εμπορικού ναυτικού, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους·
 - γ) μέλη πληρωμάτων του εμπορικού ναυτικού, όταν βγαίνουν στην ξηρά, εφόσον είναι κάτοχοι ναυτικού φυλλαδίου που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις Συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αριθ. 108 της 13ης Μαΐου 1958 ή αριθ. 185 της 19ης Ιουνίου 2003 ή τη Σύμβαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού για τη διευκόλυνση της διεθνούς ναυσιπλοΐας της 9ης Απριλίου 1965·
 - δ) μέλη του πληρώματος και μέλη αποστολών επείγουσας βοήθειας ή διάσωσης σε περίπτωση καταστροφής ή ατυχήματος·
 - ε) το πολιτικό πλήρωμα πλοίων που κινούνται σε διεθνή εσωτερικά ύδατα·
 - στ) τους κατόχους ταξιδιωτικών εγγράφων που έχουν εκδοθεί από διακυβερνητικούς διεθνείς οργανισμούς των οποίων είναι μέλος τουλάχιστον ένα κράτος μέλος, ή από άλλες οντότητες αναγνωρισμένες από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ως υποκείμενα διεθνούς δικαίου, σε υπαλλήλους των οργανισμών ή οντοτήτων αυτών.
2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαλλάσσει από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 3:
 - α) τους μαθητές υπηκόους τρίτης χώρας περιλαμβανόμενης στον κατάλογο του παραρτήματος I, οι οποίοι κατοικούν σε τρίτη χώρα περιλαμβανόμενη στον κατάλογο του παραρτήματος II ή στην Ελβετία και το Λιχτενστάιν και ταξιδεύουν στα πλαίσια σχολικής εκδρομής ως μέλη ομάδας μαθητών που συνοδεύεται από εκπαιδευτικό του εν λόγω σχολείου·
 - β) τους έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και τους απάτριδες εάν η τρίτη χώρα στην οποία κατοικούν και η οποία τους χορήγησε το ταξιδιωτικό τους έγγραφο είναι μία από τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος II·
 - γ) τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων που μετακινούνται στο πλαίσιο του NATO ή της Σύμπραξης για την Ειρήνη και είναι κάτοχοι εγγράφων αναγνώρισης και εντολών αποστολής που προβλέπονται από τη συμφωνία μεταξύ των κρατών που είναι συμβαλλόμενα μέρη του NATO επί του νομικού καθεστώτος των δυνάμεων αυτών, της 19ης Ιουνίου 1951·
 - δ) με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Συμφωνία για την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πρόσφυγες του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπεγράφη στο Στρασβούργο την 20ή Απριλίου 1959, οι έχοντες νομικό καθεστώς πρόσφυγα και οι απάτριδες και άλλα πρόσωπα που δεν είναι υπήκοοι καμίας χώρας, διαμένουν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία και είναι κάτοχοι ταξιδιωτικού εγγράφου που έχει εκδοθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία, το οποίο αναγνωρίζεται από το οικείο κράτος μέλος.
3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεσπίσει εξαιρέσεις από την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4 για πρόσωπα που ασκούν αμειβόμενη δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της διαμονής τους.

Άρθρο 7

Εφόσον τρίτη χώρα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης έναντι των υπηκόων τουλάχιστον ενός κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) εντός 30 ημερών από την εφαρμογή της υποχρέωσης θεώρησης από την τρίτη χώρα, το οικείο κράτος μέλος απευθύνει γραπτώς κοινοποίηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ Απόφαση 94/795/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινή δράση που θεσπίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο β) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τις διατυπώσεις ταξιδίου για μαθητές, υπηκόους τρίτων χωρών, που διαμένουν σε κράτος μέλος (ΕΕ L 327 της 19.12.1994, σ. 1).

Η κοινοποίηση αυτή:

- i) καθορίζει την ημερομηνία εφαρμογής της υποχρέωσης θεώρησης και τα είδη των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων και θεωρήσεων,
- ii) περιλαμβάνει λεπτομερή επεξήγηση των προκαταρκτικών μέτρων τα οποία έχει λάβει το οικείο κράτος μέλος για τη διασφάλιση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με την εν λόγω τρίτη χώρα καθώς και όλες τις σχετικές πληροφορίες.

Πληροφορίες σχετικά με αυτή την κοινοποίηση δημοσιεύονται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής της υποχρέωσης θεώρησης και τα είδη των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων και θεωρήσεων.

Εάν η τρίτη χώρα αποφασίσει να άρει την υποχρέωση θεώρησης πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του παρόντος στοιχείου, η κοινοποίηση δεν διενεργείται ή ανακαλείται και οι πληροφορίες δεν δημοσιεύονται·

- β) η Επιτροπή, αμέσως μετά την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και κατόπιν διαβουλεύσεων με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, προβαίνει σε διαβήματα προς τις αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, ιδίως στον πολιτικό, οικονομικό και εμπορικό τομέα, για την επαναφορά ή την καθιέρωση της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης και ενημερώνει αμελλητί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα διαβήματα αυτά·
- γ) εάν, εντός 90 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και παρά τα μέτρα που ελήφθησαν σύμφωνα με το στοιχείο β), η τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, τα οικεία κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να αναστείλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας. Οσάκις κράτος μέλος υποβάλλει τέτοιο αίτημα, ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο·
- δ) η Επιτροπή, όταν εξετάζει περαιτέρω διαβήματα σύμφωνα με το στοιχείο ε), στ) ή η), συνεκτιμά τα αποτελέσματα των μέτρων που έλαβε το οικείο κράτος μέλος ενόψει της διασφάλισης της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης με την εν λόγω τρίτη χώρα, τα σύμφωνα με το στοιχείο β) διαβήματα, και τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της με την εν λόγω τρίτη χώρα·
- ε) εάν η οικεία τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, η Επιτροπή, το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α) και κατόπιν ανά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των έξι μηνών εντός συνολικής περιόδου η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η προβλεπόμενη στο στοιχείο στ) κατ' εξουσιοδότηση πράξη ή εκφράζονται αντιρρήσεις ως προς αυτήν:
 - i) εκδίδει, κατ' αίτηση του οικείου κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, εκτελεστική πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας για περίοδο έως έξι μηνών. Η εν λόγω εκτελεστική πράξη καθορίζει ημερομηνία, εντός 90 ημερών από την έναρξη ισχύος της, κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους διαθέσιμους πόρους στα προξενεία των κρατών μελών. Κατά την έκδοση μεταγενέστερων εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή δύναται να παρατείνει την εν λόγω περίοδο αναστολής για επιπλέον περιόδους έως έξι μηνών και να τροποποιεί τις κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας για τις οποίες αναστέλλεται η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά τις περιόδους της αναστολής, όλοι οι υπήκοοι της τρίτης χώρας που ανήκουν στις κατηγορίες οι οποίες αναφέρονται στην εκτελεστική πράξη υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, ή

- ii) υποβάλλει στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 έκθεση αξιολόγησης της κατάστασης με τους λόγους για τους οποίους αποφάσισε να μην αναστείλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η έκθεση αυτή συνεκτιμά όλους τους σχετικούς παράγοντες, όπως εκείνους που αναφέρονται στο στοιχείο δ). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να προβαίνουν σε πολιτική συζήτηση βάσει της εν λόγω έκθεσης·

- στ) εάν, εντός 24 μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο του στοιχείου α), η οικεία τρίτη χώρα δεν έχει άρει την απαίτηση θεώρησης, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για περίοδο 12 μηνών για τους υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη καθορίζει ημερομηνία, εντός 90 ημερών από την έναρξη ισχύος της, κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους διαθέσιμους πόρους στα προξενεία των κρατών μελών και τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα II. Η εν λόγω τροποποίηση πραγματοποιείται με την προσθήκη, δίπλα στην ονομασία της εν λόγω τρίτης χώρας, υποσημείωσης στην οποία αναφέρεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης αναστέλλεται έναντι της τρίτης χώρας και προσδιορίζεται η περίοδος της εν λόγω αναστολής.

Από την ημερομηνία κατά την οποία η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας τίθεται σε ισχύ ή κατά την οποία έχει εκφραστεί αντίρρηση ως προς την κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 7, οποιαδήποτε εκτελεστική πράξη εκδοθείσα σύμφωνα με το στοιχείο ε) του παρόντος άρθρου όσον αφορά την εν λόγω τρίτη χώρα, εκπνέει. Αν η Επιτροπή υποβάλει νομοθετική πρόταση, όπως αναφέρεται στο στοιχείο η), η περίοδος αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο παρατείνεται για περίοδο έξι μηνών. Η υποσημείωση που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο τροποποιείται αναλόγως.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά τις περιόδους της εν λόγω αναστολής, οι υπήκοοι της οικείας τρίτης χώρας τους οποίους αφορά η κατ' εξουσιοδότηση πράξη υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών·

- ζ) τυχόν μεταγενέστερη κοινοποίηση από άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το στοιχείο α), όσον αφορά την αυτή τρίτη χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής μέτρων ληφθέντων σύμφωνα με το στοιχείο ε) ή στ) έναντι της τρίτης χώρας αυτής, συγχωνεύεται με τις εν εξελίξει αυτές διαδικασίες χωρίς να παρατείνονται οι προθεσμίες ή οι περίοδοι που ορίζονται στα εν λόγω στοιχεία·
- η) εάν εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος της προβλεπόμενης στο στοιχείο στ) κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η εν λόγω τρίτη χώρα δεν έχει άρει την υποχρέωση θεώρησης, η Επιτροπή δύναται να υποβάλει νομοθετική πρόταση για τροποποίηση του παρόντος κανονισμού προκειμένου η αναφορά στην τρίτη χώρα να μεταφερθεί από το παράρτημα II στο παράρτημα I·
- θ) οι διαδικασίες που προβλέπονται στα στοιχεία ε), στ) και η) δεν επηρεάζουν το δικαίωμα της Επιτροπής να υποβάλει, ανά πάσα στιγμή, νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου να μεταφερθεί η αναφορά στην οικεία τρίτη χώρα από το παράρτημα II στο παράρτημα I·
- ι) αν η εν λόγω τρίτη χώρα άρει την υποχρέωση θεώρησης, το οικείο κράτος μέλος απευθύνει κοινοποίηση αμέσως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Η κοινοποίηση δημοσιεύεται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οποιαδήποτε εκτελεστική ή κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει του στοιχείου ε) ή στ) όσον αφορά την εν λόγω τρίτη χώρα εκπνέει επτά ημέρες μετά την προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο του παρόντος σημείου δημοσίευση. Αν η εν λόγω τρίτη χώρα εφαρμόζει υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι εκτελεστικές ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αφορούν την τρίτη αυτή χώρα εκπνέουν επτά ημέρες μετά τη δημοσίευση της κοινοποίησης σχετικά με το τελευταίο από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οι υπήκοοι του οποίου υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης από την εν λόγω τρίτη χώρα. Η υποσημείωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του στοιχείου στ) διαγράφεται με την εκπνοή της σχετικής κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Οι πληροφορίες σχετικά με την εκπνοή των πράξεων αυτών, δημοσιεύονται αμελλητί από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Αν η εν λόγω τρίτη χώρα άρει την υποχρέωση θεώρησης χωρίς αυτό να κοινοποιηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του παρόντος στοιχείου, η Επιτροπή προβαίνει αμελλητί, στη δημοσίευση που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο, με δική της πρωτοβουλία, και εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο του παρόντος στοιχείου.

Άρθρο 8

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους μιας τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II αναστέλλεται προσωρινά, σύμφωνα με συναφή και αντικειμενικά δεδομένα, βάσει του παρόντος άρθρου.
2. Κράτος μέλος δύναται να απευθύνει κοινοποίηση στην Επιτροπή, αν αντιμετωπίζει, επί δίμηνο, σε σύγκριση με την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους ή σε σύγκριση με το τελευταίο δίμηνο πριν από την εφαρμογή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος II, μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) σημαντική αύξηση του αριθμού των υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας των οποίων απερρίφθη αίτημα εισόδου ή οι οποίοι διαπιστώνεται ότι διαμένουν στο έδαφος του κράτους μέλους χωρίς να έχουν ανάλογο δικαίωμα·
 - β) σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτήσεων ασύλου από υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας για τις οποίες το μέσο ποσοστό αναγνώρισης είναι χαμηλό·
 - γ) μείωση της συνεργασίας για την επανεισοχή με την εν λόγω τρίτη χώρα, που να τεκμηριώνεται με επαρκή στοιχεία, ιδίως σημαντική αύξηση του ποσοστού απόρριψης αιτήσεων επανεισοχής που υποβλήθηκαν από το κράτος μέλος στην εν λόγω τρίτη χώρα για δικούς της υπηκόους ή, σε περίπτωση που συμφωνία περί επανεισοχής συναφθείσα μεταξύ της Ένωσης ή του εν λόγω κράτους μέλους και της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει τέτοια υποχρέωση, για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν διέλθει μέσω της εν λόγω τρίτης χώρας·
 - δ) αυξημένο κίνδυνο ή άμεση απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, και ιδίως ουσιαστική αύξηση των σοβαρών αξιόποινων πράξεων που συνδέονται με υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας, που τεκμηριώνεται με αντικειμενικές, συγκεκριμένες και σχετικές πληροφορίες και δεδομένα που παρέχονται από τις αρμόδιες αρχές.

Η κοινοποίηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται και περιλαμβάνει συναφή δεδομένα και στατιστικά στοιχεία, καθώς και λεπτομερή επεξήγηση των προκαταρκτικών μέτρων που έχει λάβει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τη θεραπεία της κατάστασης. Στην κοινοποίησή του, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να προσδιορίζει τις κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας οι οποίες πρέπει να καλύπτονται από εκτελεστική πράξη σύμφωνα με την παράγραφο 6 στοιχείο α), παραθέτοντας σχετική λεπτομερή αιτιολόγηση. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αμέσως για την εν λόγω κοινοποίηση.

3. Εάν η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα συναφή στοιχεία, εκθέσεις και στατιστικές, έχει συγκεκριμένες και αξιόπιστες πληροφορίες ότι συντρέχουν οι περιστάσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2 σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή ότι η τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται για την επανεισοδοχή, ιδίως όταν έχει συναφθεί συμφωνία επανεισοδοχής μεταξύ της εν λόγω τρίτης χώρας και της Ένωσης, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την ανάλυσή της και εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, η έλλειψη συνεργασίας για την επανεισοδοχή ενδέχεται να έγκειται, για παράδειγμα, στο ότι η οικεία τρίτη χώρα:

- αρνείται ή παραλείπει να διεκπεραιώσει αιτήσεις επανεισοδοχής εγκαίρως·
- παραλείπει να εκδώσει εγκαίρως ταξιδιωτικά έγγραφα για τους σκοπούς της επιστροφής εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στη συμφωνία επανεισοδοχής ή αρνείται να αποδεχθεί ευρωπαϊκά ταξιδιωτικά έγγραφα που εκδόθηκαν μετά την παρέλευση των προθεσμιών που καθορίζονται στη συμφωνία επανεισοδοχής· ή
- καταγγέλλει ή αναστέλλει τη συμφωνία επανεισοδοχής.

4. Η Επιτροπή παρακολουθεί τη συνεχή εκπλήρωση των ειδικών απαιτήσεων που βασίζονται στο άρθρο 1 και χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της ελευθέρωσης του καθεστώτος θεωρήσεων από τις τρίτες χώρες των οποίων οι υπήκοοι έχουν απαλλαγεί από την υποχρέωση θεώρησης όταν ταξιδεύουν στο έδαφος κρατών μελών ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων μεταξύ της Ένωσης και της εν λόγω τρίτης χώρας.

Επιπλέον, η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, για περίοδο επτά ετών από την έναρξη ισχύος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για την εν λόγω τρίτη χώρα, και στη συνέχεια, οσάκις η Επιτροπή το κρίνει αναγκαίο, ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου. Η έκθεση επικεντρώνεται στις τρίτες χώρες για τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί, βάσει συγκεκριμένων και αξιόπιστων στοιχείων, ότι έχουν παύσει να εκπληρώνουν ορισμένες απαιτήσεις.

Όταν έκθεση της Επιτροπής καταδεικνύει ότι μία ή περισσότερες από τις ειδικές απαιτήσεις δεν πληρούνται πλέον σε σχέση με συγκεκριμένη τρίτη χώρα, εφαρμόζεται η παράγραφος 6.

5. Η Επιτροπή εξετάζει οποιαδήποτε κοινοποίηση υπεβλήθη βάσει της παραγράφου 2, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- α) αν υφίσταται οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
- β) τον αριθμό των κρατών μελών που επηρεάζονται από οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
- γ) τον συνολικό αντίκτυπο των περιστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στη μεταναστευτική κατάσταση στην Ένωση, όπως αυτή εμφανίζεται σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη ή έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή·
- δ) τις εκθέσεις που έχει εκπονήσει η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο ή η Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) ή οποιοδήποτε άλλο θεσμικό όργανο, οργανισμός ή υπηρεσία της Ένωσης, φορέας ή διεθνής οργανισμός τα οποία έχουν αρμοδιότητα για ζητήματα που καλύπτει ο παρών κανονισμός, εφόσον επιβάλλεται από τις περιστάσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση·
- ε) τις πληροφορίες που ενδέχεται να έχει παράσχει το οικείο κράτος μέλος στην κοινοποίησή του σχετικά με πιθανά μέτρα δυνάμει της παραγράφου 6 στοιχείο α)·
- στ) το συνολικό ζήτημα της δημόσιας τάξης και της εσωτερικής ασφάλειας, σε διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασής της.

6. Όταν, με βάση την ανάλυση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή την εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης όσον αφορά τις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών με την οικεία τρίτη χώρα, σε στενή συνεργασία με την εν λόγω τρίτη χώρα για την εξεύρεση εναλλακτικών μακροπρόθεσμων λύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει ότι απαιτείται δράση, ή όταν υποβάλλεται στην Επιτροπή από απλή πλειοψηφία των κρατών μελών κοινοποίηση σχετικά με την ύπαρξη περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας για εννέα μήνες. Η αναστολή ισχύει για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας, με αναφορά των σχετικών τύπων ταξιδιωτικών εγγράφων και, ενδεχομένως, με βάση πρόσθετα κριτήρια. Κατά

τον καθορισμό των κατηγοριών για τις οποίες θα ισχύει η αναστολή, η Επιτροπή, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβάνει κατηγορίες που είναι επαρκώς ευρείες, ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επανόρθωση των περιστάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 στη συγκεκριμένη περίπτωση, τηρουμένης παράλληλα της αρχής της αναλογικότητας. Η Επιτροπή εκδίδει την εκτελεστική πράξη εντός ενός μηνός αφού:

- i) λάβει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2·
- ii) λάβει γνώση των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 3·
- iii) υποβάλει την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 4· ή
- iv) λάβει από απλή πλειοψηφία των κρατών μελών κοινοποίηση σχετικά με την ύπαρξη περιστάσεων που αναφέροντα στο στοιχείο α), β), γ) ή δ) της παραγράφου 2.

Η εν λόγω εκτελεστική πράξη εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2. Σε αυτήν καθορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία θα τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, η Επιτροπή καθιερώνει ενισχυμένο διάλογο με την οικεία τρίτη χώρα με στόχο την επανόρθωση των εν λόγω περιστάσεων.

- β) Σε περίπτωση που οι περιστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να υφίστανται, η Επιτροπή εκδίδει, το αργότερο δύο μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου εννέα μηνών που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10, με την οποία αναστέλλεται προσωρινά η εφαρμογή του παραρτήματος II για περίοδο 18 μηνών για όλους τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία λήξης της ισχύος της εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου και τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα II. Η εν λόγω τροποποίηση πραγματοποιείται με την προσθήκη υποσημείωσης, δίπλα στην ονομασία της εν λόγω τρίτης χώρας, στην οποία αναφέρεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης αναστέλλεται έναντι της τρίτης χώρας και προσδιορίζεται η περίοδος της εν λόγω αναστολής.

Όταν η Επιτροπή έχει υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με την παράγραφο 7, η περίοδος αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που προβλέπεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη παρατείνεται κατά έξι μήνες. Η υποσημείωση τροποποιείται αναλόγως.

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 6, κατά την περίοδο της αναστολής, οι υπήκοοι της οικείας τρίτης χώρας υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

Το κράτος μέλος που, σύμφωνα με το άρθρο 6, προβλέπει νέες απαλλαγές από την υποχρέωση θεώρησης για μια κατηγορία υπηκόων της τρίτης χώρας την οποία αφορά η πράξη που αναστέλλει την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης, κοινοποιεί τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 12.

7. Πριν από τη λήξη της περιόδου ισχύος της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 6 στοιχείο β), η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση μπορεί να συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου να μεταφερθεί από το παράρτημα II στο παράρτημα I η μνεία της οικείας τρίτης χώρας.

8. Όταν η Επιτροπή έχει υποβάλει νομοθετική πρόταση σύμφωνα με την παράγραφο 7, δύναται να παρατείνει την ισχύ της εκδοθείσας δυνάμει της παραγράφου 6 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου εκτελεστικής πράξης για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους 12 μήνες. Η απόφαση για την παράταση της ισχύος της εκτελεστικής πράξης εκδίδεται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

1. Μέχρι τις 10 Ιανουαρίου 2018, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού αμοιβαιότητας που αναφέρεται στο άρθρο 7 και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν επί της προτάσεως κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

2. Μέχρι τις 29 Μαρτίου 2021, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο αξιολογώντας την αποτελεσματικότητα του μηχανισμού αναστολής που προβλέπεται στο άρθρο 8 και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν επί της προτάσεως κατά τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Άρθρο 10

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 στοιχείο στ) εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 9η Ιανουαρίου 2014. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 28η Μαρτίου 2017. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους της ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.
4. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 7 στοιχείο στ) και στο άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
5. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
6. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
7. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 7 στοιχείο στ) τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τεσσάρων μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
8. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις.

Άρθρο 11

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η επιτροπή αυτή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
3. Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα μέτρα που θεσπίζουν δυνάμει του άρθρου 6 εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων.
2. Τα μέτρα που γνωστοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 1 δημοσιεύονται από την Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων, όπως και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις αρχές αυτών των κρατών και εδαφικών οντοτήτων.

Άρθρο 14

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 καταργείται.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος IV.

Άρθρο 15

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 14 Νοεμβρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

K. EDTSTADLER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ**

1. ΚΡΑΤΗ

Αζερμπαϊτζάν

Αίγυπτος

Αιθιοπία

Αϊτή

Ακτή Ελεφαντοστού

Αλγερία

Αγκόλα

Αρμενία

Αφγανιστάν

Βιετνάμ

Βολιβία

Βόρεια Κορέα

Γκάμπια

Γκαμπόν

Γκάνα

Γουιάνα

Γουινέα

Γουινέα Μπισάου

Δομινικανή Δημοκρατία

Ερυθραία

Εσουατίνι

Ζάμπια

Ζιμπάμπουε

Ινδία

Ινδονησία

Ιορδανία

Ιράκ

Ιράν

Ισημερινή Γουινέα

Ισημερινός

Καζαχστάν

Καμερούν

Καμπότζη

Κατάρ

Κεντροαφρικανική Δημοκρατία

Κένυα

Κίνα
Κιργιζία
Κομόρες
Κονγκό
Κούβα
Κουβέιτ
Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό
Λάος
Λεσόθο
Λευκορωσία
Λίβανος
Λιβερία
Λιβύη
Μαδαγασκάρη
Μαλάουι
Μαλδίβες
Μάλι
Μαρόκο
Μαυριτανία
Μιανμάρ/Βιρμανία
Μογγολία
Μοζαμβίκη
Μπανγκλαντές
Μπαχρέιν
Μπελίζε
Μπενίν
Μποτσουάνα
Μπουρκίνα Φάσο
Μπουρούντι
Μπουτάν
Ναμίμπια
Νεπάλ
Νίγηρας
Νιγηρία
Νότια Αφρική
Νότιο Σουδάν
Ομάν
Ουγκάντα
Ουζμπεκιστάν
Πακιστάν
Παπούασία-Νέα Γουινέα
Πράσινο Ακρωτήριο

Ρουάντα
Ρωσία
Σάο Τομέ και Πρίνσιπε
Σαουδική Αραβία
Σενεγάλη
Σιέρα Λεόνε
Σομαλία
Σουδάν
Σουρινάμ
Σρι Λάνκα
Συρία
Ταϊλάνδη
Τανζανία
Τατζικιστάν
Τζαμάικα
Τζιμπουτί
Τόγκο
Τουρκία
Τουρκμενιστάν
Τσαντ
Τυνησία
Υεμένη
Φιλιππίνες
Φίτζι

2. ΕΛΑΦΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

- Κοσσυφοπέδιο, όπως ορίζεται στην απόφαση 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών της 10ης Ιουνίου 1999
 - Παλαιστινιακή Αρχή
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ
ΘΕΩΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΓΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗ Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΙΣ 90 ΗΜΕΡΕΣ ΕΝΤΟΣ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 180 ΗΜΕΡΩΝ**

1. ΚΡΑΤΗ

πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας ⁽¹⁾

Ανδόρα

Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα ⁽²⁾

Αντίγκουα και Μπαρμπούντα

Αλβανία ⁽¹⁾

Αργεντινή

Αυστραλία

Βοσνία-Ερζεγοβίνη ⁽¹⁾

Μπαρμπάντος

Μπρουνέι

Βραζιλία

Μπαχάμες

Καναδάς

Χιλή

Κολομβία

Κόστα Ρίκα

Δομινικανή Δημοκρατία ⁽²⁾

Μικρονησία ⁽²⁾

Γρενάδα ⁽²⁾

Γεωργία ⁽³⁾

Γουατεμάλα

Ονδούρα

Ισραήλ

Ιαπωνία

Κιριμπάτι ⁽²⁾

Άγιος Χριστόφορος και Νέβις

Νότια Κορέα

Αγία Λουκία ⁽²⁾

⁽¹⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων.

⁽²⁾ Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁽³⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από τη Γεωργία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO).

Μονακό

Μολδαβία ⁽¹⁾

Μαυροβούνιο ⁽²⁾

Νήσοι Μάρσαλ ⁽³⁾

Μαυρίκιος

Μεξικό

Μαλαισία

Νικαράγουα

Ναουρού ⁽³⁾

Νέα Ζηλανδία

Παναμάς

Περου ⁽³⁾

Παλάου ⁽³⁾

Παραγουάη

Σερβία [εξαιρούνται οι κάτοχοι σερβικών διαβατηρίων που έχουν εκδοθεί από τη σερβική υπηρεσία συντονισμού (στη σερβική γλώσσα: Koordinaciona uprava)] ⁽²⁾

Νήσοι Σολομώντος

Σεϋχέλλες

Σιγκαπούρη

Άγιος Μαρίνος

Ελ Σαλβαδόρ

Ανατολικό Τιμόρ ⁽³⁾

Τόνγκα ⁽³⁾

Τρινιδάδ και Τομπάγκο

Τουβαλού ⁽³⁾

Ουκρανία ⁽⁴⁾

Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

Ουρουγουάη

Αγία Έδρα

Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες ⁽³⁾

Βενεζουέλα

Βανουάτου ⁽³⁾

Σαμόα

⁽¹⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης περιορίζεται στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από την Μολδαβία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ΔΟΠΑ).

⁽²⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων.

⁽³⁾ Η απαλλαγή από την υποχρεωτική θεώρηση εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος συμφωνίας περί απαλλαγής από τη θεώρηση, που θα συναφθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁽⁴⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης εφαρμόζεται μόνο στους κατόχους βιομετρικών διαβατηρίων που εκδίδονται από την Ουκρανία σύμφωνα με τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO).

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Μακάο ⁽¹⁾

Ειδική Διοικητική Περιοχή (ΕΔΠ) του Χονγκ Κονγκ ⁽²⁾

3. ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΥΠΗΚΟΟΥ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

4. ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΚΡΑΤΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Ταϊβάν ⁽³⁾

⁽¹⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Μακάο «Região Administrativa Especial de Macau».

⁽²⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνον για τους κατόχους του διαβατηρίου της Ειδικής Διοικητικής περιοχής του Χονγκ Κονγκ «Hong Kong Special Administrative Region».

⁽³⁾ Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης ισχύει μόνο για κατόχους διαβατηρίων που έχουν εκδοθεί από την Ταϊβάν τα οποία περιλαμβάνουν αριθμό ταυτότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΟΥ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 81 της 21.3.2001, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/2001 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 453/2003 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 69 της 13.3.2003, σ. 10)

Πράξη προσχώρησης του 2003, παράρτημα ΙΙ σημείο 18(B)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 851/2005 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 141 της 4.6.2005, σ. 3)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1)

Μόνον η ενδέκατη περίπτωση του άρθρου 1 παράγραφος 1 όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001, και το σημείο 11(B)(3) του παραρτήματος

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 405 της 30.12.2006, σ. 23)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1244/2009 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 336 της 18.12.2009, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1091/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 329 της 14.12.2010, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1211/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 339 της 22.12.2010, σ. 6)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 158 της 10.6.2013, σ. 1)

Μόνον το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ι) τέταρτη περίπτωση, και το σημείο 13(B)(2) του παραρτήματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 1)

Μόνον το άρθρο 4

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1289/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 74)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 259/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 105 της 8.4.2014, σ. 9)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 509/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 67)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 61 της 8.3.2017, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/372 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 61 της 8.3.2017, σ. 7)

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/850 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 133 της 22.5.2017, σ. 1)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001	Παρόν κανονισμός
Άρθρο -1	Άρθρο 1
Άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο εισαγωγική φράση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 5
Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 7
Άρθρο 1α παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 1α παράγραφος 2α	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 1α παράγραφος 2β	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 1α παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 5
Άρθρο 1α παράγραφος 4	Άρθρο 8 παράγραφος 6
Άρθρο 1α παράγραφος 5	Άρθρο 8 παράγραφος 7
Άρθρο 1α παράγραφος 6	Άρθρο 8 παράγραφος 8
Άρθρο 1β	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 1γ	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 4	Άρθρο 6
Άρθρο 4α	Άρθρο 11
Άρθρο 4β παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 4β παράγραφος 2α	Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 4β παράγραφος 3	Άρθρο 10 παράγραφος 4
Άρθρο 4β παράγραφος 3α	Άρθρο 10 παράγραφος 5
Άρθρο 4β παράγραφος 4	Άρθρο 10 παράγραφος 6
Άρθρο 4β παράγραφος 5	Άρθρο 10 παράγραφος 7
Άρθρο 4β παράγραφος 6	Άρθρο 10 παράγραφος 8
Άρθρο 5	Άρθρο 12
Άρθρο 6	Άρθρο 13
Άρθρο 7	Άρθρο 14
Άρθρο 8	Άρθρο 15
Παράρτημα I	Παράρτημα I
Παράρτημα II	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III
—	Παράρτημα IV

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/1807 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 14ης Νοεμβρίου 2018****σχετικά με ένα πλαίσιο για την ελεύθερη ροή των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ψηφιοποίηση της οικονομίας επιταχύνεται. Η τεχνολογία των πληροφοριών και των επικοινωνιών δεν αποτελεί πλέον ειδικό τομέα, αλλά το θεμέλιο όλων των σύγχρονων καινοτόμων οικονομικών συστημάτων και κοινωνιών. Τα ηλεκτρονικά δεδομένα αποτελούν τον πυρήνα των εν λόγω συστημάτων και μπορούν να δημιουργήσουν υψηλή αξία όταν αναλύονται ή συνδυάζονται με υπηρεσίες και προϊόντα. Ταυτόχρονα, η ραγδαία ανάπτυξη της οικονομίας δεδομένων και των αναδυόμενων τεχνολογιών, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες του διαδικτύου των πραγμάτων, τα αυτόνομα συστήματα, καθώς και τα δίκτυα 5G, εγείρουν νέα νομικά ζητήματα ως προς την πρόσβαση και την επαναχρησιμοποίηση των δεδομένων, την ευθύνη, τη δεοντολογία και την αλληλεγγύη. Θα πρέπει να εξεταστεί η εργασία όσον αφορά το ζήτημα της ευθύνης, κυρίως μέσω της εφαρμογής κωδικών αυτορρύθμισης και άλλων βέλτιστων πρακτικών, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις, τις αποφάσεις και τα μέτρα που έχουν ληφθεί χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση σε όλο το μήκος της αλυσίδας αξίας της επεξεργασίας των δεδομένων. Η εργασία αυτή θα μπορούσε επίσης να περιλαμβάνει κατάλληλους μηχανισμούς για τον προσδιορισμό της ευθύνης, για τη μεταβίβαση της ευθύνης μεταξύ των συνεργαζόμενων υπηρεσιών, για την ασφάλιση και για τον λογιστικό έλεγχο.
- (2) Οι αλυσίδες αξίας δεδομένων αποτελούνται από διάφορες δραστηριότητες δεδομένων: τη δημιουργία και συλλογή δεδομένων· τη συγκέντρωση και οργάνωση δεδομένων· την επεξεργασία δεδομένων· την ανάλυση, την εμπορία και τη διανομή δεδομένων· τη χρήση και την επαναχρησιμοποίηση δεδομένων. Η αποδοτική και αποτελεσματική λειτουργία της επεξεργασίας δεδομένων αποτελεί θεμέλιο λίθο οποιασδήποτε αλυσίδας αξίας δεδομένων. Ωστόσο, η αποδοτική και αποτελεσματική λειτουργία της επεξεργασίας δεδομένων και η ανάπτυξη της οικονομίας δεδομένων στην Ένωση παρεμποδίζονται, πιο συγκεκριμένα, από δύο τύπους εμποδίων στην κινητικότητα των δεδομένων και στην εσωτερική αγορά: απαιτήσεις τοπικοποίησης των δεδομένων που τίθενται από τις αρχές των κρατών μελών και πρακτικές εγκλωβισμού σε συγκεκριμένο πάροχο στον ιδιωτικό τομέα.
- (3) Η ελευθερία εγκαταστάσεως και η ελευθερία παροχής υπηρεσιών βάσει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ») ισχύουν για τις υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων. Ωστόσο, η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών παρεμποδίζεται ή αποτρέπεται ενίοτε λόγω της ύπαρξης ορισμένων εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών απαιτήσεων περιορισμού τοπικοποίησης των δεδομένων σε συγκεκριμένη επικράτεια.
- (4) Τα εν λόγω εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων, καθώς και στο δικαίωμα εγκαταστάσεως παρόχων υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων οφείλονται στην ύπαρξη απαιτήσεων στα δίκαια των κρατών μελών για τη θέση των δεδομένων σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή ή επικράτεια με σκοπό την επεξεργασία. Άλλοι κανόνες ή διοικητικές πρακτικές έχουν παρόμοιο αποτέλεσμα διά της επιβολής συγκεκριμένων απαιτήσεων, οι οποίες δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο την επεξεργασία των δεδομένων εκτός συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής ή επικράτειας στην Ένωση, όπως απαιτήσεις χρήσης τεχνολογικών εγκαταστάσεων οι οποίες έχουν πιστοποιηθεί ή εγκριθεί σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η έλλειψη ασφάλειας δικαίου όσον αφορά την έκταση των νόμων και παράτυπων απαιτήσεων τοπικοποίησης των δεδομένων περιορίζει περαιτέρω τις επιλογές που είναι διαθέσιμες στους φορείς της αγοράς και στον δημόσιο τομέα όσον αφορά τη θέση επεξεργασίας των δεδομένων. Ο παρών κανονισμός δεν περιορίζει με κανέναν τρόπο την ελευθερία των επιχειρήσεων να συνάπτουν συμβάσεις που προσδιορίζουν τη θέση στην οποία θα βρίσκονται τα δεδομένα. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί απλώς στη διασφάλιση της εν λόγω ελευθερίας, εξασφαλίζοντας ότι η συμφωνημένη θέση δύναται να βρίσκεται οπουδήποτε εντός της Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 227 της 28.6.2018, σ. 78.⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2018.

- (5) Ταυτόχρονα, η κινητικότητα των δεδομένων στην Ένωση παρεμποδίζεται επίσης από περιορισμούς στον ιδιωτικό τομέα: νομικά, συμβατικά και τεχνικά ζητήματα που παρεμποδίζουν ή αποτρέπουν τους χρήστες υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων να μεταφέρουν τα δεδομένα τους από έναν πάροχο υπηρεσιών σε άλλον ή να τα επιστρέφουν στα δικά τους συστήματα τεχνολογίας πληροφοριών (ΤΠ), μεταξύ άλλων σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασής τους με πάροχο υπηρεσιών.
- (6) Ο συνδυασμός των εμποδίων αυτών έχει προκαλέσει έλλειψη ανταγωνισμού μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους στην Ένωση, διάφορα ζητήματα εγκλωβισμού σε συγκεκριμένο πάροχο (vendor lock-in) καθώς και σοβαρή έλλειψη κινητικότητας δεδομένων. Ομοίως, οι πολιτικές τοπικοποίησης δεδομένων έχουν υπονομεύσει την ικανότητα των επιχειρήσεων έρευνας και ανάπτυξης να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ εταιρειών, πανεπιστημίων και άλλων ερευνητικών οργανισμών, ώστε να προωθούν την καινοτομία.
- (7) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και εξαιτίας της ανάγκης για ίσους όρους ανταγωνισμού εντός της Ένωσης, ένα ενιαίο σύνολο κανόνων για όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά αποτελεί καίριο στοιχείο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Προκειμένου να εξαλειφθούν τα εμπόδια για το εμπόριο και οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που οφείλονται σε αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών και να αποτραπούν περαιτέρω πιθανά εμπόδια για το εμπόριο και σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, είναι απαραίτητη η θέσπιση ομοιόμορφων κανόνων οι οποίοι θα ισχύουν σε όλα τα κράτη μέλη.
- (8) Το νομικό πλαίσιο για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και ιδίως ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και οι οδηγίες (ΕΕ) 2016/680 ⁽²⁾ και 2002/58/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου δεν θίγονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (9) Μεγάλες πηγές δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα είναι το επεκτεινόμενο διαδίκτυο των πραγμάτων, η τεχνητή νοημοσύνη και η εκμάθηση μηχανής, για παράδειγμα ως αποτέλεσμα της χρήσης τους σε αυτοματοποιημένες διαδικασίες βιομηχανικής παραγωγής. Συγκεκριμένα παραδείγματα δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα είναι τα συγκεντρωτικά και ανωνυμοποιημένα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την ανάλυση μαζικών δεδομένων, τα δεδομένα για τη γεωργία ακριβείας που μπορούν να συμβάλουν στην παρακολούθηση και τη βελτιστοποίηση της χρήσης φυτοφαρμάκων και νερού ή τα δεδομένα σχετικά με τις ανάγκες συντήρησης για βιομηχανικά μηχανήματα. Εάν οι τεχνολογικές εξελίξεις καταστήσουν δυνατή τη μετατροπή ανωνυμοποιημένων δεδομένων σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τότε αυτά τα δεδομένα θα αντιμετωπίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και θα εφαρμόζεται αναλόγως ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679.
- (10) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να περιορίζουν ούτε να απαγορεύουν την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης για λόγους που σχετίζονται με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στον παρόντα κανονισμό διατυπώνεται η ίδια αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης για τα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα όταν ο περιορισμός ή η απαγόρευση δικαιολογείται για λόγους δημόσιας ασφάλειας. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 και ο παρών κανονισμός παρέχουν ένα συνεκτικό σύνολο κανόνων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία διάφορων τύπων δεδομένων. Ακόμη, ο παρών κανονισμός δεν επιβάλλει υποχρέωση χωριστής αποθήκευσης των διαφορετικών τύπων δεδομένων.
- (11) Για τη δημιουργία ενός πλαισίου για την ελεύθερη ροή των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση και προκειμένου να τεθούν τα θεμέλια για την ανάπτυξη της οικονομίας δεδομένων και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Ένωσης, είναι απαραίτητος ο προσδιορισμός ενός σαφούς, ολοκληρωμένου και προβλέψιμου νομικού πλαισίου για την επεξεργασία δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην εσωτερική αγορά. Η υιοθέτηση προσέγγισης βάσει αρχών η οποία προβλέπει συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και αυτορρύθμιση, θα πρέπει να διασφαλίσει ένα επαρκώς ευέλικτο πλαίσιο ώστε να μπορούν να συνυπολογίζονται οι εξελισσόμενες ανάγκες των χρηστών, των παρόχων υπηρεσιών και των εθνικών αρχών στην Ένωση. Προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος αλληλεπικαλύψεων με υφιστάμενους μηχανισμούς και, κατ' επέκταση, να αποφευχθεί η περαιτέρω επιβάρυνση των κρατών μελών και των επιχειρήσεων, δεν θα πρέπει να θεσπιστούν αναλυτικοί τεχνικοί κανόνες.
- (12) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επηρεάζει την επεξεργασία δεδομένων εφόσον εκτελείται ως μέρος μιας δραστηριότητας που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου. Ειδικότερα, θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση («ΣΕΕ»), η εθνική ασφάλεια αποτελεί αποκλειστική ευθύνη εκάστου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

⁽³⁾ Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37).

- (13) Η ελεύθερη ροή των δεδομένων εντός της Ένωσης θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην επίτευξη της ανάπτυξης και της καινοτομίας που βασίζονται στα δεδομένα. Όπως και οι επιχειρήσεις και οι καταναλωτές, οι δημόσιες αρχές και οργανισμοί δημοσίου δικαίου των κρατών μελών θα ωφεληθούν από τη μεγαλύτερη ελευθερία επιλογής όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών που βασίζονται στα δεδομένα, από τις ανταγωνιστικότερες τιμές και από την αποτελεσματικότερη παροχή υπηρεσιών στους πολίτες. Δεδομένου του μεγάλου αριθμού δεδομένων που χειρίζονται οι δημόσιες αρχές και οργανισμοί δημοσίου δικαίου, είναι υψίστης σημασίας να ηγηθούν δίνοντας το παράδειγμα για την αφομοίωση των υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων και να αποφύγουν κάθε περιορισμό στην τοπικοποίηση των δεδομένων όταν κάνουν χρήση υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων. Κατά συνέπεια, οι δημόσιες αρχές και οργανισμοί δημοσίου δικαίου θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Στο πλαίσιο αυτό, η αρχή της ελεύθερης ροής δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύει επίσης στις γενικές και πάγιες διοικητικές πρακτικές και άλλες απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (14) Όπως και στην περίπτωση της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων οι οποίες σχετίζονται με την εσωτερική οργάνωση των κρατών μελών και οι οποίες κατανέμουν, μεταξύ δημοσίων αρχών και οργανισμών δημοσίου δικαίου, εξουσίες και αρμοδιότητες για την επεξεργασία δεδομένων χωρίς συμβατική αμοιβή των ιδιωτών, καθώς και των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες προβλέπουν την άσκηση των εν λόγω εξουσιών και αρμοδιοτήτων. Ενώ οι δημόσιες αρχές και οργανισμοί δημοσίου δικαίου ενθαρρύνονται να εξετάσουν τα οικονομικά και άλλα πλεονεκτήματα της ανάθεσης σε εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών, ενδέχεται να έχουν θεμιτούς λόγους να επιλέγουν αυτοεφοδιασμό των υπηρεσιών ή εσωτερική ανάθεση. Συνεπώς, καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αναθέτουν σε τρίτους ή σε εξωτερικούς φορείς την παροχή υπηρεσιών που επιθυμούν να παρέχουν τα ίδια ή να οργανώνουν με άλλα μέσα πλην των δημοσίων συμβάσεων.
- (15) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία παρέχουν υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων σε χρήστες που διαμένουν ή έχουν την έδρα της επιχείρησής τους στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων όσων παρέχουν υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων στην Ένωση χωρίς να έχουν την έδρα της επιχείρησής τους σε αυτή. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επομένως να μην εφαρμόζεται σε υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων που λαμβάνουν χώρα εκτός της Ένωσης και σε απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων που σχετίζονται με τα εν λόγω δεδομένα.
- (16) Ο παρών κανονισμός δεν θεσπίζει κανόνες σχετικά με τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου σε εμπορικές υποθέσεις και, ως εκ τούτου, δεν θίγει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾. Ειδικότερα, στο μέτρο που το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο δεν έχει επιλεγεί σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, μια σύμβαση για την παροχή υπηρεσιών διέπεται, καταρχήν, από το δίκαιο της χώρας στην οποία ο πάροχος υπηρεσίας έχει τη συνήθη διαμονή του.
- (17) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων υπό την ευρύτερη δυνατή έννοια, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης όλων των τύπων συστημάτων ΤΠ, είτε αυτά βρίσκονται στις εγκαταστάσεις του χρήστη είτε ανατίθενται εξωτερικά σε πάροχο υπηρεσιών. Θα πρέπει να καλύπτει την επεξεργασία δεδομένων διαφορετικών επιπέδων έντασης, από την αποθήκευση δεδομένων (υποδομή ως υπηρεσία (IaaS)) μέχρι την επεξεργασία δεδομένων σε πλατφόρμες (πλατφόρμα ως υπηρεσία (PaaS)) ή σε εφαρμογές (λογισμικό ως υπηρεσία (SaaS)).
- (18) Οι απαιτήσεις τοπικοποίησης των δεδομένων αποτελούν σαφές εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων στην Ένωση και στην εσωτερική αγορά. Ως τέτοιες, θα πρέπει να απαγορευτούν, εκτός εάν η ύπαρξή τους δικαιολογείται από λόγους δημόσιας ασφάλειας, όπως ορίζεται στο ενωσιακό δίκαιο, ιδίως κατά την έννοια του άρθρου 52 ΣΛΕΕ, και εφόσον πληρούν την αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Προκειμένου να τηρηθεί αποτελεσματικά η αρχή της ελεύθερης ροής των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα πέραν συνόρων, να εφαρμοστεί η ταχεία κατάργηση των υφιστάμενων απαιτήσεων τοπικοποίησης των δεδομένων και να καταστεί εφικτή, για επιχειρησιακούς λόγους, η επεξεργασία δεδομένων σε πολλαπλές θέσεις στην Ένωση, και δεδομένου ότι στον παρόντα κανονισμό προβλέπεται η λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας των δεδομένων για λόγους διενέργειας ρυθμιστικών ελέγχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επικαλούνται μόνο τη δημόσια ασφάλεια ως λόγο για τις απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων.
- (19) Η έννοια της «δημόσιας ασφάλειας», κατά την έννοια του άρθρου 52 ΣΛΕΕ και όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, καλύπτει τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική ασφάλεια ενός κράτους μέλους, καθώς και ζητήματα δημόσιας ασφάλειας, προκειμένου, ιδίως, να καθίσταται δυνατή η διερεύνηση, η ανίχνευση και η δίωξη ποινικών αδικημάτων. Προϋποθέτει την ύπαρξη πραγματικής και αρκούντως σοβαρής απειλής έναντι κάποιου από τα θεμελιώδη συμφέροντα της κοινωνίας, όπως η απειλή έναντι της λειτουργίας των θεσμών και των βασικών δημοσίων υπηρεσιών, η απειλή έναντι της επιβίωσης του πληθυσμού, καθώς και ο κίνδυνος σοβαρής διαταραχής των εξωτερικών σχέσεων ή της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών ή ο κίνδυνος έναντι στρατιωτικών συμφερόντων. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι απαιτήσεις τοπικοποίησης των δεδομένων που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ασφάλειας θα πρέπει να είναι κατάλληλες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου, και δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 65).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές εννοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6).

- (20) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης ροής των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα πέραν συνόρων και προκειμένου να αποτραπεί η δημιουργία νέων εμποδίων όσον αφορά την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να γνωστοποιούν αμέσως στην Επιτροπή κάθε σχέδιο πράξης που θεσπίζει νέα απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων ή τροποποιεί υφιστάμενη ανάλογη απαίτηση. Αυτά τα σχέδια πράξεων θα πρέπει να υποβάλλονται και να αξιολογούνται σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (21) Επιπλέον, προκειμένου να εξαλειφθούν πιθανά υφιστάμενα εμπόδια, τα κράτη μέλη θα πρέπει στη διάρκεια μεταβατικής περιόδου 24 μηνών από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού να επανεξετάσουν τις υφιστάμενες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις γενικού χαρακτήρα που θεσπίζουν απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων και να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τυχόν τέτοια απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων η οποία κρίνουν ότι είναι σύμφωνη προς τον παρόντα κανονισμό, μαζί με τη σχετική αιτιολόγηση. Τούτο θα πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εξετάζει τη συμμόρφωση τυχόν υπολειπόμενων απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα, όπου απαιτείται, να διατυπώνει παρατηρήσεις προς τα εν λόγω κράτη μέλη. Οι εν λόγω παρατηρήσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν σύσταση για την τροποποίηση ή κατάργηση της απαίτησης τοπικοποίησης δεδομένων.
- (22) Οι υποχρεώσεις γνωστοποίησης των υφιστάμενων απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων και σχεδίων πράξεων προς την Επιτροπή, οι οποίες θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζονται στις ρυθμιστικές απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διευθύνσεις των εν λόγω ενιαίων σημείων πληροφόρησης. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στον δικτυακό της τόπο, μαζί με έναν τακτικά επικαιροποιούμενο ενοποιημένο κατάλογο όλων των απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων που ισχύουν στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων συνοπτικών πληροφοριών σχετικά με τις απαιτήσεις αυτές.
- (23) Προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφάνεια των απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων στα κράτη μέλη οι οποίες θεσπίζονται με νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις γενικού χαρακτήρα για φυσικά και νομικά πρόσωπα, όπως οι πάροχοι υπηρεσιών και οι χρήστες υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημοσιεύουν πληροφορίες επί των απαιτήσεων αυτών σε ένα εθνικό επιγραμμικό ενιαίο σημείο πληροφόρησης και να επικαιροποιούν τακτικά τις εν λόγω πληροφορίες. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν επικαιροποιημένες πληροφορίες επί των εν λόγω απαιτήσεων σε ένα κεντρικό σημείο πληροφόρησης που θα συσταθεί βάσει άλλης ενωσιακής πράξης. Για τη δέουσα πληροφόρηση των φυσικών και νομικών προσώπων σχετικά με τις απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διευθύνσεις των εν λόγω ενιαίων σημείων πληροφόρησης. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει τις πληροφορίες αυτές στον δικτυακό της τόπο, μαζί με έναν τακτικά επικαιροποιούμενο ενοποιημένο κατάλογο όλων των απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων που ισχύουν στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων συνοπτικών πληροφοριών σχετικά με τις απαιτήσεις αυτές.
- (24) Οι απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων οφείλονται συχνά σε έλλειψη εμπιστοσύνης στην επεξεργασία δεδομένων πέραν συνόρων, η οποία απορρέει από την εικαζόμενη μη διαθεσιμότητα δεδομένων για τους σκοπούς των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, όπως η διενέργεια επιθεώρησης και ελέγχου στο πλαίσιο ρυθμιστικού ή εποπτικού ελέγχου. Αυτή η έλλειψη εμπιστοσύνης δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί αποκλειστικά με την ακυρότητα των συμβατικών ρητρών που απαγορεύουν τη νόμιμη πρόσβαση σε δεδομένα από τις αρμόδιες αρχές για την επίτευξη των επίσημων καθηκόντων τους. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίζει με σαφήνεια ότι δεν θίγονται οι αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών να ζητούν ή να αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο, καθώς και ότι η εν λόγω πρόσβαση των αρμόδιων αρχών στα δεδομένα δεν μπορεί να απορρίπτεται με την αιτιολογία ότι τα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε άλλο κράτος μέλος. Οι αρμόδιες αρχές θα μπορούσαν να επιβάλουν λειτουργικές απαιτήσεις για τη στήριξη της πρόσβασης στα δεδομένα, όπως την απαίτηση να κρατούνται στο οικείο κράτος μέλος οι περιγραφές του συστήματος.
- (25) Τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα που υπόκεινται σε υποχρεώσεις παροχής δεδομένων στις αρμόδιες αρχές μπορούν να συμμορφώνονται προς τις εν λόγω υποχρεώσεις παρέχοντας και διασφαλίζοντας την αποτελεσματική και έγκαιρη ηλεκτρονική πρόσβαση των αρμόδιων αρχών στα δεδομένα, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου τα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία. Η εν λόγω πρόσβαση μπορεί να διασφαλίζεται με την πρόβλεψη συγκεκριμένων όρων και προϋποθέσεων στις συμβάσεις μεταξύ του φυσικού ή του νομικού προσώπου που υπόκειται στην υποχρέωση παροχής πρόσβασης και του παρόχου υπηρεσιών.
- (26) Σε περίπτωση που ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο υπόκειται σε υποχρέωση παροχής δεδομένων και δεν συμμορφώνεται προς αυτήν, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει τη συνδρομή των αρμόδιων αρχών άλλων κρατών μελών. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιοποιούν συγκεκριμένες πράξεις του ενωσιακού δικαίου ή βάσει διεθνών συμφωνιών που αφορούν τη συνεργασία, ανάλογα με το αντικείμενο της εκάστοτε περίπτωσης, όπως, για

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

παράδειγμα, στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας, της ποινικής ή της αστικής δικαιοσύνης ή σε διοικητικά θέματα αντιστοίχως, την απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ⁽¹⁾, την οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾, τη σύμβαση κατά του ηλεκτρονικού εγκλήματος του Συμβουλίου της Ευρώπης⁽³⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου⁽⁴⁾, την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁵⁾ και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου⁽⁶⁾. Ελλείψει παρόμοιων ειδικών μηχανισμών συνεργασίας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να παρέχουν πρόσβαση στα ζητούμενα δεδομένα, μέσω καθορισμένων ενιαίων σημείων επαφής.

- (27) Εφόσον αίτημα συνδρομής συνεπάγεται την απόκτηση πρόσβασης σε εγκαταστάσεις φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και σε κάθε εξοπλισμό και μέσο επεξεργασίας δεδομένων, από την αιτούμενη αρχή, η εν λόγω πρόσβαση πρέπει να είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο ή το εθνικό δικονομικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης τυχόν απαίτησης εκ των προτέρων λήψης δικαστικής άδειας.
- (28) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες να επιχειρούν να αποφύγουν την εφαρμογή του εθνικού δικαίου. Επομένως, θα πρέπει να προβλεφθεί η επιβολή από τα κράτη μέλη αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων στους χρήστες που εμποδίζουν τις αρμόδιες αρχές να αποκτούν πρόσβαση στα δικά τους δεδομένα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των επίσημων καθηκόντων των αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο. Σε επείγουσες περιπτώσεις, όταν χρήστης κάνει κατάχρηση του δικαιώματός του, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιβάλλουν αυστηρώς αναλογικά προσωρινά μέτρα. Κάθε προσωρινό μέτρο που απαιτεί την επανατοπικοποίηση των δεδομένων για διάστημα μεγαλύτερο των 180 ημερών μετά την επανατοπικοποίηση θα απέκλινε από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των δεδομένων για σημαντική χρονική περίοδο και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή για την εξέταση της συμβατότητάς του με το ενωσιακό δίκαιο.
- (29) Η ικανότητα μεταφοράς δεδομένων χωρίς εμποδία αποτελεί βασικό παράγοντα στη διευκόλυνση των επιλογών των χρηστών και του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων. Οι πραγματικές ή οι αντιληπτές δυσκολίες στη μεταφορά δεδομένων πέραν συνόρων υπονομεύουν επίσης την εμπιστοσύνη των επαγγελματιών χρηστών στην αξιοποίηση προσφορών εκτός συνόρων και, ως εκ τούτου, την εμπιστοσύνη τους στην εσωτερική αγορά. Παρότι οι μεμονωμένοι καταναλωτές ωφελούνται από το ισχύον ενωσιακό δίκαιο, δεν διευκολύνεται η ικανότητα να αλλάζουν παρόχους υπηρεσιών για εκείνους τους χρήστες που δρουν στο πλαίσιο των επιχειρηματικών ή των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων. Η συνέπεια των τεχνικών απαιτήσεων σε ολόκληρη την Ένωση, είτε αφορά τεχνική εναρμόνιση, αμοιβαία αναγνώριση είτε προαιρετική εναρμόνιση, συμβάλλει επίσης στην ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς για τις υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων.
- (30) Προκειμένου να αξιοποιήσουν πλήρως το ανταγωνιστικό περιβάλλον, οι επαγγελματίες χρήστες θα πρέπει να μπορούν να προβαίνουν σε τεκμηριωμένες επιλογές και να συγκρίνουν εύκολα τα επιμέρους χαρακτηριστικά των διαφόρων υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων που παρέχονται στην εσωτερική αγορά, συμπεριλαμβανομένου σε ό,τι αφορά τους συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις μεταφοράς δεδομένων κατά την καταγγελία σύμβασης. Προκειμένου να ευθυγραμμίζονται με το δυναμικό καινοτομίας της αγοράς και να λαμβάνουν υπόψη την πείρα και την εμπειρογνώση των παρόχων υπηρεσιών και των επαγγελματιών χρηστών υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων, οι απαιτήσεις αναλυτικής πληροφόρησης και οι επιχειρησιακές απαιτήσεις όσον αφορά τη μεταφορά δεδομένων θα πρέπει να καθορίζονται από τους φορείς της αγοράς μέσω αυτορρύθμισης, να ενθαρρύνονται, να διευκολύνονται και να παρακολουθούνται από την Επιτροπή, υπό μορφή ενωσιακών κωδικών δεοντολογίας οι οποίοι ενδέχεται να περιλαμβάνουν υποδείγματα συμβατικών όρων και προϋποθέσεων.
- (31) Για να είναι αποτελεσματικοί και να καταστήσουν ευκολότερη την αλλαγή παρόχων υπηρεσιών και τη μεταφορά των δεδομένων, οι εν λόγω κώδικες δεοντολογίας θα πρέπει να είναι ολοκληρωμένοι και να καλύπτουν τουλάχιστον τις βασικές πτυχές που είναι σημαντικές κατά τη διαδικασία της μεταφοράς δεδομένων, όπως τις διαδικασίες και τη θέση εφεδρικών αντιγράφων δεδομένων, τους διαθέσιμους μορφοτύπους δεδομένων και τα υποθέματα, την απαιτούμενη διαμόρφωση παραμέτρων ΤΠ και το απαιτούμενο ελάχιστο εύρος ζώνης δικτύου, τον χρόνο που απαιτείται πριν από την έναρξη της διαδικασίας μεταφοράς και το χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου τα δεδομένα θα παραμείνουν διαθέσιμα για μεταφορά, καθώς και τις εγγυήσεις πρόσβασης στα δεδομένα σε περίπτωση πτώχευσης του παρόχου υπηρεσιών. Οι κώδικες δεοντολογίας θα πρέπει επίσης να καθιστούν σαφές ότι ο εγκλωβισμός σε συγκεκριμένο πάροχο δεν αποτελεί αποδεκτή επιχειρηματική πρακτική, θα πρέπει να περιέχουν προβλέψεις για τεχνολογίες που αυξάνουν την εμπιστοσύνη και θα πρέπει να επικαιροποιούνται τακτικά προκειμένου να συμβαδίζουν με τις τεχνολογικές εξελίξεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις με όλους τους σχετικούς συμφεροντούχους, συμπεριλαμβανομένων ενώσεων μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) και νεοσύστατων επιχειρήσεων, των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί τη δημιουργία και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των εν λόγω κωδικών δεοντολογίας.

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 89).

⁽²⁾ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

⁽³⁾ Σύμβαση κατά του ηλεκτρονικού εγκλήματος του Συμβουλίου της Ευρώπης, CETS αριθ. 185.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 268 της 12.10.2010, σ. 1).

- (32) Σε περίπτωση που μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους ζητήσει τη συνδρομή άλλου κράτους μέλους για την απόκτηση πρόσβασης σε δεδομένα βάσει του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να υποβάλει, μέσω καθορισμένου ενιαίου σημείου επαφής, δεόντως αιτιολογημένο αίτημα στο καθορισμένο ενιαίο σημείο επαφής του τελευταίου κράτους μέλους, το οποίο θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει γραπτή εξήγηση των λόγων και των νομικών βάσεων για τα οποία ζητείται η πρόσβαση στα δεδομένα. Το ενιαίο σημείο επαφής που έχει οριστεί από το κράτος μέλος του οποίου ζητείται η συνδρομή θα πρέπει να διευκολύνει τη διαβίβαση του αιτήματος στη σχετική αρμόδια αρχή του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η συνδρομή. Προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική συνεργασία, η αρχή στην οποία διαβιβάζεται ένα αίτημα θα πρέπει να παρέχει άνευ αδικαιολόγητης καθυστέρησης συνδρομή ανταποκρινόμενη σε δεδομένο αίτημα ή να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετώπισε κατά την ικανοποίηση του εν λόγω αιτήματος ή τους λόγους για τους οποίους αρνείται την ικανοποίηση του αιτήματος.
- (33) Η ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ασφάλεια της επεξεργασίας δεδομένων πέραν συνόρων θα πρέπει να περιορίσει την τάση των φορέων της αγοράς και του δημόσιου τομέα να χρησιμοποιούν την τοπικοποίηση των δεδομένων ως μέσο για τη διασφάλιση της ασφάλειας των δεδομένων. Θα πρέπει επίσης να βελτιώσει την ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφάλειας κατά την εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων τους επεξεργασίας δεδομένων σε παρόχους υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων σε άλλα κράτη μέλη.
- (34) Οποιοσδήποτε απαιτήσεις ασφάλειας σχετιζόμενες με την επεξεργασία δεδομένων οι οποίες εφαρμόζονται κατά τρόπο αιτιολογημένο και αναλογικό με βάση το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο και σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο που ισχύει στο κράτος μέλος διαμονής ή εγκατάστασης των φυσικών ή των νομικών προσώπων τα οποία είναι οι κάτοχοι των σχετικών δεδομένων θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν για την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων σε άλλο κράτος μέλος. Τα εν λόγω φυσικά ή νομικά πρόσωπα θα πρέπει να μπορούν να εκπληρώνουν τις εν λόγω απαιτήσεις είτε τα ίδια είτε μέσω συμβατικών όρων που περιλαμβάνονται σε συμβάσεις με παρόχους υπηρεσιών.
- (35) Οι απαιτήσεις ασφάλειας που θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να είναι αναγκαίες και ανάλογες των κινδύνων που ενέχει η επεξεργασία δεδομένων που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εθνικού δικαίου στο οποίο καθορίζονται οι εν λόγω απαιτήσεις.
- (36) Στην οδηγία 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ προβλέπεται η λήψη μέτρων για την ενίσχυση του γενικού επιπέδου κυβερνοασφάλειας στην Ένωση. Οι υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων συγκαταλέγονται μεταξύ των ψηφιακών υπηρεσιών που καλύπτει η εν λόγω οδηγία. Σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών προσδιορίζουν και λαμβάνουν κατάλληλα και αναλογικά τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για τη διαχείριση των κινδύνων όσον αφορά την ασφάλεια των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούν. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να διασφαλίζουν επίπεδο ασφάλειας ανάλογο του παρουσιαζόμενου κινδύνου και θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ασφάλεια συστημάτων και εγκαταστάσεων, τη διαχείριση περιστατικών, τη διαχείριση της επιχειρηματικής συνέχειας, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και τις δοκιμές, καθώς και τη συμμόρφωση προς τα διεθνή πρότυπα. Τα εν λόγω στοιχεία θα εξειδικεύσει περαιτέρω η Επιτροπή σε εκτελεστικές πράξεις δυνάμει της εν λόγω οδηγίας.
- (37) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως προκειμένου να καθορίζεται η ανάγκη τροποποίησης υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην τεχνολογία ή τις αγορές. Η έκθεση αυτή θα πρέπει, πιο συγκεκριμένα, να αξιολογεί τον παρόντα κανονισμό, ιδίως την εφαρμογή του στα σύνολα δεδομένων που συντίθενται από δεδομένα τόσο προσωπικού όσο και μη προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και την εφαρμογή της εξαίρεσης για λόγους δημόσιας ασφάλειας. Πριν από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να δημοσιεύσει ενημερωτικές κατευθυντήριες γραμμές για τον τρόπο χειρισμού των συνόλων δεδομένων που συντίθενται από δεδομένα τόσο προσωπικού όσο και μη προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου οι επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, να κατανοήσουν καλύτερα την αλληλεπίδραση μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση και με τους δύο κανονισμούς.
- (38) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, της ελευθερίας της έκφρασης και ενημέρωσης και της επιχειρηματικής ελευθερίας.
- (39) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διασφάλιση της ελεύθερης ροής δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού,

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση (ΕΕ L 194 της 19.7.2016, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός έχει ως στόχο να διασφαλισθεί η ελεύθερη ροή των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση με τον καθορισμό κανόνων σχετικά με τις απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων, τη δυνατότητα πρόσβασης των αρμόδιων αρχών σε δεδομένα και τη μεταφορά δεδομένων για τους επαγγελματίες χρήστες.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία ηλεκτρονικών δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση, η οποία:
 - α) παρέχεται ως υπηρεσία σε χρήστες που έχουν τόπο διαμονής ή εγκατάσταση στην Ένωση, ανεξαρτήτως εάν ο πάροχος της υπηρεσίας έχει την έδρα της επιχείρησής του στην Ένωση, ή
 - β) διεκπεραιώνεται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τόπο διαμονής ή εγκατάσταση στην Ένωση για τις δικές του ανάγκες.
2. Στην περίπτωση συνόλου δεδομένων που συντίθεται τόσο από δεδομένα προσωπικού όσο και από δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στο μέρος του συνόλου δεδομένων που αφορά τα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα. Όταν τα δεδομένα προσωπικού και μη προσωπικού χαρακτήρα σε ένα σύνολο δεδομένων είναι άρρηκτα συνδεδεμένα, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητα που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου.

Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων οι οποίες σχετίζονται με την εσωτερική οργάνωση των κρατών μελών και οι οποίες κατανέμουν, μεταξύ των δημόσιων αρχών και οργανισμών δημόσιου δικαίου που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 4) της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, εξουσίες και αρμοδιότητες για την επεξεργασία δεδομένων χωρίς συμβατική αμοιβή ιδιωτών, καθώς και των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες προβλέπουν την άσκηση των εν λόγω εξουσιών και αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «δεδομένα»: δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679,
- 2) «επεξεργασία»: οποιαδήποτε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται, με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα ή σε σύνολα δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινοποίηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή,
- 3) «σχέδιο νομοθετικής πράξης»: κείμενο το οποίο έχει διατυπωθεί με στόχο τη θέσπιση του ως νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής διάταξης γενικού χαρακτήρα και βρίσκεται στο στάδιο της σύνταξης, στο οποίο είναι ακόμη δυνατόν να επέλθουν ουσιαστικές τροποποιήσεις,
- 4) «πάροχος υπηρεσιών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέχει υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων,
- 5) «απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων»: οποιαδήποτε υποχρέωση, απαγόρευση, προϋπόθεση, όριο ή άλλη απαίτηση προβλεπόμενη από νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις κράτους μέλους ή απορρέουσα από γενικές και συνεπείς διοικητικές πρακτικές κράτους μέλους και οργανισμών δημόσιου δικαίου, μεταξύ άλλων και στον τομέα των δημόσιων προμηθειών, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, βάσει της οποίας επιβάλλεται η επεξεργασία δεδομένων στην επικράτεια συγκεκριμένου κράτους μέλους ή απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων σε άλλο κράτος μέλος,
- 6) «αρμόδια αρχή»: αρχή κράτους μέλους ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα εξουσιοδοτημένη από το εθνικό δίκαιο να επιτελεί δημόσιο λειτουργήμα ή να ασκεί δημόσια εξουσία, η οποία έχει την αρμοδιότητα να αποκτά πρόσβαση σε δεδομένα υποβληθέντα σε επεξεργασία από φυσικό ή νομικό πρόσωπο για την επιτέλεση των επίσημων καθηκόντων της, όπως προβλέπεται στο ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο,
- 7) «χρήστης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένης δημόσιας αρχής ή οργανισμού δημόσιου δικαίου, το οποίο χρησιμοποιεί ή ζητά την παροχή υπηρεσίας επεξεργασίας δεδομένων,
- 8) «επαγγελματίας χρήστης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένης δημόσιας αρχής ή οργανισμού δημόσιου δικαίου, που χρησιμοποιεί ή ζητά την παροχή υπηρεσίας επεξεργασίας δεδομένων για λόγους σχετιζόμενους με τις εμπορικές συναλλαγές του, την επιχείρησή του, το επάγγελμά του ή την εργασία του.

Άρθρο 4

Ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων στην Ένωση

1. Οι απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων απαγορεύονται, εκτός εάν δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ασφάλειας σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.

Το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θίγει την παράγραφο 3 και τις απαιτήσεις τοπικοποίησης δεδομένων που προβλέπονται με βάση το ισχύον ενωσιακό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τυχόν σχέδιο νομοθετικής πράξης η οποία εισάγει νέα απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων ή επιφέρει αλλαγές σε υφιστάμενη απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 5, 6 και 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535.

3. Έως τις 30 Μαΐου 2021, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάργηση οποιασδήποτε υπάρχουσας απαίτησης τοπικοποίησης δεδομένων που ορίζεται σε νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη γενικού χαρακτήρα και η οποία δεν είναι σύμφωνη με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Έως τις 30 Μαΐου 2021, σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος κρίνει ότι ένα υπάρχον μέτρο που περιλαμβάνει απαίτηση τοπικοποίησης δεδομένων είναι σύμφωνο με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και, ως εκ τούτου, μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει, γνωστοποιεί το εν λόγω μέτρο στην Επιτροπή, μαζί με τους λόγους για τους οποίους αυτό διατηρείται σε ισχύ. Με την επιφύλαξη του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής, εξετάζει τη συμμόρφωση του εν λόγω μέτρου με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, διατυπώνει παρατηρήσεις στο οικείο κράτος μέλος, συνιστώντας, μεταξύ άλλων, εφόσον κριθεί απαραίτητο, την τροποποίηση ή την κατάργηση του μέτρου.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τις λεπτομέρειες οποιασδήποτε απαίτησης τοπικοποίησης δεδομένων, που ορίζεται σε νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη γενικού χαρακτήρα και που εφαρμόζεται στην επικράτειά του μέσω εθνικού επιγραμματικού ενιαίου σημείου πληροφόρησης το οποίο επικαιροποιούν ή παρέχουν τις εν λόγω επικαιροποιημένες λεπτομέρειες κάθε τέτοιας απαίτησης τοπικοποίησης σε κεντρικό σημείο πληροφόρησης που θα συσταθεί βάσει άλλης ενωσιακής πράξης.

5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τη διεύθυνση του οικείου ενιαίου σημείου πληροφόρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 4. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τον σύνδεσμο ή τους συνδέσμους προς το εν λόγω κέντρο ή κέντρα στον ιστότοπό της, μαζί με ενοποιημένο κατάλογο όλων των απαιτήσεων τοπικοποίησης δεδομένων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, ο οποίος επικαιροποιείται τακτικά, συμπεριλαμβανομένων συνοπτικών πληροφοριών σχετικά με τις απαιτήσεις αυτές.

Άρθρο 5

Δυνατότητα πρόσβασης των αρμόδιων αρχών σε δεδομένα

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών να ζητούν ή να αποκτούν πρόσβαση σε δεδομένα με σκοπό την επιτέλεση των επίσημων καθηκόντων τους σύμφωνα με το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο. Δεν επιτρέπεται η άρνηση της πρόσβασης αρμόδιων αρχών σε δεδομένα με την αιτιολογία ότι τα δεδομένα έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία σε άλλο κράτος μέλος.

2. Σε περίπτωση που, μετά την αίτηση πρόσβασης στα δεδομένα ενός χρήστη, μια αρμόδια αρχή δεν αποκτά πρόσβαση και αν δεν υπάρχει κανένας ειδικός μηχανισμός συνεργασίας βάσει του ενωσιακού δικαίου ή διεθνών συμφωνιών για την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διάφορων κρατών μελών, η εν λόγω αρμόδια αρχή δύναται να ζητήσει τη συνδρομή αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 7.

3. Εφόσον αίτημα συνδρομής συνεπάγεται την απόκτηση πρόσβασης σε εγκαταστάσεις φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και σε κάθε εξοπλισμό και μέσο επεξεργασίας δεδομένων, από την αιτούμενη αρχή, η εν λόγω πρόσβαση πρέπει να είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο ή το εθνικό δικονομικό δίκαιο.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις λόγω μη συμμόρφωσης με την υποχρέωση παροχής δεδομένων, σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο.

Σε περίπτωση κατάχρησης δικαιωμάτων από χρήστη, κράτος μέλος μπορεί, εφόσον τούτο δικαιολογείται από τον επείγοντα χαρακτήρα της πρόσβασης στα δεδομένα και λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των ενδιαφερόμενων μερών, να επιβάλει αυστηρώς αναλογικά προσωρινά μέτρα επί του εν λόγω χρήστη. Εάν ένα προσωρινό μέτρο επιβάλλει επανατοπικοποίηση των δεδομένων για διάστημα που υπερβαίνει τις 180 ημέρες μετά την επανατοπικοποίηση, γνωστοποιείται εντός αυτής της περιόδου των 180 ημερών στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εξετάζει, το ταχύτερο δυνατό, το μέτρο και τη συμβατότητά του με το ενωσιακό δίκαιο και, εφόσον κριθεί απαραίτητο, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα. Η Επιτροπή ανταλλάσσει με τα ενιαία σημεία επαφής των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 7 πληροφορίες σχετικά με εμπειρίες της στο πλαίσιο αυτό.

Άρθρο 6

Μεταφορά δεδομένων

1. Η Επιτροπή ενθαρρύνει και διευκολύνει την ανάπτυξη κωδικών δεοντολογίας αυτορρύθμισης στο επίπεδο της Ένωσης («κώδικες δεοντολογίας»), προκειμένου να συμβάλει σε μια ανταγωνιστική οικονομία των δεδομένων, με βάση τις αρχές της διαφάνειας και της διαλειτουργικότητας και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα ανοικτά πρότυπα, καλύπτοντας μεταξύ άλλων και τις ακόλουθες πτυχές:
 - α) βέλτιστες πρακτικές για τη διευκόλυνση της αλλαγής παρόχων υπηρεσιών και της μεταφοράς δεδομένων σε δομημένο, ευρέως χρησιμοποιούμενο μορφότυπο με δυνατότητα ανάγνωσης από υπολογιστή, συμπεριλαμβανομένων μορφοτύπων ανοικτών προτύπων όταν αυτό ζητείται ή απαιτείται από τον πάροχο υπηρεσιών που λαμβάνει τα δεδομένα,
 - β) ελάχιστες απαιτήσεις ενημέρωσης για να διασφαλιστεί ότι οι επαγγελματίες χρήστες θα έχουν στη διάθεσή τους, πριν από τη σύναψη σύμβασης για επεξεργασία δεδομένων, επαρκώς διεξοδικές, σαφείς και διαφανείς πληροφορίες σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες, τις τεχνικές απαιτήσεις, τις προθεσμίες και τις οικονομικές επιβαρύνσεις που ισχύουν σε περίπτωση που ένας επαγγελματίας χρήστης επιθυμεί να αλλάξει πάροχο υπηρεσιών ή να επαναφέρει δεδομένα στα δικά του συστήματα ΤΠ,
 - γ) προσεγγίσεις όσον αφορά τα συστήματα πιστοποίησης που διευκολύνουν τη σύγκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών επεξεργασίας δεδομένων για επαγγελματίες χρήστες, λαμβανομένων υπόψη των καθιερωμένων εθνικών ή διεθνών προτύπων, για να διευκολυνθεί η συγκρισιμότητα των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών. Οι προσεγγίσεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη διαχείριση της ποιότητας, τη διαχείριση της ασφάλειας των πληροφοριών, τη διαχείριση της συνέχισης των δραστηριοτήτων και την περιβαλλοντική διαχείριση,
 - δ) πορείες γνωστοποιήσεων, υιοθετώντας μια πολυτομεακή προσέγγιση με στόχο την ευαισθητοποίηση των ενδιαφερόμενων μερών σχετικά με τους κώδικες δεοντολογίας.
2. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι οι κώδικες δεοντολογίας αναπτύσσονται σε στενή συνεργασία με όλους τους σχετικούς συμφεροντούχους, συμπεριλαμβανομένων των ενώσεων των ΜΜΕ και των νεοσύστατων επιχειρήσεων, των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους.
3. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τους παρόχους υπηρεσιών να ολοκληρώσουν την ανάπτυξη των κωδικών δεοντολογίας έως 29 Νοεμβρίου 2019 και να τους εφαρμόσουν αποτελεσματικά έως τις 29 Μαΐου 2020.

Άρθρο 7

Διαδικασία συνεργασίας μεταξύ των αρχών

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα ενιαίο σημείο επαφής το οποίο συνδέεται με τα ενιαία σημεία επαφής των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή σχετικά με θέματα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα ορισμένα ενιαία σημεία επαφής, καθώς και τυχόν μετέπειτα αλλαγή τους.
2. Σε περίπτωση που αρμόδια αρχή κράτους μέλους ζητήσει τη συνδρομή άλλου κράτους μέλους βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 2, προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση σε δεδομένα, υποβάλλει στο ορισμένο ενιαίο σημείο επαφής του τελευταίου κράτους μέλους δεόντως αιτιολογημένο αίτημα. Το αίτημα περιλαμβάνει γραπτή επεξήγηση των λόγων και των νομικών βάσεων για τα οποία ζητείται η πρόσβαση στα δεδομένα.
3. Το ενιαίο σημείο επαφής αναγνωρίζει τη σχετική αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει και διαβιβάζει το παραληφθέν αίτημα σύμφωνα με την παράγραφο 2 στην εν λόγω αρμόδια αρχή.
4. Η σχετική αρμόδια αρχή στην οποία υποβάλλεται το αίτημα, άνευ αδικαιολόγητης καθυστέρησης και εντός χρονοδιαγράμματος αναλογικού με τον επείγοντα χαρακτήρα του αιτήματος, απαντά γνωστοποιώντας τα δεδομένα που ζητήθηκαν ή ενημερώνοντας την αιτούσα αρμόδια αρχή ότι δεν θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αίτηση συνδρομής δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
5. Κάθε πληροφορία που ανταλλάσσεται στο πλαίσιο αιτούμενης και παρεχόμενης συνδρομής σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 χρησιμοποιείται αποκλειστικά για το θέμα για το οποίο ζητήθηκε.
6. Τα ενιαία σημεία επαφής παρέχουν στους χρήστες γενικές πληροφορίες σχετικά με τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων των κωδικών δεοντολογίας.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση και κατευθυντήριες γραμμές

1. Το αργότερο στις 29 Νοεμβρίου 2022, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά:
 - α) την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως στα σύνολα δεδομένων που συντίθενται τόσο από δεδομένα προσωπικού όσο και από δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα, υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην αγορά και των τεχνολογικών εξελίξεων, οι οποίες ενδέχεται να επεκτείνουν τις δυνατότητες αποανωνυμποίησης των δεδομένων,

- β) την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 1 από τα κράτη μέλη και ιδίως της εξαίρεσης που αφορά τη δημόσια ασφάλεια και
- γ) τη δημιουργία και την αποτελεσματική εφαρμογή των κωδίκων δεοντολογίας και την αποτελεσματική παροχή πληροφοριών από τους παρόχους υπηρεσιών.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τα αναγκαία στοιχεία για την εκπόνηση της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Έως τις 29 Μαΐου 2019, η Επιτροπή δημοσιεύει ενημερωτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ιδίως όσον αφορά τα σύνολα δεδομένων που συντίθενται από δεδομένα τόσο προσωπικού όσο και μη προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 9

Τελικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται έξι μήνες μετά τη δημοσίευσή του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 14 Νοεμβρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

K. EDTSTADLER

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2018/1808 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Νοεμβρίου 2018

για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 1 και το άρθρο 62,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η τελευταία ουσιώδης τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, που κωδικοποιήθηκε στη συνέχεια από την οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, επήλθε το 2007 με την έκδοση της οδηγίας 2007/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾. Έκτοτε, υπήρξαν σημαντικές και ταχείες εξελίξεις στην αγορά των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων λόγω της συνεχούς σύγκλισης των τηλεοπτικών και των διαδικτυακών υπηρεσιών. Οι τεχνικές εξελίξεις παρείχαν δυνατότητες για νέα είδη υπηρεσιών και εμπειριών των χρηστών. Οι συνήθειες παρακολούθησης οπτικοακουστικού περιεχομένου, ιδίως εκείνες των νεότερων γενεών, έχουν αλλάξει σημαντικά. Αν και η κύρια οδόν τηλεόρασης εξακολουθεί να αποτελεί σημαντική συσκευή για την ανταλλαγή οπτικοακουστικών εμπειριών, πολλοί τηλεθεατές έχουν μεταστραφεί σε άλλες, φορητές συσκευές για την παρακολούθηση οπτικοακουστικού περιεχομένου. Το παραδοσιακό τηλεοπτικό περιεχόμενο εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει σημαντικό μερίδιο του μέσου ημερήσιου χρόνου τηλεθέασης.

Ωστόσο, νέοι τύποι περιεχομένου, όπως τα βιντεοκλίπ ή το περιεχόμενο που παράγεται από χρήστες, έχουν αποκτήσει ολοένα και μεγαλύτερη σημασία, ενώ έχουν πλέον καθιερωθεί νέοι παίκτες, όπως οι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και οι πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο. Η σύγκλιση αυτή των μέσων επιτάσσει ένα επικαιροποιημένο νομικό πλαίσιο που να αποτυπώνει τις εξελίξεις στην αγορά και να επιφέρει ισορροπία μεταξύ της πρόσβασης σε υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου, της προστασίας των καταναλωτών και της ανταγωνιστικότητας.

- (2) Στις 6 Μαΐου 2015, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο «Στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά της Ευρώπης» στην οποία ανακοίνωσε την επανεξέταση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ.
- (3) Η οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει μόνο για τις υπηρεσίες που έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή προγραμμάτων ενημερωτικού, ψυχαγωγικού ή εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Η απαίτηση ως προς τον κύριο αυτόν σκοπό θα πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι ικανοποιείται εάν η υπηρεσία έχει οπτικοακουστικό περιεχόμενο και μορφή που μπορούν να διαχωριστούν από την κύρια δραστηριότητα του παρόχου υπηρεσιών, όπως τα αυτοτελή τμήματα ηλεκτρονικών εφημερίδων που περιέχουν οπτικοακουστικά προγράμματα ή βίντεο παραγόμενα από χρήστες, όταν τα τμήματα αυτά μπορούν να θεωρηθούν διαχωρίσιμα από την κύρια δραστηριότητά τους. Μια υπηρεσία θα πρέπει να

⁽¹⁾ ΕΕ C 34 της 2.2.2017, σ. 157.

⁽²⁾ ΕΕ C 185 της 9.6.2017, σ. 41.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 2018.

⁽⁴⁾ Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) (ΕΕ L 95 της 15.4.2010, σ. 1).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2007/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ. 27).

θεωρείται ότι είναι ακριβώς αναπόσπαστο συμπλήρωμα της κύριας δραστηριότητας, λόγω των στοιχείων που συνδέουν την προσφορά οπτικοακουστικής υπηρεσίας με την κύρια δραστηριότητα όπως η παροχή ειδήσεων σε γραπτή μορφή. Υπό την έννοια αυτή, οι τηλεοπτικοί σταθμοί ή κάθε άλλη οπτικοακουστική υπηρεσία υπό τη συντακτική ευθύνη παρόχου υπηρεσιών μπορούν να συνιστούν αφ' εαυτών υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, ακόμη και εάν παρέχονται σε πλατφόρμα διαμοιρασμού βίντεο, χαρακτηριστικό της οποίας είναι η απουσία συντακτικής ευθύνης. Στις περιπτώσεις αυτές, εναπόκειται στους παρόχους που φέρουν τη συντακτική ευθύνη να συμμορφώνονται με την οδηγία 2010/13/ΕΕ.

- (4) Οι υπηρεσίες πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο παρέχουν οπτικοακουστικό περιεχόμενο στο οποίο το ευρύ κοινό και ειδικότερα οι νέοι έχουν ολοένα και μεγαλύτερη πρόσβαση. Αυτό ισχύει επίσης όσον αφορά τις υπηρεσίες μέσω κοινωνικής δικτύωσης, τα οποία έχουν καταστεί σημαντικό μέσο ανταλλαγής πληροφοριών, ψυχαγωγίας και εκπαίδευσης, μεταξύ άλλων μέσω παροχής πρόσβασης σε προγράμματα και βίντεο παραγόμενα από χρήστες. Αυτές οι υπηρεσίες μέσω κοινωνικής δικτύωσης πρέπει να συμπεριληφθούν, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2010/13/ΕΕ καθώς ανταγωνίζονται για το ίδιο κοινό και έσοδα με τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Επιπλέον, έχουν και αυτές σημαντικό αντίκτυπο καθώς διευκολύνουν τη δυνατότητα των χρηστών να διαμορφώσουν και να επηρεάσουν τις απόψεις άλλων χρηστών. Ως εκ τούτου, προκειμένου να προστατευθούν οι ανήλικοι από επιβλαβές περιεχόμενο και όλοι οι πολίτες από την υποκίνηση μίσους, βίας και τρομοκρατίας, οι υπηρεσίες αυτές θα πρέπει να καλύπτονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ, εφόσον και στον βαθμό που ανταποκρίνονται στον ορισμό υπηρεσίας πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο.
- (5) Αν και στόχος της οδηγίας 2010/13/ΕΕ δεν είναι η ρύθμιση των ιδίων των υπηρεσιών μέσω κοινωνικής δικτύωσης, μια υπηρεσία μέσω κοινωνικής δικτύωσης θα πρέπει να καλύπτεται, εάν η παροχή προγραμμάτων και βίντεο παραγόμενων από χρήστες συνιστά ουσιαστική λειτουργική δυνατότητα της υπηρεσίας αυτής. Η παροχή προγραμμάτων και βίντεο που παράγονται από χρήστες θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνιστά ουσιαστική λειτουργική δυνατότητα της υπηρεσίας μέσω κοινωνικής δικτύωσης, εάν το οπτικοακουστικό περιεχόμενο δεν είναι απλώς παράγωγο των δραστηριοτήτων της εν λόγω υπηρεσίας κοινωνικής δικτύωσης ή δεν συνιστά μικρό μέρος αυτών. Προκειμένου να διασφαλισθεί η σαφήνεια, η αποτελεσματικότητα και η συνέπεια της εφαρμογής, η Επιτροπή θα πρέπει, όπου είναι αναγκαίο, αφού συμβουλευθεί την επιτροπή επαφών, να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές για την πρακτική εφαρμογή του κριτηρίου της ουσιαστικής λειτουργικής δυνατότητας, το οποίο περιλαμβάνεται στον ορισμό της «υπηρεσίας πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο». Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να συνταχθούν λαμβανομένων δεόντων υπόψη των στόχων του γενικού δημόσιου συμφέροντος που πρέπει να επιτευχθούν με τα μέτρα που θα λάβουν οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο και του δικαιώματος στην ελευθερία της έκφρασης.
- (6) Σε περιπτώσεις στις οποίες διαχωρίσιμο τμήμα υπηρεσίας συνιστά υπηρεσία πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο για τους σκοπούς της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, μόνο το εν λόγω τμήμα θα πρέπει να καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία και μόνον όσον αφορά προγράμματα και βίντεο παραγόμενα από χρήστες. Βιντεοκλίπ ενσωματωμένα στο συντακτικό περιεχόμενο ηλεκτρονικών εκδόσεων εφημερίδων και περιοδικών και κινούμενες εικόνες όπως GIFs δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ. Ο ορισμός της υπηρεσίας πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο δεν θα πρέπει να καλύπτει μη οικονομικές δραστηριότητες, όπως την παροχή οπτικοακουστικού περιεχομένου σε ιδιωτικούς δικτυακούς τόπους και ομάδες ενδιαφέροντος μη εμπορικού χαρακτήρα.
- (7) Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, τα εν λόγω κράτη μέλη πρέπει απαραίτητως να καταρτίζουν και να διατηρούν ενημερωμένα μητρώα των παρόχων υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας και των παρόχων πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία τους και να κοινοποιούν τακτικά τα μητρώα αυτά στις αρμόδιες ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς και την Επιτροπή. Τα μητρώα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τα κριτήρια βάσει των οποίων θεμελιώνεται η δικαιοδοσία.
- (8) Για να διαπιστωθεί η δικαιοδοσία απαιτείται εκτίμηση της πραγματικής κατάστασης με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στην οδηγία 2010/13/ΕΕ. Η αξιολόγηση τέτοιων πραγματικών καταστάσεων θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντικρουόμενα αποτελέσματα. Κατά την εφαρμογή των διαδικασιών συνεργασίας που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία, είναι σημαντικό να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να στηρίζει τα ευρήματά της σε αξιόπιστα γεγονότα. Η ομάδα των ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων (ERGA) θα πρέπει, συνεπώς, να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει γνώμες σε θέματα δικαιοδοσίας κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής. Όταν η Επιτροπή, κατά την εφαρμογή των εν λόγω διαδικασιών συνεργασίας, αποφασίζει να ζητήσει τη γνώμη της ERGA, θα πρέπει να ενημερώνει την επιτροπή επαφών, μεταξύ άλλων για κοινοποιήσεις που έχει λάβει από κράτη μέλη στο πλαίσιο αυτών των διαδικασιών συνεργασίας και για γνωμοδοτήσεις της ERGA.
- (9) Οι διαδικασίες και προϋποθέσεις για τον περιορισμό της ελεύθερης παροχής και λήψης υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να είναι οι ίδιες τόσο για τις γραμμικές όσο και για τις μη γραμμικές υπηρεσίες.
- (10) Σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (το «Δικαστήριο»), είναι δυνατόν να περιοριστεί η ελευθερία παροχής υπηρεσιών την οποία εγγυάται η Συνθήκη για επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος, όπως η επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω περιορισμοί είναι δικαιολογημένοι, αναλογικοί και αναγκαίοι. Ως εκ τούτου, ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει ορισμένα μέτρα για να εξασφαλίζει τον σεβασμό των οικείων κανόνων του περί προστασίας των καταναλωτών, όταν οι κανόνες αυτοί δεν εμπίπτουν στους τομείς που συντονίζονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ. Τα μέτρα που λαμβάνει ένα κράτος μέλος για να ενισχύσει το εθνικό καθεστώς για την προστασία των καταναλωτών, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις διαφημίσεις τυχερών παιχνιδιών, θα πρέπει να είναι αιτιολογημένα, αναλογικά προς τον επιδιωκόμενο στόχο και αναγκαία, όπως απαιτείται σύμφωνα με την ισχύουσα νομολογία του Δικαστηρίου. Σε κάθε περίπτωση, ένα κράτος μέλος λήψης δεν πρέπει να λαμβάνει μέτρα που θα μπορούσαν να αποτρέψουν την αναμετάδοση, στην επικράτεια του τηλεοπτικών προγραμμάτων που εκπέμπονται από ένα άλλο κράτος μέλος..

- (11) Ένα κράτος μέλος, όταν κοινοποιεί στην Επιτροπή ότι ένας πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας έχει εγκατασταθεί στο κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία με σκοπό να παρακάμψει τους αυστηρότερους κανόνες στους τομείς που συντονίζει η οδηγία 2010/13/ΕΕ, οι οποίοι θα ίσχυαν για τον εν λόγω πάροχο εάν είχε εγκατασταθεί στο κοινοποιούν κράτος μέλος, θα πρέπει να προσκομίσει αξιόπιστες και δεόντως τεκμηριωμένες συναφείς αποδείξεις. Σε αυτές θα πρέπει να εκτίθενται λεπτομερώς τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει ευλόγως η εν λόγω παράκαμψη των αυστηρότερων κανόνων.
- (12) Στην ανακοίνωσή της προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Βελτίωση της νομοθεσίας για καλύτερα αποτελέσματα – ένα θεματολόγιο της ΕΕ», η Επιτροπή τονίζει ότι, κατά την εξέταση λύσεων πολιτικής, εξετάζει τόσο κανονιστικά όσο και μη κανονιστικά μέσα, με βάση τα πρότυπα της Κοινότητας πρακτικής και τις αρχές για καλύτερη αυτορρύθμιση και συρρύθμιση. Ορισμένοι κώδικες δεοντολογίας, οι οποίοι θεσπίστηκαν σε τομείς που συντονίζονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ έχει αποδειχθεί ότι είναι καλά σχεδιασμένοι, σύμφωνα με τις Αρχές για Καλύτερη Αυτορρύθμιση και Συρρύθμιση. Η ύπαρξη ενός υποστηρικτικού νομοθετικού συστήματος θεωρήθηκε σημαντικός παράγοντας επιτυχίας για την ενίσχυση του επιπέδου συμμόρφωσης με τους κώδικες αυτορρύθμισης ή συρρύθμισης. Είναι εξίσου σημαντικό οι κώδικες αυτοί να καθορίζουν συγκεκριμένους στόχους και σκοπούς, οι οποίοι θα υπόκεινται σε παρακολούθηση και αξιολόγηση κατά τακτά διαστήματα, με βάση τις αρχές της διαφάνειας και της ανεξαρτησίας. Οι κώδικες δεοντολογίας θα πρέπει επίσης να προβλέπουν αποτελεσματικά μέτρα επιβολής. Οι εν λόγω αρχές θα πρέπει να τηρούνται από τους κώδικες αυτορρύθμισης και συρρύθμισης στους τομείς που συντονίζονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ.
- (13) Όπως έχει προκύψει εμπειρικά, τόσο τα μέσα αυτορρύθμισης όσο και τα μέσα συρρύθμισης, που εφαρμόζονται σύμφωνα με διάφορες νομικές παραδόσεις των κρατών μελών, μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο, παρέχοντας υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Τα μέτρα για την επίτευξη των στόχων γενικού δημόσιου συμφέροντος στον αναδυόμενο τομέα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων είναι αποτελεσματικότερα εάν λαμβάνονται με την ενεργό υποστήριξη των ιδίων των παρόχων.
- (14) Η αυτορρύθμιση αποτελεί μορφή εθελοντικής πρωτοβουλίας, η οποία βοηθά τους οικονομικούς φορείς, τους κοινωνικούς εταίρους, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και ενώσεις να υιοθετήσουν κοινές κατευθυντήριες γραμμές μεταξύ τους και για λογαριασμό τους. Όλοι οι ανωτέρω είναι υπεύθυνοι για την ανάπτυξη, παρακολούθηση και την επιβολή της συμμόρφωσης με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διάφορες νομικές παραδόσεις τους, αναγνωρίζουν τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η αποτελεσματική αυτορρύθμιση ως συμπλήρωμα των υφιστάμενων νομοθετικών, δικαστικών και διοικητικών μηχανισμών και τη χρήσιμη συμβολή της στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Ωστόσο, ενώ η αυτορρύθμιση μπορεί να αποτελεί συμπληρωματική μέθοδο εφαρμογής ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, δεν θα πρέπει να αποτελεί υποκατάστατο των υποχρεώσεων του εθνικού νομοθέτη. Η συρρύθμιση παρέχει, στην απλούστερη μορφή της, «νομική σύνδεση» μεταξύ της αυτορρύθμισης και του εθνικού νομοθέτη, σύμφωνα με τις νομικές παραδόσεις των κρατών μελών. Στη συρρύθμιση, ο ρυθμιστικός ρόλος κατανέμεται μεταξύ των ενδιαφερομένων και της κυβέρνησης ή των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή φορέων. Ο ρόλος των σχετικών δημόσιων αρχών περιλαμβάνει την αναγνώριση του συστήματος συρρύθμισης, τον έλεγχο των διαδικασιών του και τη χρηματοδότηση του συστήματος. Η συρρύθμιση θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα κρατικής παρέμβασης σε περίπτωση μη επίτευξης των στόχων της. Υπό την επιφύλαξη των τυπικών υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, η οδηγία 2010/13/ΕΕ ενθαρρύνει τη χρήση της αυτορρύθμισης και της συρρύθμισης. Αυτό, εντούτοις, δεν θα πρέπει να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν καθεστώτα αυτορρύθμισης ή συρρύθμισης ή και τα δύο, ούτε να διακόπτει ή να θέτει σε κίνδυνο πρωτοβουλίες συρρύθμισης οι οποίες εφαρμόζονται ήδη στα κράτη μέλη και λειτουργούν αποτελεσματικά.
- (15) Η διαφάνεια στην ιδιοκτησία των μέσων συνδέεται άμεσα με την ελευθερία της έκφρασης, η οποία αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο κάθε δημοκρατικού συστήματος. Η παροχή πληροφοριών, σχετικά με την ιδιοκτησιακή δομή παρόχων υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, όταν η ιδιοκτησία αυτή έχει ως αποτέλεσμα τον έλεγχο ή την άσκηση σημαντικής επιρροής στο περιεχόμενο των παρεχόμενων υπηρεσιών, επιτρέπει στους χρήστες να κάνουν τεκμηριωμένες κρίσεις επ' αυτού του περιεχομένου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίζουν αν και σε ποιον βαθμό οι πληροφορίες σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς ενός παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας θα πρέπει να είναι προσβάσιμες στους χρήστες, με την προϋπόθεση ότι διαφυλάσσεται η ουσία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι τα μέτρα αυτά είναι αναγκαία και αναλογικά.
- (16) Εξαιτίας του ειδικού χαρακτήρα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, ιδίως του αντικτύπου των εν λόγω υπηρεσιών στον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι σχηματίζουν γνώμη, οι χρήστες έχουν έννομο συμφέρον να γνωρίζουν ποιος είναι υπεύθυνος για το περιεχόμενο των υπηρεσιών αυτών. Προκειμένου να ενισχύεται η ελευθερία της έκφρασης και, κατ' επέκταση, να προάγεται η πολυφωνία των μέσων και να αποφεύγονται συγκρούσεις συμφερόντων, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι οι χρήστες έχουν εύκολη και άμεση πρόσβαση, ανά πάσα στιγμή, σε πληροφορίες σχετικά με τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας. Εναπόκειται στο κάθε κράτος μέλος να αποφασίζει, ιδίως σε ό, τι αφορά πληροφορίες που ενδεχομένως παρέχονται σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τους πραγματικούς δικαιούχους.
- (17) Για να διασφαλιστεί η συνοχή και η ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις και τις αρχές των κρατών μελών, η έννοια της «υποκίνησης βίας ή μίσους» θα πρέπει να νοείται, στον κατάλληλο βαθμό, κατά την έννοια της απόφασης-πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβουλίου (*).

(*) Απόφαση-πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 55).

- (18) Λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των μέσων με τα οποία διαδίδεται το περιεχόμενο μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, είναι σημαντικό να προστατεύεται το ευρύ κοινό από την υποκίνηση τρομοκρατίας. Η οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίζει ότι οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν περιέχουν δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος. Για να διασφαλιστεί η συνοχή και η ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις και τις αρχές των κρατών μελών, η έννοια της «δημόσιας υποκίνησης σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος» θα πρέπει να νοείται κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (19) Για να ενδυναμωθεί η ικανότητα των θεατών, συμπεριλαμβανομένων των γονέων και των ανηλίκων, να επιλέγουν με επίγνωση το περιεχόμενο που θα παρακολουθήσουν, είναι απαραίτητο οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να τους παρέχουν επαρκείς πληροφορίες για το περιεχόμενο που ενδέχεται να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να παρέχονται, για παράδειγμα, μέσω ενός συστήματος με περιγραφικούς δείκτες περιεχομένου, μέσω ηχητικής προειδοποίησης, οπτικού συμβόλου ή οποιουδήποτε άλλου μέσου, το οποίο περιγράφει τη φύση του περιεχομένου.
- (20) Τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των ανηλίκων που εφαρμόζονται στις υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων θα πρέπει επίσης να ισχύουν και για τις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Τούτο θα ενισχύσει το επίπεδο προστασίας. Η προσέγγιση της ελάχιστης εναρμόνισης παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να αναπτύξουν υψηλότερο βαθμό προστασίας για το περιεχόμενο που μπορεί να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Το πλέον επιβλαβές περιεχόμενο που μπορεί να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, αλλά δεν συνιστά κατ' ανάγκη ποινικό αδίκημα, θα πρέπει να υπόκειται στα πλέον αυστηρά μέτρα όπως η κρυπτογράφηση και ο αποφασιστικός γονικός έλεγχος, με την επιφύλαξη της θέσπισης αυστηρότερων μέτρων από τα κράτη μέλη.
- (21) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ αναγνωρίζει ότι τα παιδιά δικαιούνται ειδική προστασία όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η θέσπιση μηχανισμών προστασίας των παιδιών από τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας οδηγεί αναπόφευκτα στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανηλίκων. Δεδομένου ότι οι μηχανισμοί αυτοί έχουν ως στόχο την προστασία των παιδιών, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ανηλίκων που υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων προστασίας των παιδιών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς.
- (22) Η διασφάλιση της προσβασιμότητας στο οπτικοακουστικό περιεχόμενο αποτελεί στοιχειώδη απαίτηση στο πλαίσιο των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί βάσει της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Στο πλαίσιο της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, ο όρος «άτομα με αναπηρίες» θα πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τη φύση των υπηρεσιών που καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία, δηλαδή των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρίες και των ηλικιωμένων να συμμετέχουν και να εντάσσονται στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Ένωσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την παροχή προσβάσιμων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν αμελλητί ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να επιδιώκουν ενεργά να καταστήσουν το περιεχόμενο προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρίες και ιδίως με οπτική ή ακουστική αναπηρία. Οι απαιτήσεις προσβασιμότητας θα πρέπει να εκπληρώνονται μέσω σταδιακής και συνεχούς διαδικασίας, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τους πρακτικούς και αναπόφευκτους περιορισμούς που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πλήρη προσβασιμότητα, όπως προγράμματα ή εκδηλώσεις που μεταδίδονται σε πραγματικό χρόνο. Προκειμένου να μετρηθεί η πρόοδος την οποία έχουν σημειώσει οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας όσον αφορά τη σταδιακή πρόσβαση των προσώπων με οπτική ή ακουστική αναπηρία στις υπηρεσίες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους να τους υποβάλλουν εκθέσεις σε τακτική βάση.
- (23) Τα μέσα επίτευξης της προσβασιμότητας στις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων σύμφωνα με την οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνουν, χωρίς ωστόσο να πρέπει να περιορίζονται σε αυτά, νοηματική γλώσσα, υποτίτλισμό για τους κωφούς και τα άτομα με προβλήματα ακοής, εκφωνούμενους υποτίτλους και ακουστική περιγραφή. Ωστόσο, η εν λόγω οδηγία δεν καλύπτει τα χαρακτηριστικά στοιχεία ή τις υπηρεσίες που παρέχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων ούτε καλύπτει τα χαρακτηριστικά στοιχεία προσβασιμότητας των ηλεκτρονικών οδηγιών προγραμμάτων (EPG). Κατά συνέπεια, η εν λόγω οδηγία δεν θίγει το ενωσιακό δίκαιο που αποσκοπεί στην εναρμόνιση της προσβασιμότητας στις υπηρεσίες που παρέχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, όπως ιστοτόπους, διαδικτυακές εφαρμογές και EPG, ή την παροχή πληροφοριών σχετικά με την προσβασιμότητα και σε προσβάσιμους μορφότευπους.
- (24) Σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να μην είναι δυνατό να παρασχεθούν πληροφορίες έκτακτης ανάγκης κατά τρόπο προσβάσιμο από άτομα με αναπηρία. Όμως, τέτοιες εξαιρετικές περιπτώσεις δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών έκτακτης ανάγκης μέσω υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.
- (25) Η οδηγία 2010/13/ΕΕ δεν θίγει την δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν υποχρεώσεις για να διασφαλίσουν την κατάλληλη προβολή περιεχομένου γενικού ενδιαφέροντος βάσει καθορισμένων στόχων γενικού συμφέροντος, όπως η πολυφωνία των μέσων επικοινωνίας, η ελευθερία του λόγου και η πολιτισμική πολυμορφία. Οι εν λόγω υποχρεώσεις θα

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 31.3.2017, σ. 6.)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

πρέπει να επιβάλλονται μόνον όταν είναι απαραίτητες για να επιτευχθούν οι στόχοι γενικού συμφέροντος που καθορίζονται σαφώς από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο. Όταν αποφασίζουν να επιβάλουν κανόνες για την κατάλληλη προβολή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιβάλλουν μόνον αναλογικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις, με σκοπό την εξυπηρέτηση θεμιτών στόχων δημόσιας πολιτικής.

- (26) Προκειμένου να προστατεύεται η συντακτική ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και η οπτικοακουστική αξιακή αλυσίδα, είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται η ακεραιότητα των προγραμμάτων και των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που παρέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας. Τα προγράμματα και οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν θα πρέπει να μεταδίδονται με περικοπές, τροποποιήσεις ή διακοπές, καθώς και με επικαλύψεις για εμπορικούς σκοπούς, εάν δεν δώσει τη ρητή συναίνεσή τους ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι επικαλύψεις που αποφασίζονται ή επιτρέπονται αποκλειστικά από τον αποδέκτη της υπηρεσίας για ιδιωτική χρήση, όπως οι επικαλύψεις που προκύπτουν από υπηρεσίες προσωποποιημένων διαφημίσεων, δεν απαιτούν τη συναίνεση του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας. Τα στοιχεία ελέγχου οποιασδήποτε απαιτούμενης διαπαφής χρήστη για τη λειτουργία της συσκευής ή την πλοήγηση στο πρόγραμμα, όπως οι ραβδώσεις ρύθμισης του ήχου, οι λειτουργίες αναζήτησης, οι επιλογές πλοήγησης ή οι κατάλογοι καναλιών, δεν θα πρέπει να καλύπτονται. Οι νόμιμες επικαλύψεις, όπως προειδοποιήσεις, πληροφορίες γενικού δημόσιου συμφέροντος, υπότιτλοι ή εμπορικές ανακοινώσεις του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας δεν θα πρέπει, επίσης, να καλύπτονται. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ τεχνικές συμπίεσης δεδομένων που μειώνουν το μέγεθος του αρχείου δεδομένων και άλλες τεχνικές για την προσαρμογή μιας υπηρεσίας στα μέσα διανομή, όπως η ανάλυση και η κωδικοποίηση, χωρίς τροποποίηση του περιεχομένου, δεν θα πρέπει να καλύπτονται.

Μέτρα για την προστασία της ακεραιότητας των προγραμμάτων και των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να επιβάλλονται όταν είναι απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων γενικού συμφέροντος, οι οποίοι καθορίζονται σαφώς από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να επιβάλλουν αναλογικές υποχρεώσεις στις επιχειρήσεις, για την εξυπηρέτηση θεμιτών στόχων δημόσιας πολιτικής.

- (27) Με εξαίρεση τη χορηγία και την τοποθέτηση προϊόντος, οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για οινόπνευματώδη ποτά στο πλαίσιο κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τα οινόπνευματώδη ποτά στις τηλεοπτικές διαφημίσεις και τις τηλεπώλησεις, όπως ορίζεται στην οδηγία 2010/13/ΕΕ. Τα λεπτομερέστερα κριτήρια που εφαρμόζονται για τα οινόπνευματώδη ποτά στις τηλεοπτικές διαφημίσεις και την τηλεπώληση περιορίζονται στα διαφημιστικά μηνύματα, τα οποία από τη φύση τους διακρίνονται από το πρόγραμμα, και συνεπώς αποκλείουν τις υπόλοιπες εμπορικές ανακοινώσεις οι οποίες συνδέονται με το πρόγραμμα ή αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του προγράμματος, όπως η χορηγία και η τοποθέτηση προϊόντος. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω κριτήρια δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στη χορηγία και την τοποθέτηση προϊόντος στο πλαίσιο των κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.
- (28) Υπάρχουν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο ορισμένες ευρέως αναγνωρισμένες διατροφικές οδηγίες, όπως το πρότυπο θρεπτικών χαρακτηριστικών του περιφερειακού γραφείου του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για την Ευρώπη, οι οποίες αποσκοπούν στη διαφοροποίηση των τροφίμων με βάση τη διατροφική τους σύσταση κατά τις τηλεοπτικές διαφημίσεις τροφίμων που απευθύνονται σε παιδιά. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να διασφαλίζουν τη χρήση της αυτορρύθμισης και της συρρύθμισης, μεταξύ άλλων μέσω κωδικών δεοντολογίας, για την πραγματική μείωση της έκθεσης των παιδιών στις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις σχετικά με τα τρόφιμα και τα ποτά με υψηλή περιεκτικότητα σε αλάτι, σάκχαρα, λιπαρά, κορεσμένο λίπος ή trans-λιπαρά οξέα ή που με κάποιον άλλον τρόπο δεν τηρούν τις εν λόγω εθνικές ή διεθνείς διατροφικές οδηγίες.
- (29) Παρομοίως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να διασφαλίζουν τη χρήση κωδικών δεοντολογίας αυτορρύθμισης και συρρύθμισης, προκειμένου να μειώνεται πραγματικά η έκθεση παιδιών και ανηλίκων σε οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για οινόπνευματώδη ποτά. Υπάρχουν ορισμένα συστήματα αυτορρύθμισης ή συρρύθμισης σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο που αποσκοπούν στην υπεύθυνη εμπορία οινόπνευματωδών ποτών, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων που λειτουργούν στο πλαίσιο των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων. Θα πρέπει να ενθαρρύνονται περαιτέρω τα εν λόγω συστήματα, ιδίως εκείνα που στοχεύουν στο να διασφαλίζεται ότι οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για οινόπνευματώδη ποτά συνοδεύονται από μηνύματα για υπεύθυνη κατανάλωση αλκοόλ.
- (30) Είναι σημαντικό οι ανήλικοι να προστατεύονται αποτελεσματικά από την έκθεση στις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις σχετικά με την προώθηση των τυχερών παιχνιδιών. Εν προκειμένω, υπάρχουν σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο διάφορα συστήματα αυτορρύθμισης ή συρρύθμισης για την προώθηση τυχερών παιχνιδιών με υπευθυνότητα, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων των συστημάτων που λειτουργούν στο πλαίσιο των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων.
- (31) Για να εξαλειφθούν τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των διασυνοριακών υπηρεσιών στο εσωτερικό της Ένωσης, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων αυτορρύθμισης και συρρύθμισης που στοχεύουν, ιδίως, στην προστασία των καταναλωτών ή της δημόσιας υγείας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με το ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (ΕΕ L 310 της 26.11.2015, σ. 1).

- (32) Η αγορά τηλεοπτικών υπηρεσιών έχει εξελιχθεί και υπάρχει, επομένως, ανάγκη για μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις, ιδίως όσον αφορά τους ποσοτικούς κανόνες στις γραμμικές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και την τοποθέτηση προϊόντος. Χάρη στην εμφάνιση νέων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που δεν περιέχουν διαφημίσεις, έχουν διευρυνθεί οι δυνατότητες επιλογής των τηλεθεατών, οι οποίοι μπορούν να στραφούν εύκολα σε εναλλακτικές προσφερόμενες μορφές υπηρεσιών.
- (33) Η απελευθέρωση της τοποθέτησης προϊόντος δεν έχει αποφέρει την αναμενόμενη αξιοποίηση αυτής της μορφής οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης. Ειδικότερα, η γενική απαγόρευση της τοποθέτησης προϊόντος, αν και με ορισμένες εξαιρέσεις, δεν έχει δημιουργήσει ασφάλεια δικαίου για τους παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας. Η τοποθέτηση προϊόντος θα πρέπει, συνεπώς, να επιτρέπεται σε όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και τις υπηρεσίες πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, με την επιφύλαξη εξαιρέσεων.
- (34) Η τοποθέτηση προϊόντος δεν θα πρέπει να επιτρέπεται σε ειδησεογραφικά προγράμματα και προγράμματα επικαιρότητας, προγράμματα για θέματα καταναλωτών, θρησκευτικά προγράμματα και παιδικά προγράμματα. Ειδικότερα, τα στοιχεία έχουν δείξει ότι η τοποθέτηση προϊόντος και οι ενσωματωμένες διαφημίσεις είναι δυνατόν να επηρεάσουν τη συμπεριφορά των παιδιών, διότι τα παιδιά δεν είναι συνηθισ σε θέση να αναγνωρίσουν το εμπορικό περιεχόμενο. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο να συνεχιστεί η απαγόρευση της τοποθέτησης προϊόντος σε παιδικά προγράμματα. Τα προγράμματα για θέματα καταναλωτών είναι προγράμματα που παρέχουν συμβουλές στους τηλεθεατές ή περιλαμβάνουν αξιολογήσεις σχετικά με την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών. Το να επιτραπεί η τοποθέτηση προϊόντος σε τέτοια προγράμματα θα δυσχέρανε τη δυνατότητα διάκρισης μεταξύ διαφήμισης και συντακτικού περιεχομένου για τους τηλεθεατές, οι οποίοι μπορεί να αναμένουν από τα εν λόγω προγράμματα γνώσια και ειλικρινή αξιολόγηση προϊόντων ή υπηρεσιών.
- (35) Οι πάροχοι των κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θα πρέπει να προωθούν την παραγωγή και διανομή ευρωπαϊκών έργων, εξασφαλίζοντας ότι οι κατάλογοι τους περιέχουν ένα ελάχιστο ποσοστό ευρωπαϊκών έργων και ότι παρέχεται γι' αυτά επαρκώς προβλεβλημένη θέση. Η επισημάνση των μεταδεδομένων οπτικοακουστικού περιεχομένου που χαρακτηρίζεται ως ευρωπαϊκό έργο θα πρέπει να ενθαρρύνεται, ώστε τέτοια μεταδεδομένα να είναι διαθέσιμα στους παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας. Η προβλεβλημένη θέση περιλαμβάνει την προώθηση ευρωπαϊκών έργων μέσω της διευκόλυνσης της πρόσβασης σε αυτά τα έργα. Η προβλεβλημένη θέση μπορεί να διασφαλιστεί με πληθώρα μέσων, όπως με μια ενότητα ειδικά αφιερωμένη στα ευρωπαϊκά έργα, η οποία είναι προσβάσιμη από την αρχική σελίδα της υπηρεσίας, με τη δυνατότητα αναζήτησης ευρωπαϊκών έργων μέσω του εργαλείου αναζήτησης που διατίθεται στο πλαίσιο της εν λόγω υπηρεσίας, με την παρουσία ευρωπαϊκών έργων σε διαφημίσεις της υπηρεσίας ή με ένα ελάχιστο ποσοστό ευρωπαϊκών έργων, τα οποία επιλέγονται από τον κατάλογο της εν λόγω υπηρεσίας, για παράδειγμα με τη χρήση διαφημιστικών παραθύρων (banners) ή παρόμοιων εργαλείων.
- (36) Για να διασφαλιστεί ικανοποιητικό επίπεδο επενδύσεων σε ευρωπαϊκά έργα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν οικονομικές υποχρεώσεις στους παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτειά τους. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να λάβουν τη μορφή άμεσων συνεισφορών για την παραγωγή και την απόκτηση δικαιωμάτων σε ευρωπαϊκά έργα. Τα κράτη μέλη μπορούν, επίσης, να επιβάλλουν εισφορές που καταβάλλονται σε ένα ταμείο, με βάση τα έσοδα από τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται στο έδαφός τους και προορίζονται για αυτό. Η παρούσα οδηγία διευκρινίζει ότι, δεδομένης της άμεσης σύνδεσης μεταξύ των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων και των διαφορετικών πολιτιστικών πολιτικών των κρατών μελών, επιτρέπεται επίσης σε κάθε κράτος μέλος να επιβάλλει τέτοιες οικονομικές υποχρεώσεις σε εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας, οι οποίοι ωστόσο διαθέτουν υπηρεσίες που στοχεύουν στην επικράτεια του πρώτου κράτους μέλους. Στην εν λόγω περίπτωση, οι οικονομικές υποχρεώσεις θα πρέπει να επιβάλλονται μόνον επί των εσόδων που προέρχονται από τους τηλεθεατές στο κράτος μέλος που είναι αποδέκτης των υπηρεσιών. Οι πάροχοι υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας, οι οποίοι υποχρεούνται να συμβάλλουν σε προγράμματα χρηματοδότησης κινηματογραφικών ταινιών στο κράτος μέλος που είναι αποδέκτης των υπηρεσιών τους, θα πρέπει να μπορούν να επωφελούνται χωρίς διακρίσεις, ακόμη κι όταν δεν διαθέτουν εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος, από τις ενισχύσεις που διατίθενται στο πλαίσιο των αντίστοιχων προγραμμάτων χρηματοδότησης κινηματογραφικών ταινιών σε παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας.
- (37) Οι τηλεοπτικοί οργανισμοί σήμερα επενδύουν περισσότερο σε ευρωπαϊκά οπτικοακουστικά έργα από ό,τι οι πάροχοι των κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Κατά συνέπεια, εάν το κράτος μέλος που είναι αποδέκτης των υπηρεσιών επιλέξει να επιβάλει οικονομική υποχρέωση σε τηλεοπτικό οργανισμό που υπόκειται στη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους, θα πρέπει να συνυπολογίσει τις άμεσες συνεισφορές για την παραγωγή και την απόκτηση δικαιωμάτων σε ευρωπαϊκά έργα, και, ειδικότερα, τις συμπαραγωγές, στις οποίες έχει προβεί ο εν λόγω τηλεοπτικός οργανισμός, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της αρχής της αναλογικότητας. Αυτό δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ορίζουν, σύμφωνα με την πολιτική τους στον τομέα του πολιτισμού και εφόσον αυτό δεν αντιβαίνει στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, το επίπεδο των χρηματοοικονομικών συνεισφορών που πρέπει να καταβάλλουν οι πάροχοι υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία τους.
- (38) Ένα κράτος μέλος, όταν αξιολογεί, κατά περίπτωση, εάν μια κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος απευθύνεται σε τηλεθεατές στην επικράτειά του, θα πρέπει να μπορεί να αναφερθεί σε δείκτες, όπως η διαφήμιση ή άλλες ενέργειες προώθησης, οι οποίες προορίζονται ειδικά για πελάτες στη δική του επικράτεια, δεδομένου ότι η κύρια γλώσσα της υπηρεσίας ή η ύπαρξη περιεχομένου ή εμπορικών ανακοινώσεων προορίζονται ειδικά για τους τηλεθεατές του κράτους μέλους λήψης.

- (39) Όταν ένα κράτος μέλος επιβάλλει χρηματοοικονομικές συνεισφορές σε παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας, θα πρέπει να επιδιώκεται, με τις συνεισφορές αυτές, η κατάλληλη προώθηση ευρωπαϊκών έργων, αποφεύγοντας τον κίνδυνο διπλής επιβολής εισφορών για τους παρόχους υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας. Με αυτόν τον τρόπο, εάν το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών μέσω επικοινωνίας επιβάλλει χρηματοοικονομική συνεισφορά στον εν λόγω πάροχο, τότε το εν λόγω κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις χρηματοοικονομικές συνεισφορές που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη που είναι αποδέκτες των υπηρεσιών.
- (40) Για να διασφαλιστεί ότι οι υποχρεώσεις σχετικά με την προώθηση ευρωπαϊκών έργων δεν υπονομεύουν την ανάπτυξη της αγοράς και για να καταστεί δυνατή η είσοδος νέων παραγόντων στην αγορά, οι πάροχοι που δεν έχουν σημαντική παρουσία στην αγορά δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε τέτοιες απαιτήσεις. Αυτό ισχύει ιδίως για τους παρόχους με χαμηλό κύκλο εργασιών και χαμηλή τηλεθέαση. Η χαμηλή τηλεθέαση μπορεί να καθοριστεί, για παράδειγμα, βάσει του χρόνου θέασης ή των πωλήσεων, ανάλογα με τη φύση της υπηρεσίας, ενώ κατά τον καθορισμό του χαμηλού κύκλου εργασιών θα πρέπει να συνεκτιμώνται τα διαφορετικά μεγέθη των αγορών του οπτικοακουστικού τομέα στα κράτη μέλη. Επίσης, δεν θα ήταν ενδεδειγμένο να επιβάλλονται τέτοιες απαιτήσεις στις περιπτώσεις στις οποίες, λόγω του είδους ή του θεματικού τομέα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, οι απαιτήσεις αυτές θα ήταν ανέφικτες ή αδικαιολόγητες.
- (41) Είναι σημαντικό οι τηλεοπτικοί οργανισμοί να διαθέτουν μεγαλύτερη ευελιξία και να μπορούν να επιλέγουν τον χρόνο προβολής της διαφήμισης, ώστε να μεγιστοποιούν τη ζήτηση των διαφημιζομένων και τη ροή των τηλεθεατών. Πρέπει, εντούτοις, να διατηρηθεί επαρκές επίπεδο προστασίας των καταναλωτών ως προς το ζήτημα αυτό, επειδή η ευελιξία αυτή θα μπορούσε να εκθέσει τους θεατές σε υπερβολική ποσότητα διαφημίσεων κατά τη διάρκεια των ζωνών υψηλής τηλεθέασης. Θα πρέπει συνεπώς να ισχύουν συγκεκριμένα όρια κατά την περίοδο από τις 06.00 ως τις 18.00 και από τις 18.00 ως τις 24.00.
- (42) Ουδέτερα πλαίσια διαχωρίζουν το συντακτικό περιεχόμενο από τηλεοπτικές διαφημίσεις ή τα μηνύματα τηλεπώλησης και τα μεμονωμένα τηλεοπτικά μηνύματα. Επιτρέπουν στον τηλεθεατή να διακρίνει με σαφήνεια πότε τελειώνει ο ένας τύπος οπτικοακουστικού περιεχομένου και πότε αρχίζει ο άλλος. Είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι τα ουδέτερα πλαίσια εξαιρούνται από το ποσοτικό όριο που ορίζεται για την τηλεοπτική διαφήμιση. Σκοπός είναι να εξασφαλιστεί ότι ο χρόνος των ουδέτερων πλαισίων δεν έχει επίπτωση στον χρόνο των διαφημίσεων και ότι τα έσοδα από τις διαφημίσεις δεν επηρεάζονται αρνητικά.
- (43) Ο χρόνος μετάδοσης που διατίθεται για ανακοινώσεις του τηλεοπτικού οργανισμού σχετικά με τα δικά του προγράμματα και τα παρεπόμενα προϊόντα που προέρχονται άμεσα από τα εν λόγω προγράμματα ή για ανακοινώσεις δημόσιων υπηρεσιών και εκκλήσεις για φιλανθρωπίες που μεταδίδονται δωρεάν, με εξαίρεση τα έξοδα που προκύπτουν από τη μετάδοση των εκκλήσεων αυτών, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο μέγιστο χρόνο μετάδοσης που μπορεί να διατίθεται για τηλεοπτική διαφήμιση και τηλεπώληση. Επιπλέον, πολλοί τηλεοπτικοί οργανισμοί ανήκουν σε μεγαλύτερους ομίλους μέσω επικοινωνίας και προβάλλουν ανακοινώσεις όχι μόνο σε σχέση με τα δικά τους προγράμματα και τα παρεπόμενα προϊόντα που προέρχονται άμεσα από αυτά, αλλά και σε σχέση με προγράμματα και υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων άλλων οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο μέσω επικοινωνίας. Ο χρόνος μετάδοσης που διατίθεται για τέτοιες ανακοινώσεις επίσης δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στον μέγιστο χρόνο μετάδοσης που μπορεί να διατίθεται για τηλεοπτική διαφήμιση και τηλεπώληση.
- (44) Οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, οι οποίοι καλύπτονται από την οδηγία 2010/13/ΕΕ, παρέχουν υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, κατά την έννοια της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Οι εν λόγω πάροχοι υπόκεινται, συνεπώς, στις διατάξεις για την εσωτερική αγορά που ορίζονται στην εν λόγω οδηγία, εάν είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος. Είναι σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι οι ίδιοι κανόνες εφαρμόζονται επίσης στους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος, με σκοπό να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητα των προβλεπόμενων στην οδηγία 2010/13/ΕΕ μέτρων προστασίας των ανηλίκων και του ευρέος κοινού και να εξασφαλιστούν κατά τον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό ίσοι όροι ανταγωνισμού, εφόσον οι εν λόγω πάροχοι έχουν είτε μητρική επιχείρηση είτε θυγατρική επιχείρηση εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή όταν αυτοί ανήκουν σε όμιλο του οποίου άλλη επιχείρηση είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, οι ορισμοί που θεσπίζονται στην οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να βασίζονται σε αρχές και να διασφαλίζουν ότι μια επιχείρηση δεν είναι δυνατόν να επιτύχει την εξαίρεσή της από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας δημιουργώντας μια διάρθρωση ομίλου με πολλαπλά επίπεδα επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους εντός ή εκτός της Ένωσης. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνεται για τους παρόχους που υπάγονται στη δικαιοδοσία κάθε κράτους μέλους δυνάμει των κανόνων περί ελευθερίας εγκατάστασης οι οποίοι θεσπίζονται στις οδηγίες 2000/31/ΕΕ και 2010/13/ΕΚ.
- (45) Νέες προκλήσεις εμφανίζονται, ιδίως σε σχέση με τις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο, στις οποίες οι χρήστες, ιδιαίτερα οι ανήλικοι, καταναλώνουν όλο και περισσότερο οπτικοακουστικό περιεχόμενο. Στο πλαίσιο αυτό, το επιβλαβές περιεχόμενο και η ρητορική μίσους που μεταδίδονται από υπηρεσίες πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο προκαλούν ολοένα και μεγαλύτερη ανησυχία. Για τους σκοπούς της προστασίας των ανηλίκων και του ευρέος κοινού από τέτοιο περιεχόμενο, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν αναλογικοί κανόνες για τα θέματα αυτά.

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

- (46) Οι εμπορικές ανακοινώσεις των υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο έχουν ήδη ρυθμιστεί από την οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), η οποία απαγορεύει τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων των παραπλανητικών και επιθετικών πρακτικών που χρησιμοποιούνται στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

Όσον αφορά τις εμπορικές ανακοινώσεις για τα προϊόντα καπνού και τα συναφή προϊόντα στις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο, οι υφιστάμενες απαγορεύσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2003/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (²), καθώς και οι απαγορεύσεις που ισχύουν για τις εμπορικές ανακοινώσεις σχετικά με τα ηλεκτρονικά τσιγάρα και τους περιέκτες επαναπλήρωσης, βάσει της οδηγίας 2014/40/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (³), διασφαλίζουν την επαρκή προστασία των καταναλωτών από τα προϊόντα καπνού και τα συναφή προϊόντα. Δεδομένου ότι οι χρήστες βασίζονται όλο και περισσότερο στις υπηρεσίες που παρέχουν οι πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο για να έχουν πρόσβαση σε οπτικοακουστικό περιεχόμενο, είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας των καταναλωτών με εναρμόνιση των κανόνων για τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις, στον κατάλληλο βαθμό, μεταξύ όλων των παρόχων. Είναι, λοιπόν, σημαντικό οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις στις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο να προσδιορίζονται με σαφήνεια και να τηρούν ένα σύνολο στοιχειωδών ποιοτικών απαιτήσεων.

- (47) Ένα σημαντικό μέρος του περιεχομένου των υπηρεσιών που παρέχουν οι υπηρεσίες πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο δεν υπόκειται στη συντακτική ευθύνη των παρόχων της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο. Ωστόσο, οι εν λόγω πάροχοι εν γένει καθορίζουν την οργάνωση του περιεχομένου, δηλαδή των προγραμμάτων, των βίντεο που παράγουν οι χρήστες και των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων, μεταξύ άλλων και με τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων ή αλγορίθμων. Κατά συνέπεια, οι εν λόγω πάροχοι θα πρέπει να υποχρεούνται να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την προστασία των ανηλικών από περιεχόμενο που θα μπορούσε να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική τους ανάπτυξη. Θα πρέπει, επίσης, να υποχρεούνται να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την προστασία του ευρέος κοινού από περιεχόμενο το οποίο εμπεριέχει υποκίνηση βίας ή μίσους κατά ομάδας ή μέλους ομάδας για οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης») ή περιεχομένου του οποίου η διάδοση αποτελεί ποινικό αδίκημα δυνάμει του ενωσιακού δικαίου.
- (48) Δεδομένου του ρόλου που διαδραματίζουν οι πάροχοι στο περιεχόμενο που παρέχεται από τις υπηρεσίες τους, τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των ανηλικών και του ευρέος κοινού θα πρέπει να αφορούν την οργάνωση του περιεχομένου και όχι το περιεχόμενο καθαυτό. Οι σχετικές απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 2010/13/EE θα πρέπει, επομένως, να ισχύουν με την επιφύλαξη των άρθρων 12 ως 14 της οδηγίας 2000/31/EK, τα οποία προβλέπουν απαλλαγή από την ευθύνη για τη μετάδοση παράνομων πληροφοριών, ή την αυτόματη, ενδιάμεση και προσωρινή αποθήκευσή τους, ή την αποθήκευσή τους από ορισμένους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Κατά την παροχή υπηρεσιών καλυπτόμενων από τα άρθρα 12 ως 14 της οδηγίας 2000/31/EK, οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται επίσης με την επιφύλαξη του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο απαλλάσσει αυτούς τους παρόχους από τις γενικές υποχρεώσεις ελέγχου των εν λόγω πληροφοριών ή ενεργούς αναζήτησης γεγονότων ή περιστάσεων που καταδεικνύουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες, χωρίς, ωστόσο, το εν λόγω άρθρο να αφορά τις υποχρεώσεις ελέγχου σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και, ιδίως, χωρίς να θίγει τις εντολές των εθνικών αρχών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (49) Οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο θα πρέπει να συμμετέχουν όσο το δυνατόν περισσότερο στην εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων που λαμβάνονται βάσει της οδηγίας 2010/13/EE. Θα πρέπει, συνεπώς, να ενθαρρύνεται η συρρίθμιση. Θα πρέπει, επίσης, να διατηρηθεί η δυνατότητα των παρόχων πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο να λαμβάνουν αυστηρότερα μέτρα σε εθελοντική βάση σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, με σεβασμό στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, καθώς και στην πολυφωνία στα μέσα.
- (50) Το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής και το δικαίωμα στη δίκαιη δίκη είναι θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη. Οι διατάξεις της οδηγίας 2010/13/EE δεν θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εκλαμβάνονται κατά τρόπο που να εμποδίζει τα μέρη να ασκήσουν το δικαίωμα πρόσβασής τους στο δικαστικό σύστημα.
- (51) Κατά τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την προστασία των ανηλικών από επιβλαβές περιεχόμενο, καθώς και του ευρέος κοινού από περιεχόμενο υποκίνησης βίας, μίσους και τρομοκρατίας σύμφωνα με την οδηγία 2010/13/EE, θα πρέπει να σταθμίζονται με προσοχή τα ισχύοντα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ορίζονται στον Χάρτη. Αυτό αφορά ειδικότερα, ανάλογα με την περίπτωση, το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, την επιχειρηματική ελευθερία, την απαγόρευση των διακρίσεων και τα δικαιώματα του παιδιού.

(¹) Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

(²) Οδηγία 2003/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, για την προώθηση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού (ΕΕ L 152 της 20.6.2003, σ. 16).

(³) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προώθηση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/EK (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 1).

- (52) Η επιτροπή επαφών έχει ως στόχο να διευκολύνει την αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας 2010/13/ΕΕ και πρέπει να πραγματοποιεί τακτικές διαβουλεύσεις για όλα τα πρακτικά προβλήματα που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας. Το έργο της επιτροπής επαφών δεν θα πρέπει να περιορίζεται στα υφιστάμενα ζητήματα πολιτικής του οπτικοακουστικού τομέα αλλά θα πρέπει να καλύπτει και τις συναφείς εξελίξεις που προκύπτουν στον τομέα αυτόν. Η επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των σχετικών εθνικών αρχών των κρατών μελών. Κατά τον διορισμό των εκπροσώπων τους, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να προωθούν την ισότητα των φύλων στη σύνθεση της επιτροπής επαφών.
- (53) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τα αρμόδια όργανά τους είναι νομικά διακριτά από την κυβέρνηση. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη από την άσκηση εποπτείας, σύμφωνα με το εθνικό συνταγματικό τους δίκαιο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τα αρμόδια όργανα θα πρέπει να θεωρείται ότι έχουν επιτύχει τον απαιτούμενο βαθμό ανεξαρτησίας εφόσον οι εν λόγω αρχές ή τα αρμόδια όργανα, μεταξύ άλλων και όσες οντότητες έχουν συσταθεί ως δημόσιες αρχές ή αρμόδια όργανα, είναι λειτουργικά και ουσιαστικά ανεξάρτητες από τις οικείες κυβερνήσεις και από κάθε άλλον δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα. Τούτο θεωρείται αναγκαίο ώστε να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεων που λαμβάνονται από μια εθνική ρυθμιστική αρχή ή αρμόδιο όργανο. Η απαίτηση ανεξαρτησίας δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να ιδρύουν ρυθμιστικές αρχές που έχουν την εποπτεία σε διάφορους τομείς, όπως στους τομείς των οπτικοακουστικών μέσων και των τηλεπικοινωνιών. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τα αρμόδια όργανα θα πρέπει να διαθέτουν την αρμοδιότητα επιβολής και τους πόρους που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, όσον αφορά το προσωπικό, την εμπειρογνομosύνη και τα οικονομικά μέσα. Οι δραστηριότητες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή των αρμόδιων φορέων που καθορίζονται δυνάμει της οδηγίας 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να διασφαλίζουν τον σεβασμό των στόχων της πολυφωνίας των μέσων επικοινωνίας, της πολιτισμικής πολυμορφίας, της προστασίας των καταναλωτών, της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της προώθησης του θεμιτού ανταγωνισμού.
- (54) Δεδομένου ότι ένας από τους σκοπούς των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων είναι να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πολιτών και να διαμορφώνουν την κοινή γνώμη, είναι σημαντικό να μπορούν οι υπηρεσίες αυτές να ενημερώνουν τους πολίτες και την κοινωνία κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο και με τη μεγαλύτερη δυνατή ποικιλία. Ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί μόνον εφόσον οι συντακτικές αποφάσεις λαμβάνονται χωρίς καμία κρατική παρέμβαση ή επιρροή από εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς, η οποία υπερβαίνει την απλή εφαρμογή του νόμου και δεν αποσκοπεί στη διαφύλαξη νομικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος, το οποίο πρέπει να προστατεύεται ανεξάρτητα από συγκεκριμένη προσωπική γνωμοδότηση.
- (55) Θα πρέπει να υφίστανται αποτελεσματικοί μηχανισμοί προσφυγής σε εθνικό επίπεδο. Το σχετικό όργανο προσφυγών θα πρέπει να είναι ανεξάρτητο από τα μέρη που εμπλέκονται στην προσφυγή. Το όργανο αυτό μπορεί να είναι δικαστήριο. Η διαδικασία προσφυγής δεν θα πρέπει να θίγει την κατανομή των αρμοδιοτήτων εντός των εθνικών δικαστικών συστημάτων.
- (56) Για να διασφαλιστεί η συνεκτική εφαρμογή του ενωσιακού κανονιστικού πλαισίου του οπτικοακουστικού τομέα σε όλα τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θέσπισε την ERGA με απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2014 ⁽¹⁾. Ο ρόλος της ERGA είναι να παρέχει τεχνική εμπειρογνομosύνη στην Επιτροπή κατά το έργο της για την εξασφάλιση της συνεκτικής εφαρμογής της οδηγίας 2010/13/ΕΕ σε όλα τα κράτη μέλη και να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή φορέων, καθώς και μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή φορέων και της Επιτροπής.
- (57) Η ERGA συνέβαλε θετικά στην ανάπτυξη συνεκτικών ρυθμιστικών πρακτικών και έχει παράσχει στην Επιτροπή νομικές συμβουλές υψηλού επιπέδου σχετικά με θέματα εφαρμογής. Για τον λόγο αυτό, ο ρόλος της πρέπει να αναγνωριστεί επίσης και να ενισχυθεί στην οδηγία 2010/13/ΕΕ. Επομένως, η ERGA θα πρέπει να συσταθεί δυνάμει της εν λόγω οδηγίας.
- (58) Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει την ευχέρεια να συμβουλευτεί την ERGA για κάθε ζήτημα που συνδέεται με τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και τις πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο. Η ERGA θα πρέπει να επικουρεί την Επιτροπή, παρέχοντας τεχνική εμπειρογνομosύνη και συμβουλές, καθώς και διευκολύνοντας την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, οι οποίες είναι σχετικές, μεταξύ άλλων, με κώδικες δεοντολογίας αυτορρύθμισης και συρρύθμισης. Ειδικότερα, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητεί τη γνώμη της ERGA κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, με σκοπό να διευκολυνθεί η συγκλίνουσα εφαρμογή της. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, η ERGA θα πρέπει να διατυπώνει μη δεσμευτικές γνώμες για θέματα δικαιοδοσίας, για μέτρα παρέκκλισης από την ελευθερία λήψης υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και για μέτρα που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της παράκαμψης φαινομένων δικαιοδοσίας. Επιπλέον, η ERGA θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχει τεχνικές συμβουλές για κάθε ρυθμιστικό θέμα που σχετίζεται με το πλαίσιο των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, μεταξύ άλλων στον τομέα της ρητορικής μίσους και της προστασίας των ανηλικών και, σε ό,τι έχει σχέση με το περιεχόμενο των οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων για τρόφιμα υψηλής περιεκτικότητας σε λιπαρά, αλάτι ή νάτριο και σάκχαρα.
- (59) Η «παιδεία για τα μέσα» παραπέμπει στις δεξιότητες, τις γνώσεις και την δυνατότητα κατανόησης των πολιτών, προκειμένου αυτοί να μπορούν να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά και με ασφάλεια τα μέσα επικοινωνίας. Για να δοθεί η δυνατότητα στους πολίτες να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες, να χρησιμοποιούν, να αξιολογούν με κριτική σκέψη και να δημιουργούν περιεχόμενο μέσων με υπευθυνότητα και ασφάλεια, πρέπει αυτοί να διαθέτουν προηγμένες δεξιότητες σε σχέση με την παιδεία για τα μέσα. Η παιδεία για τα μέσα δεν θα πρέπει να περιορίζεται στην εκμάθηση εργαλείων και τεχνολογιών, αλλά θα πρέπει να αποσκοπεί στο να παρέχει στους πολίτες τις απαραίτητες δεξιότητες κριτικής σκέψης

⁽¹⁾ Απόφαση C(2014) 462 final της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τη σύσταση της ομάδας ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων.

για να αναπτύσσουν την κρίση τους, να αναλύουν σύνθετες πραγματικότητες και να αναγνωρίζουν τη διαφορά μεταξύ απόψεων και πραγματικών περιστατικών. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο τόσο οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας όσο και οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, σε συνεργασία με όλους τους ενδιαφερόμενους, να προωθούν την ανάπτυξη της παιδείας για τα μέσα σε όλα τα τμήματα της κοινωνίας, για τους πολίτες όλων των ηλικιών και για όλα τα μέσα επικοινωνίας, και να παρακολουθείται στενά η πρόοδος αυτή στον εν λόγω τομέα.

- (60) Η οδηγία 2010/13/ΕΕ δεν θίγει την υποχρέωση των κρατών μελών να σέβονται και να προστατεύουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στον Χάρτη. Ειδικότερα, η οδηγία 2010/13/ΕΕ επιδιώκει να διασφαλίσει τον απόλυτο σεβασμό του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης, της ελευθερίας του επιχειρείν, του δικαιώματος δικαστικού ελέγχου και της προώθησης της εφαρμογής των δικαιωμάτων του παιδιού που κατοχυρώνονται στον Χάρτη.
- (61) Κάθε μέτρο που λαμβάνεται από τα κράτη μέλη δυνάμει της οδηγίας 2010/13/ΕΕ πρέπει να σέβεται την ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης και την πολυφωνία των μέσων, καθώς και την πολιτισμική και γλωσσική πολυμορφία, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Unesco για την προστασία και την προώθηση της πολυμορφίας της πολιτιστικής έκφρασης.
- (62) Το δικαίωμα πρόσβασης σε προγράμματα πολιτικής ειδησεογραφίας είναι καθοριστικής σημασίας για τη διασφάλιση της θεμελιώδους ελευθερίας στην πληροφόρηση και για την εξασφάλιση της πλήρους και κατάλληλης προστασίας των συμφερόντων των τηλεθεατών στην Ένωση. Δεδομένης της συνεχώς αυξανόμενης σημασίας των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων στην κοινωνία και τη δημοκρατία, οι εκπομπές πολιτικής ενημέρωσης θα πρέπει, κατά το μέγιστο δυνατόν και με την επιφύλαξη των κανόνων για τα πνευματικά δικαιώματα, να διατίθενται διασυναρπαστικά σε όλη την Ένωση.
- (63) Η οδηγία 2010/13/ΕΕ δεν αφορά τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, ιδίως τους κανόνες που διέπουν τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και το εφαρμοστέο δίκαιο σε συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις.
- (64) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομοθετικών κειμένων που θα μεταφέρουν την οδηγία στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (65) Ως εκ τούτου, η οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2010/13/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) ως “υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων” νοείται:

i) υπηρεσία όπως ορίζεται στα άρθρα 56 και 57 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου ο κύριος σκοπός της υπηρεσίας ή ενός διαχωρίσιμου τμήματός αυτής είναι η παροχή προγραμμάτων, υπό τη συντακτική ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας προς το ευρύ κοινό, με σκοπό την ενημέρωση, την ψυχαγωγία ή την εκπαίδευση μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2002/21/ΕΚ· η εν λόγω υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων είναι είτε μία τηλεοπτική εκπομπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο στοιχείο ε) της παρούσας παραγράφου, είτε μία κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο στοιχείο ζ) της παρούσας παραγράφου·

ii) οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση·»

β) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«αα) ως “υπηρεσία πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο” νοείται η υπηρεσία όπως ορίζεται στα άρθρα 56 και 57 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου ο κύριος σκοπός της υπηρεσίας ή ενός διαχωρίσιμου τμήματός αυτής ή μία βασική λειτουργία της υπηρεσίας είναι η παροχή στο ευρύ κοινό είτε προγραμμάτων, βίντεο παραγόμενων από τους χρήστες, ή και των δύο, για τα οποία ο πάροχος της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο δεν έχει συντακτική ευθύνη, με σκοπό την ενημέρωση, την ψυχαγωγία ή την εκπαίδευση, μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2002/21/ΕΚ και η οργάνωση των οποίων καθορίζεται από τον πάροχο της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, μεταξύ άλλων με τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων ή αλγορίθμων, ιδίως με την προβολή, την επισήμανση και τον καθορισμό αλληλουχίας.»

⁽¹⁾ EE C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

γ) το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«β) ως “πρόγραμμα” νοείται το σειριακό σύνολο κινούμενων εικόνων με ή χωρίς ήχο, το οποίο συνιστά ένα μεμονωμένο στοιχείο, ανεξαρτήτως του μήκους του, στο πλαίσιο προγραμματισμού ή καταλόγου καταρτιζόμενου από τον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, το οποίο περιλαμβάνει ταινίες μεγάλου μήκους, βιντεοκλίπ, αθλητικά γεγονότα, κωμικές σειρές, ντοκιμαντέρ, παιδικά προγράμματα και δραματοποιημένα έργα»·

δ) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα στοιχεία:

«βα) ως “βίντεο παραγόμενα από χρήστες” νοείται το σειριακό σύνολο κινούμενων εικόνων με ή χωρίς ήχο, το οποίο συνιστά ένα μεμονωμένο στοιχείο, ανεξαρτήτως του μήκους του, που δημιουργείται από χρήστη και μεταφορτώνεται σε πλατφόρμα διαμοιρασμού βίντεο από τον ίδιο ή οιονδήποτε άλλον χρήστη·

ββ) ως “συντακτική απόφαση” νοείται η απόφαση, η οποία λαμβάνεται σε τακτική βάση για το σκοπό της άσκησης συντακτικής ευθύνης και συνδέεται με την καθημερινή λειτουργία της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων»·

ε) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δα) ως “πάροχος πλατφόρμας ανταλλαγής βίντεο” νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσία πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο»·

στ) το στοιχείο η) αντικαθίσταται από το εξής:

«η) ως “οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση” νοούνται οι εικόνες με ή χωρίς ήχο που προορίζονται για την άμεση ή έμμεση προώθηση των εμπορευμάτων, των υπηρεσιών ή της εικόνας ενός φυσικού ή νομικού προσώπου που ασκεί οικονομική δραστηριότητα· οι εικόνες αυτές συνοδεύουν ή περιλαμβάνονται σε πρόγραμμα ή βίντεο παραγόμενο από χρήστη έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος ή για λόγους αυτοπροβολής. Μεταξύ των μορφών οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η τηλεοπτική διαφήμιση, η χορηγία, η τηλεπώληση και η τοποθέτηση προϊόντος»·

ζ) το στοιχείο ια) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ια) ως “χορηγία” νοείται κάθε συνεισφορά δημοσίων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή φυσικών προσώπων, μη εμπλεκόμενων στην παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο ή στην παραγωγή οπτικοακουστικών έργων, για τη χρηματοδότηση υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, παραγόμενων από χρήστες βίντεο ή προγραμμάτων, με σκοπό την προώθηση της επωνυμίας, του εμπορικού σήματος, της εικόνας, των δραστηριοτήτων ή των προϊόντων τους»·

η) το στοιχείο ιγ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιγ) ως “τοποθέτηση προϊόντος” νοείται κάθε μορφή οπτικοακουστικής εμπορικής ανακοίνωσης που συνίσταται στην παρουσίαση ή στην αναφορά προϊόντος, υπηρεσίας ή του αντίστοιχου εμπορικού σήματος ώστε να εμφανίζεται εντός ενός προγράμματος ή βίντεο παραγόμενου από χρήστη, έναντι πληρωμής ή αναλόγου ανταλλάγματος»·

2) Ο τίτλος του κεφαλαίου II αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ».

3) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 3, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) εάν ένας πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας έχει τα κεντρικά γραφεία του σε ένα κράτος μέλος αλλά οι συντακτικές αποφάσεις για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων λαμβάνονται σε άλλο κράτος μέλος, τότε ως πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας θεωρείται εκείνος που είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο εργάζεται σημαντικό τμήμα του προσωπικού του, το οποίο ασχολείται με τη δραστηριότητα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που σχετίζονται με το πρόγραμμα. Εάν ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού που ασχολείται με τη δραστηριότητα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που σχετίζονται με το πρόγραμμα εργάζεται σε κανένα από αυτά τα κράτη μέλη, ως πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας θεωρείται εκείνος που είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος όπου έχει τα κεντρικά γραφεία του. Όταν ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού του που ασχολείται με τη δραστηριότητα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που σχετίζονται με το πρόγραμμα δεν εργάζεται σε κανένα από αυτά τα κράτη μέλη, ως πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας θεωρείται εκείνος που είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο ξεκίνησε, για πρώτη φορά, τη δραστηριότητά του, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους κι εφόσον διατηρεί σταθερό και πραγματικό δεσμό με την οικονομία αυτού του κράτους μέλους»·

β) παρεμβάλλονται οι εξής παράγραφοι:

«5α. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν, ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να ενημερώνουν τις αρμόδιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς για τυχόν αλλαγές που ενδέχεται να επηρεάζουν τον καθορισμό της δικαιοδοσίας σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 και 4.

5β. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διατηρούν ενημερωμένο κατάλογο των παρόχων υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους και ορίζουν σε ποια από τα κριτήρια των παραγράφων 2 έως 5 θεμελιώνεται η δικαιοδοσία τους. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον εν λόγω κατάλογο καθώς και τυχόν ενημερώσεις αυτού.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι οι εν λόγω κατάλογοι διατίθενται σε κεντρική βάση δεδομένων. Στην περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των καταλόγων, η Επιτροπή επικοινωνεί με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για την εξεύρεση λύσης. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή οι φορείς έχουν πρόσβαση στην εν λόγω βάση δεδομένων. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες που βρίσκονται στη βάση δεδομένων.

5γ. Όταν, κατά την εφαρμογή του άρθρου 3 ή 4, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν συμφωνούν επί του ποιο κράτος μέλος έχει τη δικαιοδοσία, θέτουν το θέμα υπόψη της Επιτροπής αμελλητί. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από την ομάδα των ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων (ERGA) τη διατύπωση γνώμης επί του θέματος, σύμφωνα με το άρθρο 30β παράγραφος 3 στοιχείο δ) και η ERGA καλείται να διατυπώσει την εν λόγω γνώμη εντός 15 εργάσιμων ημερών από την υποβολή του αιτήματος της Επιτροπής. Η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών που έχει συσταθεί με το άρθρο 29.

Όταν η Επιτροπή εκδίδει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 2 ή 3 ή το άρθρο 4 παράγραφος 5, αποφασίζει, επίσης, σχετικά με το ποιο κράτος μέλος έχει τη δικαιοδοσία.».

4) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ελευθερία λήψεως και δεν περιορίζουν την αναμετάδοση στο έδαφός τους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, οι οποίες προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, για λόγους που εμπίπτουν στα πεδία τα οποία διέπονται από την παρούσα οδηγία.

2. Ένα κράτος μέλος δύναται να παρεκκλίνει προσωρινά από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όταν μια υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων παρεχόμενη από πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υπό τη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους παραβαίνει προδήλως, σοβαρώς και βαρέως το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 6α παράγραφος 1 ή βλάπτει ή συνιστά σοβαρό και μείζονα κίνδυνο κατά της δημόσιας υγείας.

Η παρέκκλιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο υπόκειται στους ακόλουθους όρους:

- α) ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας έχει ήδη διενεργήσει τουλάχιστον δύο φορές κατά τη διάρκεια των 12 προηγούμενων μηνών μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις των πράξεων που περιγράφονται στο πρώτο εδάφιο·
- β) το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει γραπτώς στον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, στο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο εν λόγω πάροχος και στην Επιτροπή τις καταγγελλόμενες παραβάσεις καθώς και τα αναλογικά μέτρα που προτίθεται να λάβει σε περίπτωση που μια τέτοια παράβαση συμβεί εκ νέου·
- γ) το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει σεβαστεί το δικαίωμα υπεράσπισης του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και, ειδικότερα, έχει δώσει στον εν λόγω πάροχο τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με τις καταγγελλόμενες παραβάσεις· και
- δ) οι διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και με την Επιτροπή δεν έχουν καταλήξει σε φιλικό διακανονισμό εντός ενός μηνός από την παραλαβή από την Επιτροπή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο στοιχείο β).

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης των μέτρων που έχει λάβει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και αφού ζητήσει τη διατύπωση γνώμης από την ERGA σύμφωνα με το άρθρο 30β παράγραφος 3 στοιχείο δ), η Επιτροπή αποφασίζει εάν τα μέτρα αυτά είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο. Η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών. Εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει ότι τα εν λόγω μέτρα δεν είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο, ζητά από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να άρει επείγοντως τα εν λόγω μέτρα.

3. Ένα κράτος μέλος μπορεί να παρεκκλίνει προσωρινά από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όταν μια υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων παρεχόμενη από πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υπό τη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους παραβαίνει προδήλως, σοβαρώς και βαρέως το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή βλάπτει ή συνιστά σοβαρό και μείζονα κίνδυνο που απειλεί να βλάψει τη δημόσια ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της προάσπισης της εθνικής ασφάλειας και άμυνας.

Η παρέκκλιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο υπόκειται στους εξής όρους:

- α) οι πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο έχουν ήδη διενεργηθεί τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια των 12 προηγούμενων μηνών·

και

- β) το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει γραπτώς στον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, στο κράτος μέλος υπό τη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο εν λόγω πάροχος και στην Επιτροπή την καταγγελλόμενη παράβαση καθώς και τα αναλογικά μέτρα που προτίθεται να λάβει σε περίπτωση που μια τέτοια παράβαση συμβεί εκ νέου·

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σέβεται τα δικαιώματα υπεράσπισης του εκάστοτε παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και, ειδικότερα, παρέχει στον εν λόγω πάροχο τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με τις καταγγελλόμενες παραβάσεις.

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης των μέτρων που λαμβάνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και αφού ζητήσει τη διατύπωση γνώμης από την ERGA σύμφωνα με το άρθρο 30β παράγραφος 3 στοιχείο δ), η Επιτροπή αποφασίζει εάν τα μέτρα αυτά είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο. Η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών. Εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει ότι τα εν λόγω μέτρα δεν είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο, ζητά από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να άρει επείγοντως τα εν λόγω μέτρα.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 ισχύουν με την επιφύλαξη της εφαρμογής κάθε διαδικασίας, ένδικου βοηθήματος ή κύρωσης για τις εν λόγω παραβάσεις στο κράτος μέλος υπό τη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, ο οποίος βαρύνεται με τις καταγγελλόμενες παραβάσεις.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται, σε επείγουσες περιπτώσεις, το αργότερο εντός ενός μηνός μετά την καταγγελλόμενη παράβαση, να παρεκκλίνουν από τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και β). Στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα που λαμβάνονται πρέπει να κοινοποιούνται το συντομότερο δυνατό στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος υπό τη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, με αναφορά στους λόγους για τους οποίους το κράτος μέλος κρίνει ότι πρέπει να αναλάβει επείγουσα δράση. Η Επιτροπή εξετάζει τη συμβατότητα των κοινοποιηθέντων μέτρων προς το ενωσιακό δίκαιο, το ταχύτερο δυνατό. Εφόσον καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι συμβατά προς το ενωσιακό δίκαιο, η Επιτροπή ζητά από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να άρει επείγοντως τα εν λόγω μέτρα.

6. Εάν η Επιτροπή δεν διαθέτει τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη λήψη απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή 3, ζητά από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της κοινοποίησης, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη της εν λόγω απόφασης. Η προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή πρέπει να λάβει την απόφαση αναστέλλεται έως ότου το εν λόγω κράτος μέλος παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες. Σε κάθε περίπτωση, η αναστολή της προθεσμίας δεν διαρκεί περισσότερο από ένα μήνα.

7. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν τακτικά εμπειρίες και βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά τη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, στο πλαίσιο της επιτροπής επαφών και της ERGA.».

- 5) Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια να απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους τη συμμόρφωσή τους λεπτομερέστερους ή αυστηρότερους κανόνες στα πεδία που ρυθμίζονται από την παρούσα οδηγία, υπό την προϋπόθεση ότι οι κανόνες αυτοί συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο.

2. Όταν ένα κράτος μέλος:

- α) έχει ασκήσει τις δυνατότητες που του παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 1 για τη θέσπιση λεπτομερέστερων ή αυστηρότερων κανόνων γενικού δημοσίου συμφέροντος, και
β) εκτιμά ότι ένας πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας ο οποίος εμπίπτει στη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους παρέχει υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων η οποία απευθύνεται στο σύνολό της ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της στην επικράτειά του,

δύνανται να ζητήσει από το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία να αντιμετωπίσει τυχόν προβλήματα που διαπιστώνονται σε σχέση με την παρούσα παράγραφο. Αμφότερα τα κράτη μέλη συνεργάζονται ειλικρινώς και ταχέως με σκοπό την επίτευξη αμοιβαίως ικανοποιητικής λύσης.

Αφού λάβει τεκμηριωμένο αίτημα δυνάμει του πρώτου εδαφίου, το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία ζητεί από τον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να συμμορφωθεί προς τους εν λόγω κανόνες γενικού δημοσίου συμφέροντος. Το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία ενημερώνει τακτικά το αιτούν κράτος μέλος σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν. Εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία ενημερώνει το αιτούν κράτος μέλος και την Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα που σημειώθηκαν και επεξηγεί τους λόγους σε περίπτωση μη δυνατότητας εξεύρεσης λύσης.

Οποιοδήποτε από τα δύο κράτη μέλη δύναται να ζητήσει από την επιτροπή επαφών να εξετάσει την υπόθεση ανά πάσα στιγμή.

3. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να λάβει κατάλληλα μέτρα κατά του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας εφόσον:

- α) εκτιμά ότι τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν, κατόπιν εφαρμογής της παραγράφου 2 δεν είναι ικανοποιητικά· και

β) έχει προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας έχει εγκατασταθεί στο κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία με σκοπό να παρακάμψει τους αυστηρότερους κανόνες, στους τομείς που συντονίζονται από την παρούσα οδηγία, οι οποίοι θα ίσχυαν στην περίπτωση που είχε εγκατασταθεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος· τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία καθιστούν δυνατή την εύλογη θεμελίωση αυτής της παράκαμψης αυστηρότερης νομοθεσίας, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποδειχθεί η πρόθεση του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να παρακάμψει τους εν λόγω αυστηρότερους κανόνες.

Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι αντικειμενικώς αναγκαία, να εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν επιφέρει διακρίσεις και να είναι ανάλογα προς τους επιδιωκόμενους στόχους τους.

4. Ένα κράτος μέλος δύναται να λαμβάνει μέτρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας την πρόθεσή του να λάβει τέτοια μέτρα, εκθέτοντας επίσης τους λόγους στους οποίους στηρίζει την εκτίμησή του·

β) έχει σεβαστεί τα δικαιώματα της υπεράσπισης του ενδιαφερόμενου παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και, ιδίως, έχει δώσει στον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας τη δυνατότητα να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με την εικαζόμενη παράκαμψη και τα μέτρα που προτίθεται να λάβει το κοινοποιούν κράτος μέλος· και

γ) η Επιτροπή έχει αποφασίσει, αφού ζητήσει τη διατύπωση γνώμης από την ERGA σύμφωνα με το άρθρο 30β παράγραφος 3 στοιχείο δ), ότι τα μέτρα είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο, και ιδίως ότι οι εκτιμήσεις του κράτους μέλους που λαμβάνει τα μέτρα βάσει των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου είναι ορθώς θεμελιωμένες· η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών.

5. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 4, η Επιτροπή αποφασίζει εάν τα μέτρα αυτά είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο. Εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει ότι τα εν λόγω μέτρα δεν είναι συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο, απαιτεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να μην προβεί στη θέσπιση των επιδιωκόμενων μέτρων.

Εάν η Επιτροπή δεν διαθέτει τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη λήψη της απόφασης σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ζητά από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της κοινοποίησης, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη της εν λόγω απόφασης. Η προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή πρέπει να λάβει την απόφαση αναστέλλεται έως ότου το εν λόγω κράτος μέλος παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες. Σε κάθε περίπτωση, η αναστολή της προθεσμίας δεν διαρκεί περισσότερο από ένα μήνα.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, με τα κατάλληλα μέσα και στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου τους, ότι οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους συμμορφώνονται αποτελεσματικά με την παρούσα οδηγία.

7. Εκτός εάν ορίζεται άλλως στην παρούσα οδηγία, εφαρμόζεται η οδηγία 2000/31/EK. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ της οδηγίας 2000/31/EK και της παρούσας οδηγίας, υπερισχύει η παρούσα οδηγία, εκτός εάν η παρούσα οδηγία ορίζει άλλως.»

6) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 4α

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης και την προώθηση της αυτορρύθμισης μέσω κωδικών δεοντολογίας, οι οποίοι θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο στους τομείς που συντονίζονται από την παρούσα οδηγία και στο βαθμό που το επιτρέπουν τα νομικά τους συστήματα. Οι κώδικες αυτοί:

α) έχουν τέτοιο χαρακτήρα που τους καθιστά ευρέως αποδεκτούς από τους κύριους ενδιαφερόμενους φορείς στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη,

β) ορίζουν σαφώς και επακριβώς τους στόχους τους,

γ) προβλέπουν τακτική, διαφανή και ανεξάρτητη παρακολούθηση και αξιολόγηση της επίτευξης των επιδιωκόμενων στόχων, και

δ) περιέχουν διατάξεις για αποτελεσματική επιβολή, συμπεριλαμβανομένων αποτελεσματικών και αναλογικών κυρώσεων.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δύναται να προωθούν την αυτορρύθμιση μέσω κωδικών δεοντολογίας της Ένωσης που καταρτίζονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, παρόχους υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο ή οργανισμούς που τους εκπροσωπούν, σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με άλλους τομείς όπως η βιομηχανία, το εμπόριο, οι επαγγελματικές και καταναλωτικές ενώσεις ή οργανώσεις. Οι κώδικες αυτοί έχουν τέτοιο χαρακτήρα που τους καθιστά ευρέως αποδεκτούς από τους κύριους ενδιαφερόμενους φορείς σε ενωσιακό επίπεδο και είναι σύμφωνοι με την παράγραφο 1 στοιχεία β) έως δ). Οι κώδικες δεοντολογίας της Ένωσης δεν θίγουν τους εθνικούς κώδικες δεοντολογίας.

Σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, η Επιτροπή διευκολύνει την ανάπτυξη κωδικών δεοντολογίας της Ένωσης, όταν αυτό ενδείκνυται, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Τα υπογράφοντα μέρη των κωδικών δεοντολογίας της Ένωσης υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια των εν λόγω κωδικών και τις τροποποιήσεις τους. Η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη της επιτροπής επαφών σχετικά με τα εν λόγω σχέδια κωδικών ή τις τροποποιήσεις τους.

Η Επιτροπή καθιστά τους κώδικες δεοντολογίας της Ένωσης διαθέσιμους στο κοινό και δύναται να τους προσδίδει την κατάλληλη δημοσιότητα.

3. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να συμμορφώνονται με αυστηρότερους ή λεπτομερέστερους κανόνες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και με το ενωσιακό δίκαιο, ακόμα κι όταν οι ανεξάρτητες εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή οι φορείς τους συμπεράνουν ότι οι κώδικες δεοντολογίας ή μέρη αυτών δεν έχουν αποδειχθεί επαρκώς αποτελεσματικοί. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους εν λόγω κανόνες στην Επιτροπή αμελλητί.».

7) Ο τίτλος του Κεφαλαίου III αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ».

8) Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, να καθιστούν προσβάσιμες με εύκολο, άμεσο και μόνιμο τρόπο στους αποδέκτες μιας υπηρεσίας, τουλάχιστον, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την επωνυμία τους·

β) τη γεωγραφική διεύθυνση όπου είναι εγκατεστημένοι·

γ) λεπτομερείς πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή του δικτυακού τόπου τους, ώστε να είναι δυνατή η ταχεία, άμεση και αποτελεσματική επαφή μαζί τους·

δ) το κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγονται καθώς και τις αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς ή τους εποπτικούς φορείς.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα που να προβλέπουν ότι, επιπλέον των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους καθιστούν δυνατή την πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους, συμπεριλαμβανομένων των πραγματικών δικαιούχων. Τα εν λόγω μέτρα σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι η ιδιωτική και η οικογενειακή ζωή των πραγματικών δικαιούχων. Τα εν λόγω μέτρα είναι αναγκαία και αναλογικά και σκοπός τους είναι η επίτευξη στόχου γενικού συμφέροντος.».

9) Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

1. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης των κρατών μελών να σέβονται και να προστατεύουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν με κατάλληλα μέσα ότι οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υπό τη δικαιοδοσία τους δεν εμπεριέχουν οποιαδήποτε:

α) υποκίνηση σε βία ή μίσος εναντίον ομάδας ανθρώπων ή μέλους ομάδας για οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη·

β) δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/541.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου είναι αναγκαία και αναλογικά, σέβονται τα δικαιώματα και τηρούν τις αρχές που καθορίζονται στον Χάρτη.».

10) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 6α

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υπό τη δικαιοδοσία τους, οι οποίες δύνανται να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, διατίθενται μόνο κατά τέτοιο τρόπο που να διασφαλίζει ότι, υπό κανονικές συνθήκες, οι ανήλικοι ούτε θα τις ακούν ούτε θα τις βλέπουν. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν επιλογή της ώρας μετάδοσης από τον τηλεοπτικό σταθμό, τα μέσα εξακρίβωσης της ηλικίας ή άλλα τεχνικά μέτρα. Τα μέτρα αυτά είναι αναλογικά ως προς τη δυνητική βλάβη που μπορεί να προκαλέσει το πρόγραμμα.

Το πλέον επιβλαβές περιεχόμενο, όπως είναι η αδικαιολόγητη βία και η πορνογραφία, υπόκειται στα αυστηρότερα μέτρα.

2. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των ανηλίκων που συλλέγονται ή άλλως παράγονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν υπόκεινται σε επεξεργασία για εμπορικούς σκοπούς, όπως είναι η άμεση εμπορική προώθηση, η ανάλυση «προφίλ» και η στοχευμένη διαφήμιση με βάση τη συμπεριφορά.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας παρέχουν στους θεατές επαρκείς πληροφορίες για περιεχόμενο που δύναται να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων. Για τον σκοπό αυτό, οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας χρησιμοποιούν ένα σύστημα που θα περιγράφει τη δυνητικά επικείμενη φύση του περιεχομένου μιας υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων.

Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης όπως προβλέπεται στο άρθρο 4α παράγραφος 1.

4. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές στις περι συρρύθμισης διατάξεις των κωδικών δεοντολογίας. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δύναται να προάγουν την αυτορρύθμιση για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου μέσω των κωδικών δεοντολογίας της Ένωσης, όπως αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2.».

11) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υπό τη δικαιοδοσία τους καθίστανται συνεχώς και προοδευτικά ολοένα και περισσότερο προσβάσιμες σε άτομα με αναπηρίες μέσω αναλογικών μέτρων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας υποβάλλουν έκθεση στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς, σε τακτική βάση, σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Έως τις 19 Δεκεμβρίου 2022 και στη συνέχεια ανά τριετία τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή, σχετικά με την εφαρμογή της παραγράφου 1.

3. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας να αναπτύσσουν σχέδια δράσης στον τομέα της προσβασιμότητας με τη σκοπό τη συνεχή και σταδιακή αύξηση της προσβασιμότητας των υπηρεσιών τους σε άτομα με αναπηρίες. Οποιοδήποτε τέτοιο σχέδιο δράσης κοινοποιείται στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς.

4. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα ενιαίο, εύκολα προσβάσιμο, μεταξύ άλλων από άτομα με αναπηρίες, και διαθέσιμο στο κοινό επιγραμμικό σημείο επαφής για την παροχή πληροφοριών και τη λήψη καταγγελιών σχετικά με τυχόν ζητήματα προσβασιμότητας που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες έκτακτης ανάγκης που διατίθενται στο κοινό μέσω υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων ενημερώσεων και ανακοινώσεων σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, παρέχονται κατά τρόπο προσιτό σε άτομα με αναπηρίες.».

12) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 7α

Τα κράτη μέλη δύναται να λαμβάνουν μέτρα προκειμένου να διασφαλίζουν την κατάλληλη προβολή των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 7β

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα και αναλογικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας δεν επικαλύπτονται για εμπορικούς σκοπούς ούτε τροποποιούνται χωρίς τη ρητή συναίνεση των εν λόγω παρόχων.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις κανονιστικές λεπτομέρειες, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων, ιδίως όσον αφορά την προστασία των νόμιμων συμφερόντων των χρηστών, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των παρόχων υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που αρχικά παρείχαν τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων.».

13) Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που μεταδίδονται από παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία τους πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες. Οι συγκεκριμένες οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύονται·
- β) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύεται να χρησιμοποιούν τεχνικές που απευθύνονται στο υποσυνείδητο·

- γ) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις απαγορεύεται:
- i) να θίγουν τον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας·
 - ii) να εισάγουν ή να προάγουν διακρίσεις βάσει φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, εθνικότητας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού·
 - iii) να ενθαρρύνουν τρόπους συμπεριφοράς επιβλαβείς για την υγεία ή την ασφάλεια·
 - iv) να ενθαρρύνουν τρόπους συμπεριφοράς καταφανώς επιβλαβείς για την προστασία του περιβάλλοντος·
- δ) απαγορεύονται όλες οι μορφές οπτικοακουστικών εμπορικών ανακοινώσεων για τσιγάρα και άλλα προϊόντα καπνού, καθώς και για ηλεκτρονικά τσιγάρα και περιέκτες επαναπλήρωσης·
- ε) απαγορεύεται οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοολούχα ποτά να απευθύνονται ειδικά σε ανήλικους και να ενθαρρύνουν την υπέρμετρη κατανάλωση των ποτών αυτών·
- στ) απαγορεύονται οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για φαρμακευτικά προϊόντα και θεραπευτικές αγωγές που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας·
- ζ) οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις δεν πρέπει να προκαλούν σωματική, πνευματική ή ηθική βλάβη στους ανήλικους· κατά συνέπεια, δεν τους παρακινούν ευθέως στην αγορά ή ενοικίαση προϊόντος ή υπηρεσίας εκμεταλλευόμενες την απειρία ή την ευπιστία τους, δεν τους ενθαρρύνουν ευθέως να πείσουν τους γονείς τους ή άλλους για την αγορά των διαφημιζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, δεν εκμεταλλεύονται την ιδιαίτερη εμπιστοσύνη των ανηλίκων στους γονείς, τους δασκάλους ή σε άλλα πρόσωπα και δεν παρουσιάζουν αναίτια ανήλικους σε επικίνδυνες καταστάσεις.

2. Οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοολούχα ποτά στις κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, εξαιρουμένης της χορηγίας και της τοποθέτησης προϊόντος, συμμορφώνονται προς τα κριτήρια του άρθρου 22.

3. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης και την ενίσχυση της αυτορρύθμισης μέσω κωδίκων δεοντολογίας, κατά το άρθρο 4α παράγραφος 1 όσον αφορά τις ακατάλληλες οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοολούχα ποτά. Οι κώδικες αυτοί αποβλέπουν στην αποτελεσματική μείωση της έκθεσης των ανηλίκων σε οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοολούχα ποτά.

4. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης και την ενίσχυση της αυτορρύθμισης μέσω κωδίκων δεοντολογίας κατά το άρθρο 4α παράγραφος 1, όσον αφορά τις ακατάλληλες οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις οι οποίες συνοδεύουν παιδικά προγράμματα ή περιλαμβάνονται σε αυτά και αφορούν σε τρόφιμα και ποτά που περιέχουν συστατικά, και ουσίες με επιπτώσεις στη θρεπτική διατροφή και τη φυσιολογία, ιδίως λιπαρά, trans-λιπαρά οξέα, αλάτι ή νάτριο και σάκχαρα, των οποίων οι υπερβολικές ποσότητες δεν συνιστώνται στη συνολική διατροφή.

Οι κώδικες αυτοί αποβλέπουν στην αποτελεσματική μείωση της έκθεσης των παιδιών σε οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για τέτοιου είδους τρόφιμα και ποτά. Θα πρέπει να προβλέπουν ότι αυτές οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις δεν δίνουν έμφαση στη θετική ποιότητα των διατροφικών πτυχών των εν λόγω τροφίμων και ποτών.

5. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δύνανται να προάγουν την αυτορρύθμιση, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μέσω των κωδίκων δεοντολογίας της Ένωσης όπως αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2.».

14) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι υπηρεσίες ή τα προγράμματα οπτικοακουστικών μέσων δεν πρέπει να επιχορηγούνται από επιχειρήσεις των οποίων η κύρια δραστηριότητα είναι η παραγωγή ή η πώληση τσιγάρων και λοιπών προϊόντων καπνού, καθώς και ηλεκτρονικών τσιγάρων και περιεκτών επαναπλήρωσης.»

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Ειδησεογραφικά προγράμματα και προγράμματα επικαιρότητας δεν επιχορηγούνται. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν τις χορηγίες σε παιδικά προγράμματα. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν την απαγόρευση της εμφάνισης του λογότυπου χορηγίας κατά τη διάρκεια παιδικών προγραμμάτων, ντοκιμαντέρ και προγραμμάτων θρησκευτικού περιεχομένου.».

15) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνο σε προγράμματα που δημιουργήθηκαν μετά τις 19 Δεκεμβρίου 2009.

2. Η τοποθέτηση προϊόντος επιτρέπεται σε όλες τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, εκτός από τα ειδησεογραφικά προγράμματα και τα προγράμματα επικαιρότητας, τα προγράμματα για θέματα καταναλωτών, τα προγράμματα θρησκευτικού περιεχομένου και τα παιδικά προγράμματα.

3. Τα προγράμματα που περιέχουν τοποθέτηση προϊόντος πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) το περιεχόμενο και η οργάνωσή τους εντός χρονοδιαγράμματος, σε περίπτωση τηλεοπτικής εκπομπής, ή εντός καταλόγου, σε περίπτωση κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, δεν επηρεάζεται σε καμία περίπτωση κατά τρόπο ώστε δεν θίγει κατ' ουδένά τρόπο την ευθύνη και τη συντακτική ανεξαρτησία του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας·
- β) δεν παρακινούν ευθέως σε αγορά ή μίσθωση προϊόντων ή υπηρεσιών, ιδίως μέσω ειδικών διαφημιστικών αναφορών στα προϊόντα αυτά ή τις υπηρεσίες·
- γ) δεν προβάλλουν υπερβολικά τα εν λόγω προϊόντα·
- δ) οι τηλεθεατές ενημερώνονται με σαφήνεια για την ύπαρξη τοποθέτησης προϊόντος μέσω κατάλληλου αναγνωριστικού σήματος κατά την έναρξη και το τέλος του προγράμματος, καθώς και κατά τη συνέχισή του έπειτα από διαφημιστικό διάλειμμα, με σκοπό την αποφυγή οποιασδήποτε σύγχυσης τους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να αίρουν τις απαιτήσεις του στοιχείου δ) εξαιρουμένων των προγραμμάτων που παράγονται ή ανατίθενται από τον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας ή από επιχείρηση συνδεδεμένη με τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας.

4. Σε κάθε περίπτωση, τα προγράμματα δεν περιέχουν τοποθέτηση προϊόντος για τα εξής:

- α) τσιγάρα και άλλα προϊόντα καπνού, καθώς και ηλεκτρονικά τσιγάρα και περιέκτες επαναπλήρωσης, ή τοποθέτηση προϊόντος από επιχειρήσεις των οποίων η κύρια δραστηριότητα είναι η παραγωγή ή η πώληση αυτών των προϊόντων·
- β) ειδικά φαρμακευτικά προϊόντα ή θεραπευτικές αγωγές που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή στο κράτος μέλος υπό τη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται ο πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας.».

16) Ο τίτλος του κεφαλαίου IV διαγράφεται.

17) Το άρθρο 12 διαγράφεται.

18) Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους διασφαλίζουν μερίδιο τουλάχιστον 30 % για τα ευρωπαϊκά έργα στους καταλόγους τους και διασφαλίζουν ότι τα έργα αυτά κατέχουν προβλεπόμενη θέση.

2. Όταν τα κράτη μέλη απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να συνεισφέρουν οικονομικά στην παραγωγή ευρωπαϊκών έργων, μεταξύ άλλων με άμεσες επενδύσεις σε περιεχόμενο και συνεισφορές σε εθνικά ταμεία, μπορούν επίσης να απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που απευθύνονται σε κοινό εντός της επικράτειάς τους αλλά είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, να προβαίνουν σε τέτοιες οικονομικές συνεισφορές οι οποίες είναι αναλογικές και δεν εισάγουν διακρίσεις.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η οικονομική συνεισφορά θα πρέπει να βασίζεται μόνο στα έσοδα που πραγματοποιούνται στα κράτη μέλη που είναι αποδέκτες των υπηρεσιών αυτών. Εάν το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος επιβάλλει τέτοια οικονομική συνεισφορά, λαμβάνει υπόψη κάθε οικονομική συνεισφορά που επιβάλλεται από τα συγκεκριμένα κράτη μέλη που είναι αποδέκτες των υπηρεσιών αυτών. Κάθε οικονομική συνεισφορά είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο, ιδίως με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή έως τις 19 Δεκεμβρίου 2021 και στη συνέχεια ανά διετία σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2.

5. Η Επιτροπή, με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη, καθώς και μία ανεξάρτητη μελέτη, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, συνεκτιμώντας τις εξελίξεις στην αγορά και την τεχνολογία, καθώς και τον στόχο της πολιτισμικής πολυμορφίας.

6. Η υποχρέωση που επιβάλλεται δυνάμει της παραγράφου 1 καθώς και η απαίτηση έναντι των παρόχων των υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που απευθύνονται σε κοινό άλλων κρατών μελών, η οποία ορίζεται στην παράγραφο 2, δεν ισχύουν για τους παρόχους υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας με χαμηλό κύκλο εργασιών ή χαμηλή θέση. Τα κράτη μέλη δύνανται, επίσης, να αίρουν αυτές τις υποχρεώσεις ή απαιτήσεις όταν είναι ανέφικτες ή αδικαιολόγητες λόγω του είδους ή του θεματικού τομέα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων.

7. Η Επιτροπή εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον υπολογισμό του μεριδίου των ευρωπαϊκών έργων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και σχετικά με τον ορισμό της χαμηλής θέσης και του χαμηλού κύκλου εργασιών που αναφέρονται στην παράγραφο 6, κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή επαφών.».

19) Στο άρθρο 19, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα μεμονωμένα διαφημιστικά τηλεοπτικά μηνύματα και τα μηνύματα τηλεπώλησης επιτρέπονται σε αθλητικές εκδηλώσεις. Τα μεμονωμένα τηλεοπτικά διαφημιστικά μηνύματα και τα μηνύματα τηλεπώλησης, εξαιρουμένων των μεταδόσεων αθλητικών εκδηλώσεων, παραμένουν η εξαίρεση.»

20) Στο άρθρο 20, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η μετάδοση τηλεοπτικών ταινιών (εκτός των σειρών αυτοτελών εκπομπών, των σίριαλ και των ντοκιμαντέρ), κινηματογραφικών έργων και ειδησεογραφικών προγραμμάτων είναι δυνατόν να διακόπτεται για τηλεοπτικές διαφημίσεις, τηλεπώλησεις ή και τα δύο μία φορά για κάθε προγραμματισμένη χρονική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον 30 λεπτών. Η μετάδοση παιδικών προγραμμάτων είναι δυνατόν να διακόπτεται για τηλεοπτικές διαφημίσεις μία φορά για κάθε προγραμματισμένη χρονική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον 30 λεπτών, εφόσον η προγραμματισμένη διάρκεια του προγράμματος υπερβαίνει τα 30 λεπτά. Η μετάδοση μηνυμάτων τηλεπώλησης απαγορεύεται κατά τη διάρκεια παιδικών προγραμμάτων. Απαγορεύεται η παρεμβολή τηλεοπτικών διαφημίσεων ή τηλεπώλησεων κατά τη διάρκεια θρησκευτικών τελετών.»

21) Το άρθρο 23 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 23

1. Η αναλογία τηλεοπτικών διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεπώλησης κατά το χρονικό διάστημα από 06.00 έως 18.00 δεν υπερβαίνει το 20 % του διαστήματος αυτού. Η αναλογία τηλεοπτικών διαφημιστικών μηνυμάτων και μηνυμάτων τηλεπώλησης κατά το χρονικό διάστημα από 6.00 μ.μ. έως 24.00 δεν υπερβαίνει το 20 % του διαστήματος αυτού.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

- α) στις ανακοινώσεις του τηλεοπτικού οργανισμού που αναφέρονται στα δικά του προγράμματα και τα παρεπόμενα προϊόντα που προέρχονται άμεσα από αυτά ή στα προγράμματα και τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων άλλων οντοτήτων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο μέσω επικοινωνίας·
- β) στις ανακοινώσεις χορηγίας·
- γ) στις τοποθετήσεις προϊόντος·
- δ) στα ουδέτερα πλαίσια μεταξύ συντακτικού περιεχομένου και τηλεοπτικών διαφημιστικών μηνυμάτων ή μηνυμάτων τηλεπώλησης, και μεταξύ μεμονωμένων τηλεοπτικών μηνυμάτων.»

22) Το κεφάλαιο VIII διαγράφεται.

23) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ IXA

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ ΔΙΑΜΟΙΡΑΣΜΟΥ ΒΙΝΤΕΟ

Άρθρο 28a

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένας πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο που είναι εγκατεστημένος στο έδαφος κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/31/EK υπάγεται στη δικαιοδοσία του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Ένας πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο έδαφος κράτους μέλους δύναμει της παραγράφου 1 θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο έδαφος κράτους μέλους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, εφόσον ο εν λόγω πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο:

- α) διαθέτει μητρική επιχείρηση ή θυγατρική επιχείρηση που είναι εγκατεστημένη στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους· ή
- β) ανήκει σε όμιλο και άλλη επιχείρηση του ίδιου ομίλου που είναι εγκατεστημένη στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

- α) ως «μητρική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση που ελέγχει μία ή περισσότερες θυγατρικές επιχειρήσεις·
- β) ως «θυγατρική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση που ελέγχεται από μητρική επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένης κάθε επιχείρησης η οποία είναι θυγατρική της αρχικής μητρικής επιχείρησης·
- γ) ως «όμιλος» νοείται μια μητρική επιχείρηση, όλες οι θυγατρικές επιχειρήσεις της και όλες οι άλλες επιχειρήσεις των οποίων η οργάνωση διέπεται από οικονομικούς και νομικούς δεσμούς με τη μητρική επιχείρηση και όλες οι θυγατρικές επιχειρήσεις αυτής.

3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 2, εάν η μητρική επιχείρηση, η θυγατρική επιχείρηση ή οι άλλες επιχειρήσεις του ομίλου είναι εγκατεστημένες σε διαφορετικό κράτος μέλος η καθεμία, ο πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η μητρική επιχείρηση ή, ελλείψει τέτοιας εγκατάστασης, στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η θυγατρική επιχείρηση ή, ελλείψει τέτοιας εγκατάστασης, στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η άλλη επιχείρηση του ομίλου.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 3, όταν υπάρχουν πολλές θυγατρικές επιχειρήσεις, καθεμιά εκ των οποίων είναι εγκατεστημένη σε διαφορετικό κράτος μέλος, ο πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος όπου μια από τις θυγατρικές επιχειρήσεις του άρχισε, για πρώτη φορά, τη δραστηριότητά της, εφόσον διατηρεί σταθερό και πραγματικό δεσμό με την οικονομία του κράτους μέλους αυτού.

Όταν υπάρχουν πολλές άλλες επιχειρήσεις που ανήκουν στον όμιλο και καθεμιά από αυτές είναι εγκατεστημένη σε διαφορετικό κράτος μέλος, ο πάροχος πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος όπου μια από αυτές τις επιχειρήσεις άρχισε, για πρώτη φορά, τη δραστηριότητά της, εφόσον διατηρεί σταθερό και πραγματικό δεσμό με την οικονομία του κράτους μέλους αυτού.

5. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, το άρθρο 3 και τα άρθρα 12 ως 15 της οδηγίας 2000/31/EK ισχύουν για τους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, οι οποίοι θεωρούνται εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

6. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και ενημερώνουν κατάλογο με τους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι ή θεωρούνται εγκατεστημένοι στο έδαφός τους και επισημαίνουν σε ποια από τα κριτήρια των παραγράφων 1 έως 4 θεμελιώνεται η δικαιοδοσία τους. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον εν λόγω κατάλογο και τις τυχόν ενημερώσεις αυτού.

Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι κατάλογοι αυτοί να διατίθενται σε κεντρική βάση δεδομένων. Στην περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των καταλόγων, η Επιτροπή επικοινωνεί με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για την εξεύρεση λύσης. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή οι φορείς έχουν πρόσβαση στην εν λόγω βάση δεδομένων. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες που βρίσκονται στη βάση δεδομένων.

7. Όταν, κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν συμφωνούν επί του ποιο κράτος μέλος έχει δικαιοδοσία, θέτουν το θέμα υπόψη της Επιτροπής αμελλητί. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από την ERGA τη διατύπωση γνώμης επί του θέματος, σύμφωνα με το άρθρο 30β παράγραφος 3 στοιχείο δ). Η ERGA διατυπώνει την εν λόγω γνώμη εντός 15 εργάσιμων ημερών από την υποβολή του αιτήματος της Επιτροπής. Η Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών.

Άρθρο 28β

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 12 έως 15 της οδηγίας 2000/31/EK, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την προστασία:

- α) των ανηλικών από προγράμματα, βίντεο παραγόμενα από χρήστες και οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική τους ανάπτυξη σύμφωνα με το άρθρο 6α παράγραφος 1·
- β) του ευρέος κοινού από προγράμματα, βίντεο παραγόμενα από χρήστες και οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που εμπεριέχουν υποκίνηση σε βία ή μίσος εναντίον ομάδας ανθρώπων ή μέλους ομάδας για οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη·
- γ) του ευρέος κοινού από προγράμματα, βίντεο παραγόμενα από χρήστες και οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις με περιεχόμενο του οποίου η διάδοση συνιστά εγκληματική δράση δυνάμει του ενωσιακού δικαίου, και συγκεκριμένα δημόσια πρόκληση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/541, αδικήματα παιδικής πορνογραφίας όπως ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) και αδικήματα ρατσισμού και ξενοφοβίας όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της απόφασης-πλαίσιου 2008/913/ΔΕΥ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 όσον αφορά στις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που προωθούνται, πωλούνται ή διευθετούνται από τους ίδιους.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 όσον αφορά στις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που δεν προωθούνται, ούτε πωλούνται ή διευθετούνται από τους ίδιους, λαμβάνοντας υπόψη τον περιορισμένο έλεγχο που ασκούν αυτές οι πλατφόρμες διαμοιρασμού βίντεο σε αυτές τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο ενημερώνουν με σαφήνεια τους χρήστες όταν προγράμματα και παραγόμενα από χρήστες βίντεο περιέχουν οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι οι ανακοινώσεις αυτές δηλώνονται βάσει της παραγράφου 3 τρίτο εδάφιο στοιχείο γ) ή ο πάροχος είναι ενήμερος για τις δηλώσεις αυτές.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης και την προώθηση της αυτορρύθμισης μέσω κωδικών δεοντολογίας κατά το άρθρο 4α παράγραφος 1, με στόχο τον αποτελεσματικό περιορισμό της έκθεσης των παιδιών σε οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις για τρόφιμα και ποτά που περιέχουν συστατικά και ουσίες με επιπτώσεις στη θρεπτική διατροφή και τη φυσιολογία, ιδίως λιπαρά, trans-λιπαρά οξέα, αλάτι ή νάτριο και σάκχαρα, των οποίων οι υπερβολικές ποσότητες δεν συνιστώνται στη συνολική διατροφή. Οι κώδικες δεοντολογίας θα πρέπει να προβλέπουν ότι αυτές οι οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις δεν δίνουν έμφαση στη θετική ποιότητα των διατροφικών πτυχών των εν λόγω τροφίμων και ποτών.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, τα κατάλληλα μέτρα καθορίζονται με βάση το είδος του επίμαχου περιεχομένου, τη βλάβη που μπορεί να προκαλέσει, τα χαρακτηριστικά της κατηγορίας προσώπων που πρέπει να προστατευτούν, καθώς και τα δικαιώματα και τα νόμιμα συμφέροντα που διακυβεύονται, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων των παρόχων πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο και των χρηστών που έχουν δημιουργήσει ή μεταφορτώσει το περιεχόμενο, καθώς και του γενικού δημοσίου συμφέροντος.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλοι οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο που υπόκεινται στη δικαιοδοσία τους εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι εφικτά και αναλογικά, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο και το είδος της υπηρεσίας που παρέχεται. Τα εν λόγω μέτρα δεν συνεπάγονται μέτρα εκ των προτέρων ελέγχου ή φιλτράρισμα του περιεχομένου προς μεταφόρτωση, τα οποία δεν συμμορφώνονται με το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/31/EK. Για τους σκοπούς της προστασίας των ανηλίκων, που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, το πλέον επιβλαβές περιεχόμενο υπόκειται στα πλέον αυστηρά μέτρα ελέγχου πρόσβασης.

Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση:

- α) την πρόβλεψη και την εφαρμογή, στους όρους και τις προϋποθέσεις των υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, των απαιτήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1·
- β) την πρόβλεψη και την εφαρμογή, στους όρους και τις προϋποθέσεις των υπηρεσιών πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 για τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις που δεν προωθούνται, πωλούνται ή διευθετούνται από τους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο·
- γ) την λειτουργική δυνατότητα των χρηστών που μεταφορτώνουν βίντεο παραγόμενα από χρήστες να δηλώνουν εάν τα βίντεο αυτά περιέχουν οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις στο βαθμό που το γνωρίζουν ή αναμένεται ευλόγως να το γνωρίζουν·
- δ) τη εγκατάσταση και λειτουργία διαφανών και εύχρηστων μηχανισμών που επιτρέπουν στους χρήστες πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο να αναφέρουν ή να επισημαίνουν στον εκάστοτε πάροχο της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 περιεχόμενο που παρέχεται στην πλατφόρμα του·
- ε) την εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων μέσω των οποίων οι πάροχοι πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο εξηγούν στους χρήστες της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο το αποτέλεσμα της οριζόμενης στο στοιχείο δ) αναφοράς ή επισημάνσης·
- στ) την εγκατάσταση και λειτουργία συστημάτων επαλήθευσης της ηλικίας των χρηστών της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο σε σχέση με περιεχόμενο που ενδέχεται να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων·
- ζ) την εγκατάσταση και λειτουργία εύχρηστων συστημάτων που επιτρέπουν στους χρήστες της πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο να αξιολογούν το περιεχόμενο που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
- η) την παροχή συστημάτων γονικού ελέγχου που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του τελικού χρήστη, σχετιζόμενων με περιεχόμενο που ενδέχεται να βλάψει τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων·
- θ) τη θέσπιση και λειτουργία διαφανών, εύχρηστων και αποτελεσματικών διαδικασιών για τη διεκπεραίωση και την επίλυση καταγγελιών των χρηστών προς τον πάροχο πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στα στοιχεία δ) έως η)·
- ι) την πρόβλεψη αποτελεσματικών μέτρων και εργαλείων για την παιδεία στα μέσα και την ενημέρωση των χρηστών σχετικά με τα εν λόγω μέτρα και εργαλεία.

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ανηλίκων που συλλέγονται ή άλλως παράγονται από παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο στοιχεία στ) και η) δεν υπόκεινται σε επεξεργασία για εμπορικούς σκοπούς, όπως η άμεση εμπορική προώθηση, η ανάλυση «προφίλ» και η διαφήμιση με βάση τη συμπεριφορά.

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των μέτρων των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη χρήση της συρρύθμισης όπως προβλέπεται στο άρθρο 4α παράγραφος 1.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους αναγκαίους μηχανισμούς αξιολόγησης της καταλληλότητας των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα οποία λαμβάνονται από τους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο. Τα κράτη μέλη αναθέτουν την αξιολόγηση των μέτρων αυτών στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιβάλλουν στους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο μέτρα τα οποία είναι λεπτομερέστερα ή αυστηρότερα από τα μέτρα της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Κατά τη λήψη των μέτρων αυτών, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται από το εφαρμοστέο δίκαιο της Ένωσης, όπως τις απαιτήσεις που καθορίζονται στα άρθρα 12 έως 15 της οδηγίας 2000/31/EK ή στο άρθρο 25 της οδηγίας 2011/93/EE.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα μηχανισμών εξωδικαστικής προσφυγής για την επίλυση διαφορών μεταξύ των χρηστών και των παρόχων πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3. Οι εν λόγω μηχανισμοί επιτρέπουν την επίλυση των διαφορών με αμερόληπτο τρόπο και δεν αποστερούν τους χρήστες από τη νομική προστασία που παρέχει το εθνικό δίκαιο.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες να μπορούν να διεκδικούν τα δικαιώματά τους ενώπιον δικαστηρίου έναντι των παρόχων πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3.

9. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τους παρόχους πλατφόρμας διαμοιρασμού βίντεο να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές στις περι συρρύθμισης διατάξεις των κωδίκων δεοντολογίας που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

10. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δύνανται να προάγουν την αυτορρύθμιση μέσω των κωδίκων δεοντολογίας της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2.

(*) Οδηγία 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 335 της 17.12.2011, σ. 1).».

24) Ο τίτλος του Κεφαλαίου XI αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ».

25) Το άρθρο 30 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 30

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες εθνικές ρυθμιστικές αρχές, φορείς ή και τα δύο. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω αρχές ή/και φορείς είναι νομικά διακριτοί από την κυβέρνηση και λειτουργικά ανεξάρτητοι από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους και από κάθε άλλον δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να θεσπίζουν ρυθμιστικές αρχές που έχουν την εποπτεία διαφόρων τομέων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς ασκούν τις εξουσίες τους με αμεροληψία και διαφάνεια και σύμφωνα με τους στόχους της παρούσας οδηγίας, ιδίως την πολυφωνία των μέσων επικοινωνίας, την πολιτισμική και γλωσσική ποικιλομορφία, την προστασία των καταναλωτών, την προσβασιμότητα, τη μη επιβολή διακρίσεων, την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την προώθηση του θεμιτού ανταγωνισμού.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν άλλον φορέα σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί βάσει των εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων που υλοποιούν την ενωσιακή νομοθεσία. Αυτό δεν εμποδίζει την εποπτεία σύμφωνα με το εθνικό συνταγματικό δίκαιο.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμοδιότητες και οι εξουσίες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή φορέων, καθώς και οι τρόποι με τους οποίους καθίστανται υπόλογοι καθορίζονται με σαφήνεια από τη νομοθεσία.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς διαθέτουν επαρκείς χρηματοοικονομικούς και ανθρώπινους πόρους και εξουσίες επιβολής για να ασκούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους και για να συμβάλλουν στο έργο της ERGA. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή τους φορείς προβλέπονται δικοί τους ετήσιοι προϋπολογισμοί, οι οποίοι δημοσιοποιούνται.

5. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν στο εθνικό τους δίκαιο τους όρους και τις διαδικασίες για τον διορισμό και την παύση των επικεφαλής των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και φορέων ή των μελών του συλλογικού οργάνου που ασκούν αυτά τα καθήκοντα, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της θητείας. Οι διαδικασίες πρέπει να είναι διαφανείς, χωρίς διακρίσεις και να εγγυώνται τον απαιτούμενο βαθμό ανεξαρτησίας. Ο επικεφαλής μιας εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή φορέα ή τα μέλη του συλλογικού οργάνου που ασκούν αυτά τα καθήκοντα στο πλαίσιο εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή φορέα δύνανται να απολυθούν, εφόσον πάψουν να πληρούν τους απαιτούμενους όρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως αυτά ορίζονται εκ των προτέρων σε εθνικό επίπεδο. Η απόφαση απόλυσης αιτιολογείται δεόντως, υπόκειται σε προηγούμενη γνωστοποίηση και δημοσιοποιείται.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών προσφυγής σε εθνικό επίπεδο. Το όργανο προσφυγής, που μπορεί να είναι δικαστήριο, είναι ανεξάρτητο από τα μέρη που εμπλέκονται στην προσφυγή.

Έως την ολοκλήρωση της προσφυγής, ισχύει η απόφαση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή του φορέα, εκτός εάν προβλεφθούν προσωρινά μέτρα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.».

26) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 30α

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να παρέχουν στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως των άρθρων 2, 3 και 4.

2. Στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών βάσει της παραγράφου 1, όταν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή φορείς πληροφορούνται από πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγεται στη δικαιοδοσία τους ότι ο εν λόγω πάροχος θα παράσχει υπηρεσία που απευθύνεται εξ ολοκλήρου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της στο κοινό άλλου κράτους μέλους, τότε η εθνική ρυθμιστική αρχή ή ο φορέας του κράτους μέλους που έχει τη δικαιοδοσία ενημερώνει την εθνική ρυθμιστική αρχή ή τον φορέα του κράτους μέλους που είναι αποδέκτης της υπηρεσίας.

3. Εάν η ρυθμιστική αρχή ή ο φορέας κράτους μέλους η επικράτεια του οποίου είναι αποδέκτης υπηρεσιών που προσφέρονται από πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που υπάγεται στη δικαιοδοσία άλλου κράτους μέλους, απευθύνει αίτημα σχετικά με τις δραστηριότητες του παρόχου αυτού στη ρυθμιστική αρχή ή τον φορέα του κράτους μέλους που έχει δικαιοδοσία επ' αυτού, η εν λόγω ρυθμιστική αρχή ή φορέας του κράτους μέλους δικαιοδοσίας καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξέταση του αιτήματος εντός δύο μηνών, με την επιφύλαξη αυστηρότερων προθεσμιών που ισχύουν δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Όταν ζητείται, η ρυθμιστική αρχή ή ο φορέας του κράτους μέλους που είναι αποδέκτης της υπηρεσίας παρέχει στη ρυθμιστική αρχή ή τον φορέα του κράτους μέλους δικαιοδοσίας οιαδήποτε πληροφορία μπορεί να βοηθήσει στην εξέταση του αιτήματος.

Άρθρο 30β

1. Συστήνεται η ομάδα των ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων (ERGA).

2. Η ομάδα αυτή απαρτίζεται από εκπροσώπους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή φορέων του τομέα των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων με πρωταρχικό καθήκον την εποπτεία των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή, όταν δεν υπάρχει εθνική ρυθμιστική αρχή ή φορέας, από άλλους αντιπροσώπους που επιλέγονται μέσω των οικείων διαδικασιών. Ένας εκπρόσωπος της Επιτροπής συμμετέχει στις συνεδριάσεις της ERGA.

3. Η ERGA είναι επιφορτισμένη με τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) να παρέχει τεχνική εμπειρογνώμοσύνη στην Επιτροπή:

- κατά το έργο της για την εξασφάλιση της συνεκτικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε όλα τα κράτη μέλη,
- σε θέματα που αφορούν υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων εντός της αρμοδιότητάς της·

β) να προβαίνει στην ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, μεταξύ άλλων σχετικά με την προσβασιμότητα και την παιδεία για τα μέσα·

γ) να συνεργάζεται και να παρέχει στα μέλη της τις αναγκαίες πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τα άρθρα 3, 4 και 7·

δ) να διατυπώνει γνώμες, όταν της το ζητεί η Επιτροπή, σχετικά με τις τεχνικές και πραγματικές πτυχές των ζητημάτων σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 5γ, το άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 4 παράγραφος 4 στοιχείο γ) και το άρθρο 28α παράγραφος 7.

4. Η ERGA θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.».

27) Το άρθρο 33 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 33

Η Επιτροπή παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας από τα κράτη μέλη.

Το αργότερο έως τις 19 Δεκεμβρίου 2022 και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Το αργότερο έως τις 19 Δεκεμβρίου 2026 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εκ των υστέρων αξιολόγηση, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από προτάσεις για την αναθεώρηση της εν λόγω οδηγίας, των επιπτώσεών της και της προστιθέμενης αξίας της.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενημερώνει δεόντως την επιτροπή επαφών και την ERGA όσον αφορά τις εργασίες και δραστηριότητές της άλλης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη σχετικά με τα μέτρα που έχουν θεσπίσει αυτά στους τομείς που συντονίζονται από την παρούσα οδηγία, κοινοποιούνται στην επιτροπή επαφών και στην ERGA.».

28) Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 33α

1. Τα κράτη μέλη προωθούν και λαμβάνουν μέτρα για την ανάπτυξη δεξιοτήτων σχετικά με την παιδεία για τα μέσα.

2. Έως τις 19 Δεκεμβρίου 2022 και στη συνέχεια ανά τριετία, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της παραγράφου 1.
3. Η Επιτροπή, κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή επαφών, εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω εκθέσεων.».

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 19 Σεπτεμβρίου 2020. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η εν λόγω αναφορά αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στους τομείς που ρυθμίζει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 14 Νοεμβρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

K. EDTSTADLER

